

การปฏิบัติตามประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย
ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์)
สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

Copyright by Mahidol University

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การปฏิบัติตามประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย
ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ

ชื่อผู้วิจัย

นายภัทร อยู่ดี
ผู้วิจัย

อาจารย์สุธี อยู่สถาพร,

D.en D (Hons-Regime 1984)

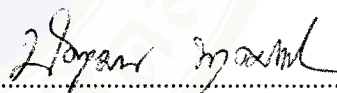
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์สุรชาติ ณ หนองคาย,

Psy.D.(Management)

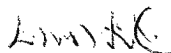
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ฉัตรสุมน พงศ์ภิญโญ,

น.บ., สม.ม.(สังคมวิทยา), ปช.ค.(ประชากรศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ,

พ.บ., ว.ว.(ออร์โทปิดิกส์)

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์สุธี อยู่สถาพร,

D.en D (Hons-Regime 1984)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์)

สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และ

สาธารณสุข

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

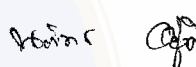
การปฏิบัติตามประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย
ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์)

สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข

วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

นายนัทธ อยุ่ดี

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์สุรชาติ ณหองคาย,

Psy.D.(Management)

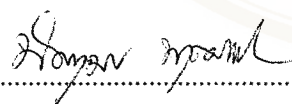
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

นายพิทยา ไพบูลย์ศิริ,

พ.บ. อ.ว.(สูตินรีเวช)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์จัตราสุมน พงศ์ภิญานโย,

น.บ., สม.ม.(สังคมวิทยา), ปช.ด.(ประชากรศาสตร์)

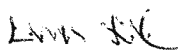
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์สุธี อยู่สถาพร,

D.en D (Hons-Regime 1984)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ,

พ.บ., ว.ว.(ออร์โธปิดิกส์)

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์พิทยา จารุพูนผล,

พ.บ., อ.ว.(ระบาดวิทยา)

คณบดี

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง คือ อาจารย์ ดร.สุธี อยู่สถาพร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรสุมน พฤตภิญโญ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุรชาติ ณ หนองคาย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิจัยด้วยความทุ่มเท เอาใจใส่ เสียสละเวลาด้วยความเมตตาห่วงใยและให้กำลังใจมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายแพทย์พิทยา ไพบูลย์ศิริ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และเพื่อน ๆ สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข ภาควิชาบริหารงานสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือและสนับสนุนงานวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กและครูผู้ดูแลเด็ก ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัว ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือตลอดระยะเวลาการศึกษา ซึ่งมีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นภัทร อยู่ดี

การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก
จังหวัดสมุทรปราการ

THE COMPLIANCE WITH THE HEALTH DEPARTMENT'S ANNOUNCEMENT ON THE PROCEDURE FOR
THE INFECTIONS CONTROL AND INJURY DISEASES IN THE CHILD DAY CARE CENTERS IN
SAMUTPRAKARN PROVINCE

นภัทร อยู่ดี 5037373 PHPH/M

วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สุธี อยู่สถาพร, D.en D (HONS-RIGIME 1984), ภัทรสุมน พงศ์กัญญา, ปช.ด.
(ประชากรศาสตร์), สุรชาติ ฌ หนองคาย, Psy.D.(MANAGEMENT)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย
เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก จำนวน 140 คน และกลุ่มผู้ดูแลเด็ก จำนวน
280 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานด้วยสถิติไคสแควร์
การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่าในกลุ่มผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก ร้อยละ 52.1 มีการปฏิบัติตามประกาศฯ อยู่ใน
ระดับปานกลาง การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า วุฒิการศึกษาของผู้บริหารสถานรับเลี้ยง
เด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย
คะแนนการปฏิบัติตามประกาศฯ ระหว่างสถานรับเลี้ยงเด็กในสังกัดของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและใน
สังกัดของหน่วยอื่น ๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ความรู้เรื่องการควบคุม
ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย และนโยบายในการดำเนินงานด้านการควบคุมป้องกันโรคและอันตรายในสถานรับ
เลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$)

ในกลุ่มผู้ดูแลเด็กพบว่า ร้อยละ 72.9 มีการปฏิบัติตามประกาศฯอยู่ในระดับสูง การวิเคราะห์หา
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ประสบการณ์การทำงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศฯ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ความรู้เรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ความเพียงพอ
เหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติด
เชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$)

จากผลการวิจัยได้เสนอแนะว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐควรมีการถ่ายทอดความรู้ ให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่อง
การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายให้กับผู้บริหารและผู้ดูแลเด็กอย่างต่อเนื่องและขอปฏิบัติตามประกาศฯ
และควรผลักดันให้ประกาศฉบับดังกล่าว เป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้อย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดผลในเชิงปฏิบัติ และควร
มีการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องโดยเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

คำสำคัญ: การปฏิบัติ / การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ / สถานรับเลี้ยงเด็ก

THE COMPLIANCE WITH THE HEALTH DEPARTMENT'S ANNOUNCEMENT ON THE PROCEDURE FOR THE INFECTIONS CONTROL AND INJURY DISEASES IN THE CHILD DAY CARE CENTERS IN SAMUTPRAKARN PROVINCE

NAPAT YUDEE 5037373 PPH/M

M.Sc.(PUBLIC HEALTH) MAJOR IN MEDICAL AND PUBLIC HEALTH LAW ADMINISTRATION

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SUTHEE USATHAPORN, D.en D (HONS RIGIME 1984), CHARDSUMON PRUTIPINYO, Ph.D.(DEMOGRAPHY), SURACHART NA NONGKHAI, Psy.D.(MANAGEMENT)

ABSTRACT

This survey research aims to evaluate the compliance with the regulations on infection control and injury diseases in Child Day Care Centers (the regulation), in Samutprakarn Province. The samples were divided into 2 groups i.e. the 140 executives and 280 Child Care Teachers, respectively. The statistics for data analysis comprised percentage, mean, standard deviation, Chi-square test, t-test and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The research results revealed that 52.1% of the executives complied with the regulations at a moderate level. It was found that the executives' educational level had a relationship with the regulatory compliance at the significant level (p-value <0.05). Means of regulatory compliance between Child Day Care Centers of sub-district administrative organizations and of other organization was different at a significance level (p-value <0.05). The knowledge and implementation policies on the regulations had a relationship with the regulatory compliance at a significant level (p-value <0.001).

In terms of Child Care Teachers, 72.9% of them complied with the regulation at a high level. It was found from the relationships between the Child Care Teachers' work experience had a relationship with regulatory compliance at a significant level (p-value < 0.05). Their knowledge on the regulations, perception on sufficiency and properness of materials and equipment and information exposure had a relationship with the regulatory compliance at a significant level (p-value <0.001).

Recommendations from the study is that, the government officials should provide knowledge and information transfers on infection control and injury disease preventions to the Officers in Child Day Care Centers and the compliance guidelines. The regulations should be enhanced and supported to ensure strict enforcement, and should be monitored by government officials consistently.

KEY WORDS: COMPLIANCE / INFECTION CONTROL / DAY CARE CENTERS

171 pages

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	8
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 สถานรับเลี้ยงเด็ก.....	12
2.2 การเกิดโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก.....	16
2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อและอันตราย	20
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
บทที่ 3 วัตถุประสงค์และวิธีการวิจัย	
3.1 รูปแบบการศึกษาวิจัย.....	34
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
3.3 เครื่องมือที่ใช้.....	35
3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	43
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	46
ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล.....	46
ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยง ดูแลเด็ก.....	49
ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์ การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก....	52
ส่วนที่ 4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	54
ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านนโยบายในการควบคุมป้องกันโรคติด เชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	57
ส่วนที่ 6 ข้อมูลการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยง ดูแลเด็ก.....	60
ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร หน่วยงานต้น สังกัด ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนัก ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย นโยบายด้าน การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	64
กลุ่มที่ 2 ผู้ให้บริการดูแลเด็ก.....	67
ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล.....	67
ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยง ดูแลเด็ก.....	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	73
ส่วนที่ 4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	75
ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้ให้บริการดูแลเด็ก ต่อความเพียงพอ เหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ สำหรับการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	77
ส่วนที่ 6 ข้อมูลการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	80
ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ต่อความเพียงพอเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	84
บทที่ 5 อภิปรายผล.....	87
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	97
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาไทย.....	103
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาอังกฤษ.....	126
บรรณานุกรม.....	145
ภาคผนวก.....	151
ประวัติผู้วิจัย.....	171

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ.....	47
4.2	จำนวนและร้อยละของข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	48
4.3	จำนวนและร้อยละของระดับของการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์ การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร.....	50
4.4	จำนวนและร้อยละการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร.....	50
4.5	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่มีความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถาน รับเลี้ยงดูแลเด็ก จำแนกตามระดับความรู้.....	52
4.6	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่มีความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถาน รับเลี้ยงดูแลเด็ก จำแนกรายชื่อ.....	53
4.7	ระดับของความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร จำแนกตามระดับความตระหนัก.....	55
4.8	จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร ที่มีความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำแนกรายชื่อ.....	55
4.9	ระดับการสนับสนุนด้านนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและ อันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร จำแนกตามระดับ.....	58
4.10	การสนับสนุนด้านนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร จำแนกรายชื่อ.....	58
4.11	ระดับของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร จำแนกตามระดับ.....	60
4.12	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายใน สถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร จำแนกรายชื่อ.....	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.13 ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะประชากร ในด้านวุฒิการศึกษา และสังกัดของสถาน รับเลี้ยงดูแลเด็ก กับการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	65
4.14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์ การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก แบ่งกลุ่มตาม หน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (อปท.) กับหน่วยงานอื่น ๆ.....	65
4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร ในด้านประสบการณ์การทำงาน กับการ ปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและ อันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	65
4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง การป้องกันควบคุม โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุม ป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย แนวนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรค ติดเชื้อและอันตราย และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรม อนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับ เลี้ยงดูแลเด็ก.....	66
4.17 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้บริการเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัด สมุทรปราการ.....	68
4.18 จำนวนและร้อยละของกิจกรรมที่ผู้ดูแลเด็กปฏิบัติเป็นประจำ.....	70
4.19 จำนวนและร้อยละของระดับของการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์ การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก.....	70
4.20 จำนวนและร้อยละการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก.....	71
4.21 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลเด็ก ที่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำแนกตามระดับความรู้.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.22 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลเด็ก ที่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย จำแนกรายชื่อ.....	74
4.23 ระดับของความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับความตระหนัก.....	75
4.24 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลเด็ก ที่มีความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำแนกรายชื่อ.....	76
4.25 ความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานดูแลเด็ก จำแนกตามระดับ.....	78
4.26 การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำแนกรายชื่อ	79
4.27 ระดับของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับ.....	80
4.28 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก จำแนกรายชื่อ.....	81
4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษา การรับการอบรมก่อนปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	84
4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร ในด้านประสิทธิภาพการทำงานกับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก.....	84
4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ต่อความเพียงพอและเหมาะสม ของวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก.....	86

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งการดำเนินชีวิตที่รีบเร่ง และค่าครองชีพที่สูงขึ้น และการยอมรับในความสามารถในการทำงานของผู้หญิง ทำให้ภรรยาต้องออกทำงานนอกบ้านเพื่อช่วยสามีในการหาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว ทั้งในปัจจุบันที่ครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ไม่ได้มีอยู่เป็นครอบครัวใหญ่เช่นในอดีต ทำให้เด็กต้องอยู่ในความดูแลของผู้อื่นตั้งแต่เยาว์วัยโดยเฉพาะในช่วงเวลากลางวันที่พ่อและแม่ออกไปทำงาน ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (จันทร์เพ็ญ และคณะ, 2541) พบว่า เด็กปฐมวัยที่ถูกส่งไปยังสถานเลี้ยงเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 58 ของเด็กอายุ 3-5 ปี ในปี พ.ศ. 2535 เป็นร้อยละ 78 ในปี พ.ศ. 2539 และจากการสำรวจสภาวะสุขภาพของประชาชนโดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2539 พบเช่นกันว่า ร้อยละ 50 ของเด็กปฐมวัย ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทมีผู้ดูแลหลักในช่วงกลางวันที่ไม่ใช่พ่อแม่ (นิตยา และคณะ, 2543) โดยในปี พ.ศ. 2549 มีจำนวนนักเรียนปฐมวัยในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวนถึง 1,622,282 คน (รายงานประจำปี 2549 กระทรวงศึกษาธิการ) จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานเลี้ยงเด็กและพ่อแม่ในประเทศไทย พบว่า พ่อแม่มีความไว้วางใจให้สถานเลี้ยงเด็กดูแลลูกหลานตนเองด้วยความเชื่อและคาดหวังว่านอกจากเด็กจะมีสุขภาพดีแล้วยังจะได้รับการเตรียมความพร้อมด้านการพัฒนาการและการเรียนในขั้นต่อไปด้วย (ลัดดา และคณะ, 2543)

เด็กที่เข้าไปอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนเป็นจำนวนมาก ๆ จะเกิดปัญหาสุขภาพ ปัญหาการติดเชื้อต่าง ๆ ตามมา ยิ่งหากไม่มีการดูแลที่ได้มาตรฐานก็อาจจะเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ได้ง่าย โดยมีการศึกษาพบว่าเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันมีการเจ็บป่วยมากกว่าเด็กที่อยู่ที่บ้านสูงถึงร้อยละ 51 (Ferson, 1993) เด็กมีโอกาสติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจและทางเดินอาหารมากกว่าเด็กที่อยู่ที่บ้าน (วิลาวัณย์ และคณะ, 2541) เด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันมีโอกาสป่วยเป็นโรคหอบ ไอ แพ้อาหาร ติดเชื้อทางหู มากกว่าเด็กที่อยู่ในบ้าน ถึงร้อยละ 1.33, 1.56, 1.23, 1.27 และ 2.14 ตามลำดับ (L. Hagerhed-Engman, 2000) เด็กที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันเสี่ยงต่อการเกิดโรคอุจจาระร่วง เป็น 2.43 เท่า และยังมีโรคติดเชื้ออื่น ๆ ที่พบในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน ได้แก่ โรคติดเชื้อที่ผิวหนัง ตา และหู (นิรชา เรืองคารกานนท์, 2538)

การสำรวจในประเทศไทยพบว่าเด็กที่อยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกลางวันมีการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อทางเดินหายใจมากที่สุด (วิลาวัณย์ พิเชิธรเสถียร และคณะ, 2541) ส่วนโรคติดเชื้ออื่น ๆ ที่พบ ได้แก่ โรคท้องร่วง การติดเชื้อที่ตา การติดเชื้อที่ผิวหนัง และการติดเชื้อที่ปาก มือ เท้า นอกจากนี้ยังพบการระบาดของโรคสุกใสในสถานเลี้ยงเด็กกลางวันด้วย ซึ่งการที่เด็กที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันมีการเจ็บป่วยมากกว่าเด็กที่เลี้ยงดูที่บ้านอาจเนื่องจากเด็กอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการเล่นของเล่นร่วมกัน สัมผัสเสมหะและน้ำลายกัน และมีผู้เลี้ยงดูหลายคน (Al-Qutob et al, 1991) การแพร่กระจายเชื้อโรคในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันเกิดได้ทั้งทางตรงจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งและทางอ้อมโดยผ่านมือของบุคลากรหรือ ผ่านทางน้ำ อาหารและวัตถุ โดยการกินน้ำหรืออาหารหรือการอมของเล่นที่มีการปนเปื้อนเชื้อ (Pickering & Hadler, 1992) และพบด้วยว่าการเจ็บป่วยของเด็กสามารถแพร่กระจายไปสู่บุคลากรที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่ไม่แสดงอาการป่วยหรือเป็นพาหะของโรค (Lopez et al, 1988)

จากสรุปรายงานการเฝ้าระวังโรคปี 2549 ของสำนักโรคระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข พบว่า สาเหตุการบาดเจ็บรุนแรงที่สำคัญในเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี (Severe injuries in children under 15 year old) สถิติการเกิดอุบัติเหตุผลัด ตก หกล้ม พบว่าเกิดในสถานศึกษา สูงถึงร้อยละ 24.05 โดยช่วงเวลาที่เกิดเหตุ 12.00-15.59 น. พบร้อยละ 32.91 และสถานศึกษาเป็นจุดที่เกิดการเสียชีวิตสูงเป็นอันดับ 2 รองจากบริเวณบ้าน และในส่วนของโรคติดเชื้อ โดยเฉพาะ โรคมือ เท้า ปาก ซึ่งเกิดมากในเด็กกลุ่มอายุ 0-4 ปี และการระบาดในผู้ป่วยกลุ่มอายุนี้นี้ มักเกิดในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กเล็ก ศูนย์เด็กเล็ก หรือโรงเรียนอนุบาล ซึ่งมีเด็กมาอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมาก (นฤมล รัชตโกมุท, 2550) โดยในปี 2551 พบการระบาดใหญ่ในประเทศจีน ทำให้มีเด็กป่วยมากกว่า 5,000 คน เสียชีวิตถึง 28 ราย รวมทั้งในประเทศเวียดนามก็มีระบาดของโรคนี้อีกเช่นกัน ข้อมูลการระบาดในประเทศไทยในปี 2550 พบว่าเกิดการระบาดของโรคในสถานรับเลี้ยงเด็กจำนวน 12 แห่ง ในโรงเรียน 8 แห่ง และไม่ระบุสถานที่ 7 แห่ง โดยในจำนวนนี้มีการดำเนินการปิดโรงเรียนไปจำนวน 11 แห่ง โดยในปี 2550 มีผู้ป่วยจำนวนถึง 16,846 ราย และในปี 2551 ข้อมูลถึงวันที่ 15 กันยายน พบผู้ป่วยแล้วจำนวน 9,139 ราย ซึ่งมากกว่าถึง 3 เท่า เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา (สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2551)

การที่เด็กเกิดการติดเชื้อหรือเจ็บป่วย ส่งผลกระทบต่อทั้งตัวเด็กเอง และบิดา มารดา ทั้งในเรื่องของความเจ็บปวด ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ตามมา และในกรณีรุนแรงถึงขั้นเกิดการพิการ หรือเสียชีวิต นับเป็นการสูญเสียที่ประเมินค่ามิได้ ที่ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้เกี่ยวข้อง การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กจึงมีความจำเป็นและเป็นเรื่องที่สำคัญจากการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การจัดระบบเฝ้าระวังและควบคุมการติดเชื้อในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทำให้

อุบัติการณ์ติดเชื้อลดลงจาก 51.0 เป็น 36.1 (วิลาวัณย์ พิเชิธรเสถียร และคณะ, 2541) นอกจากนี้ยังพบว่าสถานรับเลี้ยงเด็กร้อยละ 46.2 มีนโยบายด้านการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อไม่ครบทุกด้าน (วัลย์ลักษณ์ ชันทา, 2542) โดยเด็กปฐมวัยที่ถูกฝากเลี้ยงที่สถานเลี้ยงเด็กกลางวันคาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น หากไม่มีการควบคุมให้มีคุณภาพจะส่งผลต่อพัฒนาการเด็ก (ลัดดา เทพาสวรรณ, 2543) และจากรายงานการประเมินสัมฤทธิ์ผลของโครงการศูนย์เด็กเล็กนอกระบบในชุมชนเขต 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ไม่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใดที่มีระดับสัมฤทธิ์ผลอยู่ในระดับสูง (จิตวดี บรรเทียง, 2545) จากการดำเนินงานโครงการศูนย์เด็กเล็กนอกระบบของกรมอนามัย ปี 2549 ได้ทำการประเมินมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กทั่วประเทศ จำนวน 17,345 แห่ง พบว่ามีศูนย์เด็กเล็กที่ผ่านเกณฑ์ระดับดีและดีมาก เพียง 6,001 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.60 (คู่มือ ผู้ประเมินมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กนอกระบบ สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย, 2550)

การที่จะทำให้ศูนย์รับเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัยมีมาตรฐานทั้งในด้านวิชาการ และการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อควบคุมกำกับศูนย์รับเลี้ยงเด็กให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดบริการสถานรับเลี้ยงเด็กในปัจจุบัน มีหลายหน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข หน่วยงานของกระทรวงมหาดไทย หน่วยงานของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม โดยกระทรวงศึกษาธิการ มีกฎหมายระเบียบข้อบังคับสำหรับโรงเรียนอนุบาล กฎหมายและระเบียบข้อบังคับสำหรับชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนประถมศึกษา และกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่ใช้กับโรงเรียนอนุบาลในชั้นเด็กเล็ก ซึ่งกฎหมายทั้ง 3 ฉบับ ภาพรวมเป็นกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง คุณสมบัติของเด็ก การคัดเลือก การรับเด็กเข้าเรียน จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน นอกจากนี้ยังมี พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ที่ครอบคลุมเรื่องของการจัดตั้ง การบริหารและการควบคุมโรงเรียน ในส่วนของกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมทำหน้าที่ส่งเสริมการดำเนินงานสถานเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน ใช้กฎหมาย 2 ฉบับ คือ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 ปี พ.ศ. 2515 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 ปี พ.ศ. 2515 และฉบับที่ 3 ปี พ.ศ. 2521 โดยภาพรวมแล้วเป็นการกำหนดลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก อำนาจและข้อปฏิบัติในการจัดตั้ง ข้อปฏิบัติต่อเด็กอย่างกว้าง ๆ คุณสมบัติของเจ้าของสถานเลี้ยงเด็ก การจัดอาคารสถานที่ลักษณะของการให้บริการ เป็นต้น (คุชฎี โยเพลลา, 2544)

แม้ว่าจะมีหน่วยงานและกฎหมายหลายฉบับเข้ามาควบคุมการดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กเล็ก แต่ก็เห็นว่ายังไม่มียกกฎหมายหรือประกาศฉบับใดที่กำหนดถึงระเบียบข้อปฏิบัติในการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย เป็นเพียงการดำเนินการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก การ

จัดการเรียนการสอน การให้บริการเท่านั้น กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งรับผิดชอบในงานด้านส่งเสริมสุขภาพของประเทศไทย จึงได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เพื่อให้ผู้ประกอบการถือปฏิบัติ เพื่อลดปัญหาโรคติดเชื้อดังกล่าวข้างต้น และป้องกันเหตุอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก ตามยุทธศาสตร์ของกระทรวงสาธารณสุข ที่ต้องการพัฒนาสถานรับเลี้ยงเด็กให้มีศักยภาพในการดูแล และพัฒนาทักษะของเด็กก่อนปฐมวัย ดังการศึกษาอันทามติเกี่ยวกับการจัดบริการสถานเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย ได้ข้อสรุปเป้าหมายที่สำคัญมากที่ต้องการให้เกิดกับเด็กวัย 0-6 ปี จากการให้บริการสถานดูแลเด็ก คือ มีสุขภาพแข็งแรง มีพัฒนาการด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม อย่างสมดุลและมีความสุข (คุชฎี โยเพลลา, 2544) โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาเพื่อบังคับใช้กับสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กทุกประเภททุกสังกัดทั่วประเทศ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยที่ดีของกลุ่มประชากรเด็กและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งถ้าสามารถดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้จะสามารถคุ้มครองป้องกัน โรคติดเชื้อได้อีกหลาย ๆ ชนิด (ลือชาวนรัตน์ สมศักดิ์ ชัยพิพัฒน์ และประนอม ภูวนัตตริย์, 2546) แม้ว่าประกาศฉบับนี้จะบังคับใช้มาระยะหนึ่ง แต่ก็ยังไม่มียางานการตรวจสอบการปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าวในภาพรวม ทั้งยังไม่ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติตามประกาศให้กับผู้ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ทำให้ไม่ทราบสภาพปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้น

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีความเจริญทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีสภาพสังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมเมือง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม และเป็นประชากรต่างถิ่นย้ายเข้ามาทำงานในจังหวัด ทำให้จำเป็นต้องฝากเด็กให้กับสถานรับเลี้ยงเด็กต่าง ๆ ที่มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งสถานรับเลี้ยงเด็กทุกสังกัดที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมดในจังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนถึง 178 แห่ง มีเด็กนักเรียนปฐมวัยที่ต้องดูแล เป็นจำนวน 11,732 คน และจากการประเมินศูนย์เด็กเล็กนอกระบบของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการปี 2550 พบว่ามีจำนวนสถานรับเลี้ยงเด็กที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพียง ร้อยละ 72.02 ไม่ถึงเป้าหมายของจังหวัดที่กำหนด 100 % และข้อมูลการเกิดโรคติดต่อ จากรายงาน 506 กลุ่มงานระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการพบว่า ในปี 2250 มีผู้ป่วยด้วยโรค มือ เท้า ปาก จำนวน 497 ราย และในปี 2551 (1 มกราคม 2551- 15 กันยายน 2551) พบผู้ป่วยแล้วจำนวน 329 ราย ซึ่งมีอัตราป่วยมากกว่า 1 เท่าเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา (กลุ่มงานควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ, 2551)

การปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวของสถานรับดูแลเด็กก่อนปฐมวัยมีปัจจัยหลายอย่างเกี่ยวข้อง ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานเลี้ยงเด็กกลางวัน และบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน โดยพบว่าการที่สถานเลี้ยงเด็กกลางวันมีนโยบายและการ

ดำเนินการควบคุมป้องกันการติดเชื้อจะลดการติดเชื้อลงได้ (Mohle-Boelani et al, 1995) ศูนย์ควบคุมโรคสหรัฐอเมริกาให้ข้อเสนอว่า สถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันควรมีการกำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อสำหรับบุคลากร การจัดทำประวัติสุขภาพของเด็ก การกำหนดนโยบายการได้รับภูมิคุ้มกันของเด็กและบุคลากร การแยกเด็กที่ป่วย และการรายงานเมื่อเกิดโรคระบาด (CDC, 1998) โดยผู้บริหารควรกำหนดนโยบายและมาตรการในการควบคุมป้องกันการติดเชื้ออย่างชัดเจน ซึ่งนโยบายที่ดีหรือมีหลักการที่แน่นอน มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและมีการแจ้งให้บุคลากรทุกคนทราบอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรจะช่วยส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานมีการปฏิบัติตามเกณฑ์นั้น ๆ (อุทัย หิรัญโต, 2523) นอกจากนี้การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญในการป้องกันการติดเชื้อ รวมทั้งการสนับสนุนให้มีอุปกรณ์ป้องกันให้ใช้เพียงพอทำให้เกิดการปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวจนเกิดความเคยชิน (เสรี สุขแสงฉาย, 2535) นอกจากการสนับสนุนจากผู้บริหารแล้ว บุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถานรับดูแลเด็กต้องให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามแนวนโยบายที่กำหนดขึ้น และจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา การอบรม ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และความตระหนักต่อการป้องกันการติดเชื้อ สัมพันธ์กับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อ มีการศึกษาพบว่าระดับความรู้เรื่องโรคหวัดและปอดบวมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับระดับการศึกษาที่สูงกว่าชั้นประถม ประสบการณ์ในการเลี้ยงเด็ก และการผ่านการอบรมหลักสูตรพี่เลี้ยงเด็ก (กองวันโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ, 2540)

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าสถานเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัย มีความจำเป็นที่ผู้ปกครองต้องการใช้บริการ และเนื่องจากเด็กที่ให้การดูแลมีจำนวนมาก อาจมีผลทำให้เกิดการติดเชื้อต่าง ๆ ได้ง่ายทั้งยังไม่เคยมีการศึกษาว่าสถานเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัยในจังหวัดสมุทรปราการ มีการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก หรือไม่อย่างไร จึงยังไม่มีข้อมูลเพื่อใช้เป็นฐานในการวางแผนหรือพัฒนาสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งหากสถานรับเลี้ยงเด็กปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวอย่างถูกต้อง เหมาะสม เชื่อว่าจะทำให้อัตราเสี่ยงการเกิดโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็กลดลงได้ ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรด้านสาธารณสุข ปฏิบัติงานในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มงานควบคุมโรค มีหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคติดต่อ ไม่ให้เกิดขึ้น หรือระงับการระบาดได้อย่างทันท่วงที ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าวของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัยใน จังหวัดสมุทรปราการ ว่าเป็นอย่างไร อยู่ในระดับใด มีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดการปฏิบัติตาม ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของเยาวชนโดยตรง และการดำเนินการป้องกันก่อนเกิดโรค ย่อมส่งผลดีและคุ้มค่าว่าการดำเนินการควบคุมเมื่อเกิดการระบาดของโรคไปแล้ว อีกทั้งยัง

ต้องการให้ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทราบผลการศึกษา เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการบริหาร สั่งการเชิงนโยบายต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ อยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยภายในกลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก ความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรค และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงในจังหวัดสมุทรปราการ หรือไม่ อย่างไร
3. ปัจจัยภายในกลุ่มผู้ให้การดูแลเด็ก ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ดูแลเด็ก ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแล หรือไม่ อย่างไร
4. ปัจจัยองค์กร ได้แก่ ต้นสังกัดขององค์กร นโยบายของผู้บริหาร และสิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก ความตระหนัก

ต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรค และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ

3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ดูแลเด็ก ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตราย และการรับรู้ข้อมูล กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ

4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์กร ได้แก่ ต้นสังกัดขององค์กร นโยบายของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก และสิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคและอันตรายของผู้ดูแลเด็ก กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ

สมมุติฐานการวิจัย

1. วุฒิศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ความตระหนักต่อการควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตราย การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัยเรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

2. ประสบการณ์การทำงาน การรับการอบรม ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ความตระหนักต่อการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้ดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

3. ปัจจัยองค์กร ได้แก่ หน่วยงานต้นสังกัด นโยบายของผู้บริหาร และสิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มประชากร คือ สถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก และผู้ให้การดูแลเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

- ปัจจัยภายในกลุ่มผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก
 - วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน
 - ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก
 - ความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย
 - การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
- ปัจจัยภายในกลุ่มผู้ให้การดูแลเด็ก
 - วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน การรับการอบรมก่อนปฏิบัติงาน
 - ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก
 - ความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย
 - การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
- ปัจจัยองค์กร
 - ลักษณะทั่วไปของสถานเลี้ยงเด็ก ได้แก่ หน่วยงานต้นสังกัด
 - นโยบายการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อของผู้บริหาร
 - สิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็ก

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

การปฏิบัติตามประกาศรณามัยเรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกันเชื้อโรคและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย หมายถึง การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดในประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ประกอบการ และผู้ดูแลเด็ก ในด้านการจัดการด้านสุขาภิบาลและสุขลักษณะ และแนวทางการปฏิบัติเพื่อการควบคุมป้องกันโรค

สถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง สถานรับเลี้ยงดูแลเด็กเล็ก ตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ สถานรับเด็กเล็กทั้งภาครัฐและเอกชน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาล ทั้งนี้ไม่รวมถึงชั้นอนุบาลในโรงเรียนระดับประถมทั้งภาครัฐและเอกชน

ประกาศกรมอนามัย หมายถึง ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ซึ่งมีสาระสำคัญประกอบด้วย 1. หลักเกณฑ์ด้านการสุขาภิบาลและสุขลักษณะ มี 4 หมวด 15 ข้อปฏิบัติ และ 2. แนวทางปฏิบัติเพื่อการควบคุมป้องกันโรค มี 3 หมวด 16 ข้อปฏิบัติ (สรุปสาระสำคัญอยู่ในบทที่ 2)

ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง ผู้บริหารหรือผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการสถานเลี้ยงดูแลเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีหน้าที่ควบคุมการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบาย และกิจกรรมต่าง ๆ ให้บุคลากรในหน่วยงานของตนปฏิบัติ

ความรู้เกี่ยวกับประกาศ เรื่อง การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง การจำหรือระลึกถึงข้อเท็จจริง ความเข้าใจในหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามข้อกำหนดของประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

ความตระหนักการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย หมายถึง การแสดงออกอันเป็นผลจากการรับรู้ ความรู้สึก ถึงปัญหาและการเห็นความสำคัญของการป้องกันการติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยประเมินผ่านจากความรู้สึก ความคิดเห็น ในด้านการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อและอันตราย โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดเชื้อและอันตราย รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับข่าวสาร ข้อมูล เกี่ยวกับสถานการณ์โรคติดต่อแนวทางในการควบคุมป้องกันโรค เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปฏิบัติตาม หรือป้องกันการเกิดโรคในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก โดยมุ่งเน้นตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ผู้ดูแลเด็ก หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็กในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ เช่น ครู ผู้ดูแลเด็ก พี่เลี้ยงเด็ก ผู้สอน ซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายและกิจกรรมที่ผู้บริหารกำหนด

ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง ความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัย ในด้านการติดต่อของเชื้อโรค แนวทางการป้องกันเชื้อโรคและอันตราย การทำลายเชื้อโรค

ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง จำนวนปีในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก และจำนวนปีในการปฏิบัติงานหน้าที่ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

คุณลักษณะทั่วไปของสถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง หน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงเด็ก แบ่งเป็น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรมการพัฒนาชุมชน กรมการศาสนา เอกชน

แนวนโยบาย หมายถึง แนวทางหรือข้อกำหนดที่ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กเป็นผู้จัดทำขึ้น เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติไปในทางเดียวกันเพื่อป้องกันการติดเชื้อและอันตรายที่จะเกิดขึ้นในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ทั้งในเด็กและบุคลากรในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ซึ่งได้แก่นโยบายด้านการคัดเลือกบุคลากร การดูแลสุขภาพบุคลากร แนวทางปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อของบุคลากร การอบรม การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณ การจัดการสิ่งแวดล้อม

สิ่งเอื้ออำนวย หมายถึง การรับรู้ของผู้ดูแลเด็กต่อความเพียงพอใช้ และความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก
<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงเด็ก - ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก - ความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก - การสนับสนุนด้านนโยบายในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย - การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสถานการณ์โรคติดต่อ แนวทางการป้องกันโรคและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงเด็ก

ผู้ดูแลเด็ก
<ul style="list-style-type: none"> - การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน การรับทราบอบรม - ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก - ความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก - การรับรู้ต่อความเพียงพอและเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน - การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสถานการณ์โรคติดต่อ แนวทางการป้องกันโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก
<p>ของผู้บริหาร ในด้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สุขลักษณะของสถานที่ - สุขอนามัยอาหาร - การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล - การจัดแบ่งกลุ่มเด็ก - การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและการตรวจสุขภาพ <p>ของผู้ดูแลเด็ก ในด้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อปฏิบัติด้านความปลอดภัยและการใช้อุปกรณ์และของเล่นสำหรับเด็ก - สุขลักษณะทั่วไป - การเฝ้าระวังโรค - การระงับการแพร่เชื้อ

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการปฏิบัติของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือมีลักษณะใกล้เคียงกับงานวิจัยนี้ เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งเนื้อหารายละเอียดดังนี้

- 2.1 สถานรับเลี้ยงเด็ก
- 2.2 การเกิดโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก
- 2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อและอันตราย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สถานรับเลี้ยงเด็ก

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ให้ความหมายไว้ว่า สถานที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กที่มีอายุไม่เกินหกปีบริบูรณ์และมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป ซึ่งเด็กไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กดังกล่าว ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงเรียนของรัฐและเอกชน

ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ให้นิยามไว้ว่า สถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก หมายถึง

- (1) สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กซึ่งควบคุมกำกับดูแลรับผิดชอบโดยกรมประชาสงเคราะห์
- (2) ศูนย์เด็กเล็กซึ่งดูแลรับผิดชอบโดยกรมอนามัย
- (3) โรงเรียนอนุบาลของทางราชการหรือตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน
- (4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งดูแลรับผิดชอบโดยกรมการพัฒนาชุมชน

(5) สถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์เด็กเล็ก หรือที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นในสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชน หรือในสถาบันการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย และวิทยาลัย

(6) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ซึ่งดูแลรับผิดชอบโดยกรมการศาสนา

สรุปได้ว่า สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนเป็นสถานที่ในการดูแลอายุไม่เกิน 6 ปี และมีจำนวนตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ กรมประชาสงเคราะห์ กรมอนามัย โรงเรียนอนุบาลทางราชการและเอกชน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งมีผู้ดูแลเด็กและผู้ดำเนินการที่ไม่ใช่ญาติของเด็ก มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของเด็ก เพื่อตอบสนองความต้องการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของเด็ก และเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระในการดูแลเด็กของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง โดยเฉพาะผู้ที่ต้องออกไปประกอบอาชีพนอกร้าน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช)

รูปแบบการจัดบริการการศึกษาในระดับปฐมวัย มี 3 รูปแบบ คือ (กุศล สุทธธาดา, 2542)

1. บริการเลี้ยงเด็กกลางวันในครอบครัว (family day care) เป็นบริการรับเลี้ยงเด็กในบ้านส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเล็ก ๆ รับผิดชอบประมาณ 7-12 คน ดำเนินการในลักษณะที่ไม่เป็นทางการทั้งด้านบุคลากร สถานที่ ผู้รับเลี้ยงเด็กมักเป็นแม่บ้านที่มีเวลาว่างช่วงกลางวัน ผู้ปกครองที่นำเด็กมาฝากเลี้ยงมักเป็นผู้ที่รู้จักคุ้นเคยกัน พักอาศัยในละแวกเดียวกัน

2. ศูนย์รับเลี้ยงเด็กกลางวัน (Day-care center) เป็นสถานที่รับบริการเลี้ยงเด็กตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป เพื่อช่วยเหลือแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ที่ต้องทำงานกลางวัน ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน เช่น ศูนย์สงเคราะห์เด็ก ศูนย์รับเลี้ยงเด็กในหน่วยงาน โดยศูนย์จะเน้นการเลี้ยงดูแก่เด็ก มากกว่าการให้การศึกษา วัยของเด็กที่รับดูแลอาจเริ่มตั้งแต่วัยทารกเป็นต้นไปจนถึงประมาณ 2 ปี

3. การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (pre-school program) เป็นบริการพัฒนาเด็กปฐมวัยในระบบโรงเรียน โดยจัดเป็น ชั้นเด็กเล็กและชั้นอนุบาล 1-3 เริ่มเรียนตั้งแต่อายุ 3-6 ปี นอกจากนั้นการจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมยังจัดในลักษณะของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เช่น ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งเป็นการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน

การกำกับ ดูแล คุณภาพสถานเลี้ยงดูเด็ก มีหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การกำกับดูแลคุณภาพสถานเลี้ยงดูเด็ก ดังนี้ (คุชฎี โยเพลลา, 2544)

1. สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน 3 รูปแบบ คือ ชั้นเด็กเล็ก ชั้นอนุบาล และสถานรับเลี้ยงเด็ก มีกฎหมายและข้อบังคับ 3

ประเภท คือ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับสำหรับโรงเรียนอนุบาล กฎหมายและระเบียบข้อบังคับสำหรับชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนประถมศึกษา และกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่ใช้กับ โรงเรียนอนุบาล และชั้นเด็กเล็ก

2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ทำหน้าที่ส่งเสริมและควบคุมการจัดศูนย์ และโรงเรียนปฐมวัย ในรูปแบบของโรงเรียนอนุบาลหรือชั้นอนุบาลภาคเอกชนใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนปี พ.ศ.2525 จัดบริการในระดับอนุบาล 1, 2 และ 3

3. กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ทำหน้าที่ควบคุม และส่งเสริมการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งการควบคุมดูแลสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนด้วย ซึ่งในปัจจุบันใช้กฎหมาย 3 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และ กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก พ.ศ. 2549 และกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพและสถานพัฒนาและฟื้นฟู พ.ศ. 2548 บริการเลี้ยงเด็กที่อยู่ในความดูแลของกรมประชาสงเคราะห์ ครอบคลุมอายุเด็กตั้งแต่ 0-6 ปี โดยเน้นการให้บริการที่ถูกต้องลักษณะ และสุขภาพอนามัยของเด็กเป็นสำคัญ ซึ่งเหตุผลในการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เพื่อใช้แทนประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 (กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 (กฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก) ใช้บังคับมาเป็นเวลานานสาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพและส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดขั้นตอนและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติต่อเด็กให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนและมีพัฒนาการที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัว รวมทั้งป้องกันมิให้เด็กถูกทารุณกรรม ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบหรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และสมควรปรับปรุงวิธีการส่งเสริมความร่วมมือในการคุ้มครองเด็กระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ทำให้การตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กในปัจจุบันจึงอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546)

4. กองการพัฒนาศตรี เด็กและเยาวชน กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย จัดบริการรับเลี้ยงเด็กอายุ 3-6 ปี ในส่วนภูมิภาค โดยมุ่งให้ชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และจัดบริการสอนในอนุบาล 1-2 ในโรงเรียนเทศบาล โดยกำหนดคู่มือการดำเนินงานพัฒนาเด็กที่เป็นแนวปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเด็กในด้านต่าง ๆ และคู่มือ

กำหนดขั้นตอนของการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5. กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ จัดบริการในรูปแบบศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ ในวัดและมัสยิด รับเลี้ยงเด็กอายุ 3-5 ปี โดยมีระเบียบกรมศาสนาว่าด้วยศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ใน วัด ปี พ.ศ.2537 กล่าวถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินงานการจัดการศึกษาและเตรียม ความพร้อม การบริหารงานต่าง ๆ

6. กองอนามัยครอบครัว กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการจัดสถานรับเลี้ยงเด็กใน รูปแบบศูนย์สาธิตเด็กเล็ก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญและมีค่า ได้พัฒนา เป็นประชากรที่มีพัฒนาการทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาอย่าง เหมาะสม (บังอร เทพเทียน, 2550) และกำหนดใช้มาตรฐานหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ดูแลเด็กปฐมวัย และการจัดบริการรับเลี้ยงเด็กและพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2537 เพื่อให้สถานบริการรับเลี้ยงและ พัฒนาเด็กปฐมวัยนำไปใช้ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และจากปัญหาการเกิดโรคติดเชื้อต่าง ๆ ใน สถานรับเลี้ยงเด็กและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กที่อยู่ในสถานเลี้ยงดูเด็ก กรมอนามัย จึงได้ออก ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยง ดูแลเด็ก และส่งเสริมให้สถานรับเลี้ยงดูแลเด็กและผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ได้รับใบอนุญาต และผู้เลี้ยงดูเด็กของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กทุกแห่งทั้งของภาครัฐและเอกชนได้ถือปฏิบัติสำหรับการ ควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายอื่น ๆ ด้วยการรักษาภาวะการสุขภาพ และสุขลักษณะให้ อยู่ในสภาพตามเกณฑ์มาตรฐานและแนวทางปฏิบัติที่ดี เพื่อให้มั่นใจได้ว่าเด็กจะได้รับการดูแลอย่าง เหมาะสม มีสุขภาพกายและใจที่ดี

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัยมีการจัดบริการ 2 รูปแบบ คือ 1. จัดบริการแบบโรงเรียนอนุบาล ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับของกระทรวง ศึกษาธิการ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับสำหรับโรงเรียนอนุบาล, กฎหมายและระเบียบข้อบังคับสำหรับชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนประถมศึกษา, กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับที่ใช้กับโรงเรียนอนุบาลและชั้นเด็กเล็ก และ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 และ 2. จัดบริการแบบศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือ สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546, กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใน การขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก พ.ศ. 2549 และกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม สำหรับการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพและ สถานพัฒนาและฟื้นฟู พ.ศ. 2548 โดยมีระเบียบข้อบังคับอื่น ๆ ตามแต่ละหน่วยงานที่จัดตั้งสถานรับ เลี้ยงเด็ก กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมผู้ดูแลเด็กปฐมวัย และการ จัดบริการรับเลี้ยงเด็กและพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2537 เพื่อเป็นมาตรฐานสำหรับทุกหน่วยงาน

ต่อมาได้ออกประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัยในการป้องกันโรคติดต่อและอันตรายในสถานดูแลเด็ก ซึ่งถือเป็นมาตรฐานที่สถานดูแลเด็กทุกแห่งต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก ซึ่งตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อ 3 (3) ระบุว่า “รัฐภาคีจะประกันว่า สถาบัน การบริการ และการอำนวยความสะดวกที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการดูแลเด็กหรือการคุ้มครองเด็กนั้น จะเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้โดยหน่วยงานที่มีอำนาจ โดยเฉพาะในด้านความปลอดภัย สุขภาพ และในเรื่องจำนวนและความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ” และเป็นการกำกับดูแลและส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็ก ตามมาตรา 53 และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก ตามมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

2.2 การเกิดโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

2.2.1 การติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก

เด็กเมื่อมาอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากทำให้มีโอกาสติดเชื้อโรคต่าง ๆ ได้มากกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่บ้าน โดยเฉพาะสถานรับเลี้ยงเด็กซึ่งเป็นแหล่งรวมของเด็กจำนวนมากและใช้เวลาอยู่เป็นเวลานาน พบว่า เด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กมีโอกาสป่วยบ่อยกว่าเด็กที่อยู่ที่บ้าน อาจเนื่องมาจากเด็กยังอยู่ในวัยทารกหรือวัยหัดเดินซึ่งระบบภูมิคุ้มกันยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถปฏิบัติสุขอนามัยได้ด้วยตนเองหรือทำไม่ถูกต้อง ปัจจัยเบื้องต้นที่ทำให้เกิดการแพร่เชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก คือ (อ้างถึงในวิลาวณิชย์ และคณะ, 2541)

1. ขนาดของสถานที่ ถ้าสถานที่นั้นคับแคบ การระบายอากาศไม่ดี และมีจำนวนเด็กมาก โอกาสที่เด็กจะสัมผัสกับเชื้อโรคก็จะมีมาก และเกิดการติดเชื้อได้บ่อย
2. การมีเด็กติดเชื้ออยู่ด้วยในสถานรับเลี้ยงเด็ก จะทำให้มีโอกาสแพร่กระจายเชื้อไปสู่เด็กคนอื่น ๆ ได้ โดยเฉพาะในสถานรับเลี้ยงเด็กที่ไม่มีห้องแยกเด็กติดเชื้อ
3. การรับเด็กเข้าอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กแบบชั่วคราว อาจจะได้รับเอาเด็กที่ไม่สบายและต้องหยุดการไปสถานรับเลี้ยงเด็กที่เคยไปปกติ ซึ่งถ้าเด็กคนนั้นเป็นโรคติดเชื้อก็จะแพร่กระจายเชื้อให้เด็กคนอื่น ๆ ได้

การแพร่เชื้อเกิดได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง และผ่านทางมือ หรือ วัตถุ การแพร่กระจายเชื้อโรคในสถานรับเลี้ยงเด็กเกิดได้หลายวิธีทางตามชนิดเชื้อโรค ได้แก่ อุจจาระร่วง ปาก การหายใจ การสัมผัสทางผิวหนัง และการสัมผัสกับเลือด ปัสสาวะ และ

น้ำลาย และมีการศึกษาพบว่าเด็กที่ไม่มีอาการแสดงก็อาจจะแพร่เชื้อโรคได้เช่นกัน ซึ่งวิถีทางแพร่กระจายเชื้อพบได้หลายทางที่สำคัญ ดังนี้

1. ทางการสัมผัส (Contact transmission) แบ่งออกเป็น

1.1 การสัมผัสโดยตรง เป็นการแพร่จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งโดยตรง เกิดจากลักษณะของเด็กที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เล่น สัมผัสกันอย่างใกล้ชิด รวมทั้งในเด็กที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ต้องได้รับการสัมผัส ดูแล จากพี่เลี้ยงเด็ก หรือจากการสัมผัสกับสิ่งคัดหลั่งที่มีเชื้อโรค

1.2 การสัมผัสทางอ้อม เป็นการแพร่กระจายเชื้อจากบุคคลที่มีเชื้อไปสัมผัสกับสิ่งของเครื่องใช้ทำให้เกิดการปนเปื้อนเชื้อ และเมื่อนำไปใช้กับเด็กคนอื่น ๆ ทำให้เกิดการติดเชื้อขึ้นได้ โดยเฉพาะเด็กมักจะมีพฤติกรรมชอบหยิบจับ สำรวจ และนำสิ่งของเข้าปาก จึงทำให้เกิดการติดเชื้อขึ้นได้

2. ทางอากาศ (Airborn transmission) โดยการไอ จาม หรือ พูด เกิดจากการระบายอากาศไม่ดีหรือมีคนอยู่อย่างแออัด มักจะเกิดกับโรคระบบทางเดินหายใจมากที่สุด

3. ทางสื่อนำ (Vehicle transmission) เป็นการแพร่กระจายเชื้อไปกับอาหาร น้ำ

4. ทางสัตว์นำโรค (Vector transmission) การแพร่กระจายเชื้อโดยมีสัตว์หรือแมลงเป็นพาหะนำโรค ซึ่งเกิดจาก เชื้อโรคที่ติดอยู่ตามอวัยวะของสัตว์หรือแมลง หรือ เชื้อโรคที่อยู่ภายในตัวพาหะสัตว์หรือแมลง นั่นเอง

ลักษณะเฉพาะของสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันที่จะก่อให้เกิดการระบาดของโรคได้ง่ายมีดังนี้

1. สถานรับเลี้ยงเด็กที่ไม่มีการควบคุมและป้องกันโรคติดเชื้อ ขาดการสนับสนุนในเรื่องสุขอนามัย โดยเฉพาะการล้างมือ การจัดหาอุปกรณ์ รวมทั้งการจัดห้องที่ไม่เป็นสัดส่วนหรือปะปนกัน

2. การรับเด็กที่ป่วยหรือเป็นพาหะนำโรคมารวมกับเด็กปกติ ทั้งที่ควรให้หยุดพักหรือแยกออกจากเด็กปกติ

3. สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีเด็กเล็กที่ยังไม่สามารถขับถ่ายได้เองในห้องน้ำ ทำให้มีการถ่ายอุจจาระปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม ทำให้มีโอกาสการแพร่เชื้อได้มากกว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่รับเฉพาะเด็กโตที่สามารถขับถ่ายในห้องน้ำได้เอง

4. สถานรับเลี้ยงเด็กที่มีเด็กอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมากทำให้เกิดความ

แออัด เด็กก็จะมีสัมผัสใกล้ชิดมาก ยิ่งถ้ามีการระบายอากาศที่ไม่ดีพอทำให้เกิดการถ่ายทอดเชื้อได้ง่าย

5. สถานรับเลี้ยงเด็กที่ไม่ได้แยกกลุ่มเด็กตามอายุและพัฒนาการ ให้เด็กแต่ละวัยอยู่รวมกัน ซึ่งก็พบว่าเป็นปัจจัยหนึ่งส่งเสริมให้เกิดการแพร่กระจายเชื้อ

6. ความสกปรกของสถานที่และของใช้ ของเล่น วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้กับเด็ก อาหาร อากาศ รวมถึงพื้นผิวและอุปกรณ์ในการจัดเตรียม ประกอบอาหาร อาจมีการปนเปื้อนเชื้อโรคเมื่อนำมาใช้กับเด็ก ให้เด็กเล่น สัมผัส หรือบริโภค จะทำให้เด็กเกิดการติดเชื้อได้

2.2.2 อันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

พฤติกรรมของเด็ก เมื่อเริ่มมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อ เริ่มยืน คลาน เกาะยืน ชอบหยิบจับสิ่งของต่าง ๆ และมักจะนำสิ่งของเหล่านั้นเข้าปากโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และอุบัติเหตุเป็นสาเหตุสำคัญของการบาดเจ็บและตายในวัยทารก เนื่องด้วยวัยนี้มีการพัฒนาการด้านทักษะการเคลื่อนไหวและค้นหา อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมักเกิดจากการกระทำของเด็กเองเพราะความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อของเด็กดีขึ้น เช่น เริ่มคลานก็จะคลานไปที่ต่าง ๆ หรือ ปีนป่ายพลัดตกจากที่สูง เช่น เก้าอี้ เตียงนอน และอุบัติเหตุจากการกลืนวัตถุของชิ้นเล็ก ๆ (Whaley, 1991) สถานรับเลี้ยงเด็กจึงควรต้องมีมาตรการในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น

สาเหตุของอุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก อาจแยกเป็นสาเหตุย่อย ๆ ได้ 8 ประการ คือ (ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์, 2527)

1. ความบกพร่อง แยกเป็น 2 ด้าน
 - 1.1 ความบกพร่องทางร่างกาย คือ การมีร่างกายไม่สมบูรณ์ ประกอบอวัยวะทำงานอย่างบกพร่อง หรือการมีโรคประจำตัว
 - 1.2 ความบกพร่องทางจิต และอารมณ์
2. ความบกพร่องของเครื่องมือเครื่องใช้ ขาดความมั่นคงแข็งแรง หรือชำรุด
3. สภาพดินฟ้าอากาศ และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ
4. ความบกพร่องของกฎระเบียบ ข้อบังคับไม่เหมาะสม หย่อนประสิทธิภาพในการบังคับ
5. พฤติกรรม และนิสัยที่ไม่ปลอดภัย
6. การขาดความรู้ หรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์
7. การขาดทักษะ ขาดความชำนาญ หรือ เกิดความสามารถของนักเรียน

8. การมีเจตคติทางสวัสดิภาพที่ไม่ถูกต้อง เจตคติเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการเป็นตัวกำหนดการกระทำที่จะก่อให้เกิด อันตรายขึ้นหรือไม่

จากเอกสารประกอบ โรงเรียนคุ้มครองเด็ก กิจกรรมห้องเรียนครู ได้สรุปข้อเสนอแนะในการดำเนินงานความปลอดภัยในโรงเรียน ไว้ดังนี้

1. โรงเรียนทุกโรงเรียนต้องกำหนดนโยบายในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนที่ชัดเจน ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและเอาใจจริงเอาใจกับการดำเนินนโยบายนั้น เพราะความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นความต้องการพื้นฐานที่ผู้ปกครองทุกคนต้องการให้โรงเรียนดำเนินการ และเป็นสิทธิพื้นฐานที่เด็กควรจะได้รับ ดังนั้นผู้บริหารในระดับโรงเรียนจึงเป็นกุญแจสำคัญที่สุดที่จะสร้างกลไกในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุนโยบาย และบรรลุความต้องการรวมทั้งสิทธิของผู้บริโภคด้วย

2. โรงเรียนทุกโรงเรียนต้องจัดตั้งกลุ่มเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงเรียน อันประกอบด้วยผู้บริหาร ครู นักการ บุคลากรอื่นในโรงเรียน นักเรียน ชุมชน และผู้ปกครอง

3. กลุ่มสร้างเสริมความปลอดภัย ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะในการดำเนินงานเฝ้าระวัง กำจัดความเสี่ยงรวมทั้งการสร้างเสริมความปลอดภัยต่าง ๆ

4. โรงเรียนทุกโรงเรียนจะต้องมีระบบเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อความปลอดภัย ประกอบด้วย

การเดินสำรวจจุดเสี่ยง

การสังเกตและบันทึกพฤติกรรมเสี่ยง

การบันทึกการบาดเจ็บ

นำข้อมูลทั้งสามมาวิเคราะห์ความเสี่ยง วางแผนการดำเนินงาน และแก้ไขประเมินผลต่อไป

5. โรงเรียนทุกโรงเรียนจะต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริบทและทรัพยากรของตนเองโดยครอบคลุม 6 มาตรการหลัก คือ

มาตรการความปลอดภัยในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน

มาตรการคุ้มครองเด็กจากความรุนแรง การทำร้ายตนเอง สภาวะยากลำบากและการถูกละเลยทอดทิ้ง

มาตรการความปลอดภัยในการเดินทางไปกลับโรงเรียน

มาตรการความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมการศึกษา
 การกีฬา นันทนาการทั้งในและนอกโรงเรียน
 การสอนหลักสูตรความปลอดภัยเพื่อสร้างทักษะและ
 จิตสำนึกความปลอดภัยแก่เด็ก
 แผนฉุกเฉินและระบบส่งต่อฉุกเฉินในโรงเรียน

2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อและอันตราย

เพื่อเป็นการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก และเพื่อเป็นการ
 กลุ่มครอบครัวของเด็กซึ่งเป็นสิทธิพื้นฐานที่เด็กควรจะได้รับ กรมอนามัยจึงออกประกาศหลักเกณฑ์
 การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงดูแลเด็ก เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ซึ่ง
 สำคัญของหลักเกณฑ์สามารถสรุปเป็นด้านต่าง ๆ ได้ ดังนี้ (ลีอชา วนรัตน์และคณะ, 2546)

1. สุขลักษณะของอาคารสถานที่ มีข้อกำหนดในเรื่อง 1. อาคาร 2. ส้วม
และอ่างล้างมือ
2. สุขอนามัยอาหาร มีข้อกำหนดในเรื่อง 1. การจัดครัว 2. ห้องและตู้
เก็บของ
3. การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ข้อปฏิบัติด้านความปลอดภัยการใช้อุปกรณ์และของเล่นสำหรับเด็ก
อ่อน มีข้อกำหนดในด้าน 1. เตียงนอน 2. ของเล่นในเตียงนอน 3. เก้าอี้เด็กทรงสูง 4. คอกเด็กเล่น 5.
เก้าอี้หัดเดิน 6. เปล
5. การจัดแบ่งกลุ่มเด็ก
6. สุขลักษณะทั่วไป ประกอบด้วย 1. การล้างมือ 2. การใช้ถุงมือ 3. การ
เปลี่ยนผ้าอ้อม 4. กระจกนึ่งถ่ายอุจจาระ 5. การจัดการเสื้อผ้าสกปรกเปื้อน 6. ของเล่น
ร่วมกัน 7. การดูแลสภาพพื้นผิวทั่วไป 8. การดูแลสระว่ายน้ำ 9. การอาบน้ำชำระร่างกาย และ 10.
การจัดเตรียมอาหารการรับประทานอาหาร
7. การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและการตรวจสุขภาพ
8. การเฝ้าระวังโรค
9. การระงับการแพร่เชื้อโรค
10. การแจ้งการระบาดของโรค

จากที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่าเด็กที่อยู่ในสถานเลี้ยงเด็กมีโอกาสเกิดโรคติดเชื้อได้มากกว่าเด็กที่อยู่ที่บ้าน โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ ทั้งจากตัวเด็กเองและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเด็ก การแพร่เชื่อนั้นสามารถเกิดได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านทางมือ สิ่งของ ของเล่น ที่เด็กนำเข้าปาก อากาศ หรือสัตว์นำโรค รวมไปถึงการปนเปื้อนในอาหาร น้ำ และเมื่อเด็กเกิดการติดเชื้ออาจแพร่เชื้อสู่คนรอบข้าง ทั้งเด็กคนอื่น บุคลากรที่ทำงานในสถานเลี้ยงเด็ก และผู้ปกครองเด็ก รวมถึงอันตรายที่อาจเกิดกับตัวเด็กเนื่องจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ความไม่เหมาะสมของอุปกรณ์ของใช้สำหรับเด็กเอง การที่จะป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งผู้บริหาร ในการกำหนดนโยบายและมาตรการในการควบคุมป้องกันการติดเชื้อและอันตราย การสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าว และในส่วนของบุคลากรผู้เลี้ยงดูเด็กก็ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ครอบคลุม กระทั่งกระทรวงสาธารณสุขตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ออกประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ซึ่งถือเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่สถานรับเลี้ยงเด็กควรปฏิบัติตาม เพื่อเป็นการคุ้มครองป้องกันโรคและอันตรายทุกรูปแบบที่จะมีโอกาสเกิดขึ้นกับเด็ก ส่วนรายละเอียดของประกาศได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในบุคคลซึ่งมีส่วนทำให้เกิดเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นพื้นฐานที่นักพฤติกรรมศาสตร์ได้นำมาสร้างทฤษฎีและวิธีการทางพฤติกรรมศาสตร์ โดยมีรากฐานมาจากสมมุติฐานเบื้องต้นว่า สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมาจากองค์ประกอบภายในตัวบุคคลอันได้แก่ ความรู้ เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม แรงจูงใจ เป็นต้น (บุญเยี่ยม ตรีเจริญ, 2530) และองค์ประกอบภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ สิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ (Barbara & Huskins, 1997) นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในการทำงาน (วิลาวณิชย์ เขียรเสถียร, 2537) ล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคคล

ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยภายในตัวบุคคลของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก คือ ความรู้เกี่ยวกับประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักต่อการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และ ปัจจัยภายในของผู้ดูแลเด็ก คือ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน การเข้ารับการอบรม ความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ความตระหนักต่อการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และ

ปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ ปัจจัยองค์กร คือ ลักษณะทั่วไปขององค์กร นโยบายขององค์กร และสิ่งสนับสนุนในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย โดยมีรายละเอียดของความหมายและความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

1.1 ความหมายของความรู้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของ “ความรู้” คือ สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียนการค้นคว้าหรือประสบการณ์รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ความเข้าใจหรือ สารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขาวิชา

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2523: 130) กล่าวว่า iva ความรู้เป็นพฤติกรรมเบื้องต้นที่ผู้เรียนสามารถจำได้หรือระลึกได้ โดยการมองเห็น ได้ยิน ความรู้ในข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ คำจำกัดความ เป็นต้น

เบนจามิน เอส บลูม(Bloom, 1975) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับการระลึกได้ เป็นพฤติกรรมขั้นต้นเกี่ยวกับความจำได้และระลึกได้ และความรู้ หมายถึง สิ่งที่คุณคลรรู้ และเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง รวมถึงประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเป็นส่วนประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะก่อให้เกิดให้คุณแสดงพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ (จินตนา ยูนิพันธ์, 2527)

การที่จะทราบว่าบุคคลมีความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่นั้น สามารถประเมินได้โดยการวัดความรู้ โดยส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถาม ซึ่งการนำมาใช้จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับกลุ่มประชากรเป้าหมาย (ประภา เพ็ญ สุวรรณ, 2537)

ชวาร์ท (Schwartz, 1975) กล่าวว่า iva ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม กล่าวคือ บุคคลเมื่อมีความรู้ที่จะมีการปฏิบัติตามความรู้ นั้น เช่นเดียวกับกรรณิการ์ กันระรักษา (2527) กล่าวว่า ความรู้มีส่วนสำคัญที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ เกิดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติพฤติกรรมและก่อให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติพฤติกรรมนั้น เนื่องจากความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้ทราบว่าต้องปฏิบัติอย่างไรและจะต้องสามารถปฏิบัติได้จริง

กล่าวโดยสรุป ความรู้จึงหมายถึง การจำหรือระลึกถึงเรื่องราว ข้อเท็จจริง ความเข้าใจ กฎเกณฑ์ ข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การปฏิบัติ และประสบการณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์จดจำและแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เรียกเอาสิ่งที่จำได้ออกมาให้ปรากฏ สังเกต และวัดได้

1.2 ความรู้เกี่ยวกับประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูเด็ก

ประกาศ หมายถึง บรรดาข้อความที่ทางราชการประกาศ หรือ ชี้แจงให้ทราบ หรือ แนะนำแนวทางปฏิบัติ

สังวาล แสงจური (2547) (อ้างถึงในขวัญใจ จิรัฐจินดา, 2550) ได้ศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความคิดเห็นของผู้ประกอบการโรงงาน ที่มีต่อ พรบ.โรงงาน พ.ศ. 2535: กรณีศึกษาโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำทะเล ในเขตอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พรบ.โรงงานมาจากประสบการณ์ที่ได้ปฏิบัติของผู้ประกอบการ รวมถึงความสนใจในการเรียนรู้ เมื่อถามถึงวิธีปฏิบัติในทางระเบียบผู้ประกอบการจึงไม่สามารถให้คำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบของกฎหมายในบางมาตราได้ ผลการศึกษาพบว่าความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง พรบ.โรงงาน พ.ศ. 2535 ของผู้ประกอบการนั้นอยู่ในระดับต่ำ

จากแนวคิดจึงพออนุมานได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์ป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงดูเด็ก ตามงานวิจัยนี้ หมายถึง ความจำ ความเข้าใจ และวิธีดำเนินการในข้อกำหนด ข้อปฏิบัติ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงดูเด็ก ในด้านของการจัดการสุขาภิบาล และการป้องกันโรค ซึ่งถือเป็นมาตรฐานในการดำเนินกิจการสำหรับสถานเลี้ยงดูเด็ก ของผู้บริหารสถานเลี้ยงดูเด็ก

1.3 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงดูเด็ก

บุคคลจะได้รับความรู้ได้หลายทาง ทั้งจากการอ่าน การฟัง การสังเกต หรือการรับรู้จากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม และความรู้ของบุคคลที่เกิดขึ้นจะนำไปสู่การแสดงออกของพฤติกรรม เกิดการรับรู้ ปรับแนวคิด และทัศนคติ ตามความรู้ความเข้าใจที่ตนมีอยู่ และประภาเพ็ญ สุวรรณและสวิง สุวรรณ (2536) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ และเจตคติของบุคคลเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ ในทางกลับกัน เมื่อบุคคลกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ก็จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ หรือความรู้ตามมาจากการปฏิบัติ นั้นได้ บุคลากรในสถานเลี้ยงดูเด็กที่มีหน้าที่โดยตรงในการดูแลเด็กและใช้เวลาอยู่กับเด็กตลอดเวลา ที่เด็กอยู่ในสถานเลี้ยงดูเด็ก จึงควรที่จะต้องมีความรู้ในการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงดูเด็ก

จากการศึกษาของพรรณ เชียรปัญญา (2535) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง

ความรู้ ทศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์กับการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของพยาบาลวิชาชีพ ในการพยาบาลศาสตรและนรีเวชวิทยา โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งตรงกันกับการศึกษาของยุพรศ พญาพรหม (2540) เรื่องความรู้และการปฏิบัติในการดูแลทารกของมารดาที่ติดเชื้อเอชไอวี พบว่าความรู้ในการดูแลทารกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากแนวคิดดังกล่าวพออนุมานได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก หมายถึง ความจำ ความระลึกรู้ใน ทฤษฎี และแนวทางปฏิบัติในการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก ของให้การผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยยึดแนวทางปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงดูแลเด็ก

2. แนวคิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

แกร์ริสัน และมากูน (Garrison and Magoon, 1972: 607) ให้คำจำกัดความไว้ว่าการรับรู้ หมายถึง กระบวนการซึ่งสมองตีความหรือแปลข้อความที่ได้จากการสัมผัส (sensation) ของร่างกาย (ประสาทสัมผัสต่าง ๆ) กับสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่เราทำให้ทราบ ว่า สิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมที่เราสัมผัสนั้นเป็นอะไร มีความหมายอย่างไร การที่เราจะรับรู้สิ่งเร้าที่มาสัมผัสได้นั้น จะต้องอาศัยประสบการณ์ของเราเป็นเครื่องช่วยในการตีความหรือแปลความ

กันยา สุวรรณแสง (2532: 129) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการรับรู้ไว้ ดังนี้ คือ

1. การรับรู้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ การรับรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ถ้าไม่มีการรับรู้การเรียนรู้เกิดขึ้นไม่ได้ ในทำงานเองเดียวกัน การเรียนรู้ก็มีผลต่อการรับรู้ครั้งใหม่ เนื่องจากความรู้ ความจำเดิม จะช่วยแปลความหมายให้ทราบว่าเป็นอะไร

2. การรับรู้มีความสำคัญต่อเจตคติ อารมณ์ และแนวโน้มของพฤติกรรม เมื่อรับรู้แล้วย่อมเกิดความรู้สึกและมีอารมณ์ พัฒนามาเป็นเจตคติ แล้วพฤติกรรมก็ตามมาในที่สุด

ข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. 2540 ให้คำนิยามไว้ว่า สิ่งที่สามารถทำให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าจะสื่อสารความหมายนั้นจะทำโดยสภาพของสิ่งนั้นเอง หรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะจัดทำไว้ในรูปแบบของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือวิธีอื่นใด ที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง ข้อมูลและความสัมพันธ์ซึ่งได้รวบรวมหรือจัดการด้วยวิธีใด

วิธีหนึ่ง ให้อยู่ในรูปแบบที่จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ ในกระบวนการวางแผน การควบคุมกำกับงาน และการประเมินผลงาน (เฉลิมสุข บุญไทย, 2532: 446)

โดยสรุป การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การตีความหมายจากการได้รับข่าวสาร ข้อมูล เกี่ยวกับการป้องกันควบคุม โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงดูเด็ก และนำข้อมูลที่ได้รับ จากช่องทางต่าง ๆ มาพัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานของสถานเลี้ยงดูเด็ก

3. แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนัก

ความตระหนัก มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

บลูม (Bloom, 1971: 273) กล่าวว่า ความตระหนัก เป็นขั้นต่ำสุดของภาคอารมณ์ และ ความรู้สึก ความตระหนักเกือบคล้ายกับความรู้อย่างที่ทั้งความรู้และความตระหนักต่างไม่เน้นที่ ลักษณะของสิ่งเร้า แต่ความตระหนักไม่จำเป็นต้องเน้นปรากฏการณ์หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความตระหนักจะเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้าให้เกิดความตระหนัก

กู๊ด (Good, 1973: 54) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความตระหนัก หมายถึง พฤติกรรมที่ แสดงถึงการเกิดความรู้ของบุคคล หรือ การที่บุคคลแสดงความรู้สึกรับผิดชอบต่อปัญหาต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้น การกระทำที่แสดงว่าจำได้ รับรู้ หรือมีความรู้ และความหนักแน่นมีความหมายเหมือนกัน ความ สำคัญ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 10) กล่าวว่า ความตระหนักหมายถึงการที่บุคคลนึกคิดได้ ซึ่งการเกิดขึ้นในความรู้สึกว่ามีสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์หนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่งซึ่งการรู้สึกว่ามี หรือ การได้นึกคิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งนี้เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในสภาวะของจิตใจ แต่ไม่ได้หมายความว่า บุคคลนั้นสามารถจำได้หรือระลึกได้ถึงลักษณะบางอย่างของสิ่งนั้น

ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนัก สามารถแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ คือ ลักษณะ ของสิ่งเร้า และลักษณะของบุคคลที่รับรู้ โดยลักษณะของสิ่งเร้าหรือคุณสมบัติของสิ่งเร้าจะเป็น ปัจจัยภายนอกที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะรับรู้อันจะนำไปสู่ความตระหนักต่อไป ส่วน ลักษณะของบุคคลที่รับรู้ นั้น หมายถึงว่า การที่บุคคลจะเกิดความตระหนักต่อปรากฏการณ์อย่างใด อย่างหนึ่งมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านกายภาพ ได้แก่ สมรรถภาพของ อวัยวะรับสัมผัส หู ตา จมูก ปาก และปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความรู้เดิม การสังเกตพิจารณา ความสนใจ ความตั้งใจและความพร้อมที่จะรับรู้ การเห็นคุณค่า ฯลฯ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมี อิทธิพลทำให้บุคคลเกิดความตระหนักแตกต่างกัน (สถิต วงศ์สุวรรณ, 2525: 79-105)

ความตระหนักจะเป็นขั้นตอนแรกที่จะผลักดันให้บุคคลนั้น ๆ มีการปฏิบัติ (Warga, 1983: 179) จากการศึกษาของบุญลือ คชเสนีย์ (2532: 117) พบว่าความตระหนักของประชาชนใน

ห้องที่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวชายทะเล เช่นเดียวกับการศึกษาของ วันทนี ทิพย์ถาวรณกุล (2540: บทคัดย่อ) พบว่า สิ่งื่ออำนวยความสะดวก ความตระหนักต่อการป้องกันการติดเชื้อจากการปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข

การวัดความตระหนัก ความตระหนัก เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการรู้สำนึกว่ามีสิ่งนั้นอยู่ จำแนกและรับรู้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ละเอียดอ่อนเกี่ยวกับด้านความรู้สึกและอารมณ์ ดังนั้นการที่จะทำการวัดและประเมินจึงต้องมีหลักการและวิธีการ ตลอดจนเทคนิคเฉพาะจึงจะวัดความรู้สึกและอารมณ์ดังกล่าวออกมาให้เที่ยงตรงและเชื่อมั่นได้ เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้สึกและอารมณ์มีหลายประเภทด้วยกัน ดังนี้ คือ

1. วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) อาจเป็นอาจสัมภาษณ์ชนิดที่โครงสร้างแน่นอน โดยสร้างคำถามและมีคำตอบให้เลือกเหมือน ๆ กับแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและคำถามจะต้องทิ้งไว้ก่อนเรียงลำดับก่อนหลังไว้อย่างดี หรืออาจเป็นแบบไม่มีโครงสร้าง ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ที่มีไว้แต่หัวข้อใหญ่ ๆ ให้ผู้ตอบมีเสรีภาพในการตอบมาก ๆ และคำถามก็เป็นไปตามโอกาสอันววยในขณะที่สนทนากัน

2. แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามอาจเป็นชนิดเปิดหรือปิดหรือแบบผสมระหว่างเปิดกับปิดก็ได้

3. แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือวัดชนิดที่ให้ตรวจสอบว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือมี – ไม่มี สิ่งที่กำหนดตามรายการ อาจอยู่ในรูปของการทำเครื่องหมายตอบหรือเลือกว่า ใช่ – ไม่ใช่ ก็ได้

4. มาตรวัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) เครื่องมือชนิดนี้เหมาะสำหรับวัดอารมณ์และความรู้สึกที่ต้องการทราบความเข้มว่ามีมากน้อยเพียงใดในเรื่องนี้

5. การใช้ความหมายภาษา (Semantic Differential Technique: S.L') เทคนิคการวัดโดยใช้ความหมายของภาษาของ ชาลส์ ออสกู๊ด เป็นเครื่องมือที่วัดได้ครอบคลุมมากชนิดหนึ่ง เครื่องมือวัดชนิดนี้จะประกอบด้วย “เรื่อง “ ซึ่งถือเป็น “สิ่งกับ” และจะมีคุณศัพท์ที่ตรงข้ามกันเป็นคู่ ๆ ประกอบสั้กับนั้นหลาย ๆ คู่ แต่ละคู่จะมี 2 ขั้ว ช่วงห่างระหว่าง 2 ขั้วนี้แบ่งด้วยตัวเลข ถ้าใกล้ข้างใดมากก็จะมีลักษณะตามคุณศัพท์ของขั้วนั้นมาก คำศัพท์ที่ประกอบเป็นด้าน 2 ด้านนี้ แยกออกเป็น 3 พวกใหญ่ ๆ คือ พวกที่เกี่ยวกับการประเมินค่า (Evaluation) พวกที่เกี่ยวกับศักยภาพ (Potential) และพวกที่เกี่ยวกับกิจกรรม (Activity)

การวัดความตระหนักที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบวัดมาตรวัดอันดับคุณภาพ เลือกลงตามระดับความตระหนัก ซึ่งเป็นลักษณะที่นิยมใช้กันเ็นทางสังคมศาสตร์ ทั้งยังมี ความเหมาะสมกับการรวบรวมข้อมูล และเวลา ตลอดจนความเป็นปรนัยในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย

จากแนวคิดและความหมายข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่า ความตระหนักในการปฏิบัติตามประกาศ เรื่อง การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก หมายถึง การแสดงออกอันเป็นผลจากการรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น ถึงปัญหาและการเห็นความสำคัญของการ ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัยซึ่งผู้ดูแลเด็กถูกคิดมาเมื่อมีสิ่งเร้ามา เร้าให้เกิดความตระหนัก

4. แนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย

นโยบาย คือ แนวทางกว้าง ๆ ที่ใช้ป็นสิ่งนำทางสำหรับการกระทำต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยนำทางไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมาย (ธงชัย สันติวงษ์, 2531) ซึ่งนโยบายที่ดีจะเป็นรากฐานสำหรับการปฏิบัติที่ถูกต้อง

เจมส์ เอนเดอร์สัน (James E. Anderson, 2006) กล่าวว่า นโยบาย คือ แนวทางการปฏิบัติ ที่มีจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ อย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วติดตามด้วยผู้กระทำ หรือชุดของผู้กระทำ (การปฏิบัติ) เพื่อจัดการกับปัญหา หรือเรื่องที่เกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงกับการประเมินผล เมื่อมีการนำไปปฏิบัติแล้ว

อุทัย หิรัญโต (2523:67) กล่าวว่า นโยบายที่ดีควรมีหลักการที่แน่นอน มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจะช่วยส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานมีการปฏิบัติตามเกณฑ์นั้น ๆ บรรหาร ภูทอง (2542) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อของแพทย์และพยาบาลในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชจังหวัดสระแก้ว พบว่า การมีนโยบายในการดำเนินงานควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาลมีผลต่อพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล และมีการศึกษาในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันพบว่า การที่สถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันมีนโยบายและการดำเนินการควบคุมการป้องกันการติดเชื้อจะลดการติดเชื้อลงได้ (Steketee et al, 1989; Soto, Guy & Belanger, 1994; Mohole-Boelani et al, 1995 อ้างอิงใน วลัยลักษณ์ ชันทา, 2542) ศูนย์ควบคุมโรคสหรัฐอเมริกา (CDC, 1998) ได้ให้ข้อเสนอว่า สถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันควรมีการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ การควบคุมและป้องกันการติดเชื้อสำหรับบุคลากร การจัดทำประวัติสุขภาพของเด็ก การกำหนดนโยบายการได้รับภูมิคุ้มกันของเด็กและบุคลากรในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน การแยกเด็กเมื่อเจ็บป่วย การรายงานการเกิดโรคระบาด

สรุปได้ว่า แนวนโยบายด้านการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก หมายถึง แนวทางปฏิบัติในด้านการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายของสถานเลี้ยงเด็กที่กำหนดโดยผู้บริหารสถานเลี้ยงเด็ก ซึ่งต้องประกาศเป็นลายลักษณ์อักษร หรือมีการชี้แจงให้บุคลากรในหน่วยงานทราบ โดยทั่วกัน ซึ่งได้แก่นโยบายด้านการคัดเลือกบุคลากร การดูแลสุขภาพบุคลากร แนวทางปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อของบุคลากร การอบรมให้ความรู้กับบุคลากร การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณ และการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งนโยบายดังกล่าวต้องสอดคล้องกับประกาศ เรื่อง การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ของกรมอนามัย

5. ปัจจัยด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงาน

วัสดุอุปกรณ์ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะขาดเสียมิได้ประการหนึ่ง ในการบริหารงานเพราะเป็นสิ่งที่คุณใช้เป็นเครื่องมือ ดำเนินงานสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ (ศศิวิมล ปุจฉาการ, 2534: 14)

สิ่งเอื้ออำนวย หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นและสำคัญสำหรับใช้ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งต้องมีความพร้อม เพียงพอและเหมาะสมทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพจะช่วยให้การทำงานสะดวกขึ้น (Barbara & Huskins, 1997) การศึกษาของ ชูติมา ฉัตรรุ่ง (2540) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกการพยาบาลในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดอ่างทอง พบว่า สิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกการปฏิบัติการพยาบาลในการป้องกันควบคุมการติดเชื้อ

สรุปได้ว่า สิ่งเอื้ออำนวยในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การรับรู้ของผู้ดูแลเด็กต่อความเพียงพอใช้ และความเหมาะสมทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ของวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความจำเป็นสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานด้านการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ตามประกาศเรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

6. ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะบุคคล

การศึกษา

ระดับการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ทักษะการมีทัศนคติ การศึกษาเป็นปัจจัยที่ช่วยให้บุคคลมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการปรับตัวเอาชนะสิ่งแวดล้อมได้ บุคคลที่มีการศึกษาสูงย่อมมีสติปัญญาในการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล (ชูติมา ฉัตรรุ่ง, 1539, 24) ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 16) กล่าวว่า โดยทั่ว ๆ ไปบุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีการรับรู้และปฏิบัติตนด้านสุขภาพที่ถูกต้อง และดีกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่ำ จากการศึกษาของ วันทนีย์

ทิพย์ถาวรณกุล (2539: 83) พบว่า ระดับการศึกษาและการอบรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับการศึกษาของของนฤมล ชีระรังสิกุลและคณะ (2536: 59) พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีการปฏิบัติการพยาบาลตามแนวทางการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อได้ดีกว่าพยาบาลเทคนิค เจ้าพนักงานสาธารณสุข ต่างจาก หฤทัย ทบวงษ์ศรี (2540: บทคัดย่อ) ศึกษาพบว่า ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ รายได้ วุฒิการศึกษา การอบรม การศึกษาต่อ ระยะเวลารับราชการ และระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์การดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็ก

ประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์ หมายถึง การได้ผ่านพบเหตุการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ มาแล้ว (เปลื้อง ณ นคร, 2525) บริม (Brim อ้างใน ชูติมา ฉัตรรุ่ง, 2539: 24) ได้พูดถึงความสำคัญของประสบการณ์ว่า บุคคลที่สูงวัยขึ้นมักจะมีประสบการณ์ในการทำงานมาก จึงสามารถนำประสบการณ์ใหม่ ๆ มาสังเคราะห์ให้เข้ากับประสบการณ์เดิม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หรือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ประสบการณ์ของบุคคลจะเป็นเครื่องช่วยในการแปลความ ซึ่งถ้าบุคคลไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนบุคคลจะไม่สามารถรับรู้ได้ว่าสิ่งเร้าที่มาสัมผัสมีความหมายอย่างไร ดังนั้นการที่ผู้ดูแลเด็กที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนาน สามารถเกิดการเรียนรู้และมีการปฏิบัติเพื่อควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายได้ดีกว่าผู้ดูแลเด็กที่มีประสบการณ์น้อย

การรับการอบรม

อุทัย หิรัญโต (2523: 151-166) กล่าวว่า การอบรมเป็นการพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการบริหารงานบุคคลเพื่อพูนความรู้ ความชำนาญ ความสามารถ และเปลี่ยนแปลงเจตคติ ความรู้สึกของผู้เข้ารับการอบรม เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การฝึกอบรมยังเป็นปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคคล เป็นการสอนให้คนได้เรียนรู้และเข้าใจในหลักการและวิธีการปฏิบัติงานได้ถูกต้องทันสมัยและเหมาะสม ทั้งยังเป็นการส่งเสริมคุณวุฒิ และสมรรถภาพในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น (บุญเลิศไพรินทร์ 2530: 35) จากการศึกษาของพรทิพย์ ชนะภัย (2536) พบว่า ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับการอบรม ประชุม สัมมนา เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อจากการปฏิบัติการพยาบาลแล้วจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อในการปฏิบัติการพยาบาลได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการสนับสนุน ดังนั้นการให้การศึกษอบรมแก่บุคลากรจึงเป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันการติดเชื้อ

โดยเฉพาะในผู้ดูแลเด็กซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดอาจจะนำเชื้อจากตนเองสู่เด็กหรือจากเด็กป่วยสู่เด็กปกติได้ การอบรมจะช่วยในผู้ดูแลเด็กทราบวิธีการปฏิบัติในการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายที่ถูกต้องเหมาะสม และช่วยให้บุคคลตระหนักถึงผลกระทบจากการติดเชื้อและอันตรายของเด็ก การอบรมควรกระทำเป็นระยะ ๆ สำหรับในผู้ปฏิบัติงานใหม่ควรได้รับการปฐมนิเทศถึงนโยบายและวิธีการปฏิบัติในการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็กอย่างละเอียดด้วย

7. ปัจจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปขององค์กร

สมพร อธิติเดชพงศ์ (2532: 73) ทำการศึกษาพบว่า ขนาดของโรงพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน เนื่องจากโรงพยาบาลที่มีขนาดใหญ่จะมีทรัพยากรและความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านบริการมากกว่าโรงพยาบาลที่มีขนาดเล็กกว่า แต่ในเรื่องการบริหารงานบุคคล องค์กรที่มีขนาดใหญ่จะมีความสัมพันธ์ทางลบต่อการปฏิบัติงานด้านบริหาร ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงสนใจปัจจัยคุณลักษณะทั่วไปของสถานเลี้ยงเด็ก ในด้านสังกัด แยกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชนว่าจะมีผลการปฏิบัติตามประกาศเรื่องหลักเกณฑ์การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็กหรือไม่

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันทนีย์ ทิพย์ถาวรนุกูล (2539) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของพยาบาลในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งเอื้ออำนวย นโยบาย ความตระหนักต่อการป้องกันการติดเชื้อจากการปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า สิ่งเอื้ออำนวย ความตระหนักต่อการป้องกันการติดเชื้อจากการปฏิบัติงาน นโยบาย และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เป็นตัวทำนายที่สามารถร่วมทำนายการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขได้ร้อยละ 57.14

หฤทัย ทบวงษ์ศรี (2540) ได้ศึกษาปัจจัยบริหารที่มีผลต่อการดำเนินงานของหัวหน้าสถานีนอนามัยตามแผนงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ในจังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะประชากร ได้แก่ อายุ และสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดิน

หายใจในเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเพศ รายได้ วุฒิการศึกษา การอบรม การศึกษาต่อ ระยะเวลารับราชการ และระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็ก ส่วนปัจจัยด้านกำลังคน พบว่า ด้านความรู้ความสามารถ มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความเพียงพอ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็ก ปัจจัยด้านงบประมาณ พบว่า ด้านความเพียงพอ มีความสัมพันธ์ดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านแหล่งงบประมาณ การ จัดสรร และกฎระเบียบเรื่องการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรค ติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็ก และ สำหรับปัจจัยด้านการบริหาร ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การบริหารบุคคล การอำนวยความสะดวก พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับดำเนินงานป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็ก

พีระพงษ์ วงษ์สมาน (2539) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎหมาย สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับมลพิษทางเสียงของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าตัวแปร ด้าน อายุ ความรู้เกี่ยวกับมลพิษทางเสียง ความรู้ด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับมลพิษทางเสียง และการรับรู้ข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับ มลพิษทางเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ (0.001) เช่นเดียวกับตัวแปรด้านอาชีพ ประสบการณ์ใน การขับรถ และรายได้ต่อเดือน พบว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎหมาย สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับมลพิษทางเสียงเช่นเดียวกัน (0.05)

ขวัญใจ จิรัฐจินดา (2550) ทำการศึกษาเรื่อง การปฏิบัติตามกฎหมายของธุรกิจสปาเพื่อ สุขภาพในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาระดับและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย ของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการจำนวน 54 คน ผู้ให้บริการในสถาน ประกอบการสปาเพื่อสุขภาพ 254 คน และเจ้าพนักงานสาธารณสุขที่ออกตรวจมาตรฐานจำนวน 4 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบสอบถาม ผลการวิจัยในกลุ่มผู้ประกอบการ พบว่า ความรู้ในการทำธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม กฎหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มผู้ให้บริการในสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพ พบว่า ความรู้ด้านการบริการและความปลอดภัย การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และทัศนคติต่อการให้บริการมี ความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในกลุ่มเจ้าพนักงาน สาธารณสุข พบว่า ความรู้ในการดำเนินงานตามกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม กฎหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฐปนก รัตนคิลก ณ ภูเก็ต, ประมวญ สุนากร และคณะ (2539) ได้ศึกษาความรู้ของผู้เลี้ยงดูเด็กเกี่ยวกับโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่ผู้เลี้ยงดูเด็กจะมีความรู้เกี่ยวกับอาการ โรคและโรคแทรกซ้อนแต่ไม่ทราบเกี่ยวกับการติดต่อและการป้องกัน รวมถึงการดูแลรักษาเด็กที่เป็น โรคหัดและ โรคปอดบวม เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผู้เลี้ยงดูเด็กและระดับความรู้ พบว่าระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และการผ่านการอบรมก่อนเข้าทำงาน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กองวันโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ (2539) ทำการศึกษาคุณภาพสถานรับเลี้ยงเด็กและความเสี่ยงของเด็กต่อโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจ โดยสำรวจคุณภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก เอกชนและความรู้ที่ผู้เลี้ยงดูเด็กเรื่องโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 180 แห่ง และสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงดูเด็กจำนวน 418 คน เรื่อง ความรู้และการปฏิบัติในการดูแลเด็กป่วยเป็นโรคหัดและปอดบวม โดยแบบสัมภาษณ์ ผลการสำรวจพบว่า สถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่มีคุณภาพด้านสุขาภิบาลต่ำกว่ามาตรฐานด้านต่าง ๆ ได้แก่ สัดส่วนของพื้นที่เลี้ยงดูต่อเด็ก พื้นที่ในห้องนอนต่อจำนวนเด็ก และการมีห้องแยกสำหรับเด็กป่วยที่เหมาะสม ผู้เลี้ยงดูผ่านการอบรมหลักสูตรผู้เลี้ยงดูเด็กก่อนเข้าทำงานและผ่านการตรวจภาพรังสีปอด ร้อยละ 44 และ 45.5 ตามลำดับ ผู้เลี้ยงดูเด็กส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องอาการ อาการแสดง และโรคแทรกซ้อนของโรคหัดสูง (ร้อยละ 91.9-96.9) และให้การดูแลเด็กป่วยที่เป็นโรคหัดได้ถูกต้อง (ร้อยละ 75.3) ระดับความรู้เรื่องโรคหัดและปอดบวมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับการศึกษาที่สูงกว่าชั้นประถมศึกษา ประสิทธิภาพในการเลี้ยงดูและการผ่านการอบรมหลักสูตรผู้เลี้ยงดูเด็กก่อนเข้าทำงาน

วลัยลักษณ์ ชันทา (2542) ศึกษานโยบายและการดำเนินการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง และความต้องการพัฒนาบุคลากรในเรื่องการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อของสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันของผู้บริหารและบุคลากร โดยใช้แบบสัมภาษณ์นโยบายของผู้บริหาร จำนวน 26 คน สอบถามการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กจำนวน 109 คน และแบบสังเกตสิ่งแวดล้อมในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน ผลการวิจัยพบว่า สถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันเพียงร้อยละ 46.2 มีนโยบายด้านการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อแต่ยังไม่ครบทุกด้าน สำหรับการปฏิบัติการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อของผู้ดูแลเด็กพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติโดยรวมถูกต้องในระดับปานกลาง ในขณะที่การปฏิบัติด้านการดูแลสุขภาพเด็ก การเฝ้าระวังการติดเชื้อและการปฏิบัติเมื่อเด็กมีการติดเชื้อและเกิดโรคระบาดนั้น ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีการปฏิบัติถูกต้องในระดับปานกลางและต่ำ

จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมา พอสรุปได้ว่าไม่มีงานวิจัยใด ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติในเรื่อง หลักเกณฑ์ควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูเด็กโดยตรง เนื่องจาก

ประกาศฉบับดังกล่าว เนื่องจากประกาศฉบับนี้ประกาศใช้ในปี 2543 และงานวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็กเน้นการศึกษาในเรื่องการเฝ้าระวังและการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคในสถานรับเลี้ยงเด็ก มากกว่าการประเมินผลการปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าว และในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กมีตัวจักรที่สำคัญ 2 กลุ่ม คือผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก มีหน้าที่ในการบริหารจัดการสถานรับเลี้ยงเด็ก การกำหนดนโยบาย และควบคุมกำกับการทำงานของผู้ดูแลเด็ก ซึ่งมีหน้าที่ในการให้การดูแลเด็กและควบคุมป้องกันโรคเบื้องต้น ซึ่งจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน การได้รับการอบรมก่อนปฏิบัติงาน ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ ความตระหนักในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย นโยบายในการดำเนินงาน และวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติตามหลักการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาตัวแปรดังกล่าว เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของจังหวัดสมุทรปราการ

บทที่ 3

วัตถุและวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้วิธีการสอบถามแบบสอบถามที่สร้างขึ้น กำหนดแนวทางการศึกษา การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

3.1 รูปแบบการศึกษาวิจัย

วิธีการวิจัยได้ใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ศึกษา 2 กลุ่ม คือ

1. ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ ทุกสังกัด จำนวน 175 คน
2. ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 811 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างผู้บริหารและผู้ดูแลเด็ก ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 175 คน ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลทั้งหมด
2. ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำนวน 811 คน โดยการหาขนาดตัวอย่างได้จากตารางของ Krejcie & Morgan (สุวิมล ตรีภานันท์, 2549) ได้ขนาดตัวอย่าง 265 คน โดยเก็บ

กลุ่มตัวอย่างจากสถานรับเลี้ยงเด็ก แห่งละ 2 คน เลือกสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากรายชื่อห้องเพื่อตอบแบบสอบถาม เท่ากับมีกลุ่มตัวอย่าง 356 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นคำถามปลายปิด (close ended question) และปลายเปิด (open ended question) โดยแบบสอบถามมี 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้ให้การดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามด้านข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์บริหารงานสถานดูแลเด็ก การรับการอบรม และข้อมูลทั่วไปของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เป็นแบบเลือกตอบ และแบบคำถามปลายเปิด จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ เรื่องหลักเกณฑ์การป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก จำนวน 21 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

การปฏิบัติตามประกาศของสถานเลี้ยงเด็ก	คะแนน
ปฏิบัติ	1
ไม่ปฏิบัติ	0

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับการปฏิบัติสูง	หมายถึง	ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับการปฏิบัติปานกลาง	หมายถึง	ร้อยละ 60-79
ระดับการปฏิบัติต่ำ	หมายถึง	น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม คะแนนเต็มข้อละ 1 คะแนน
จำนวน 21 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 21 คะแนน

ระดับการปฏิบัติสูง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ คะแนน 20-24 คะแนน
ระดับการปฏิบัติปานกลาง ร้อยละ 60-79 คือ คะแนน 15-19 คะแนน
ระดับการปฏิบัติต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60 คือ คะแนน 0-14 คะแนน

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับประกาศ หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน
โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำนวน 13 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อและการป้องกันควบคุม **คะแนน**

โรคติดเชื้อและอันตราย

ทราบ	1
ไม่ทราบ	0

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับความรู้สูง	หมายถึง	ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับความรู้ปานกลาง	หมายถึง	ร้อยละ 60-79
ระดับความรู้ต่ำ	หมายถึง	น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม คะแนนเต็มข้อละ 1 คะแนน
จำนวน 13 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 13 คะแนน

ระดับความรู้สูง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป	คือ	คะแนน 11-13 คะแนน
ระดับความรู้ปานกลาง ร้อยละ 60-79	คือ	คะแนน 8-10 คะแนน
ระดับความรู้ต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60	คือ	คะแนน 0-7 คะแนน

ส่วนที่ 4 ความตระหนักต่อการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถาน
รับเลี้ยงดูแลเด็ก จำนวน 11 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

เกณฑ์ในการการให้คะแนน

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ 5	ให้คะแนนเท่ากับ 1

เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ 4	ให้คะแนนเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ 3	ให้คะแนนเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ 2	ให้คะแนนเท่ากับ 4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ 1	ให้คะแนนเท่ากับ 5

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กสูง หมายถึง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กปานกลาง หมายถึง ร้อยละ 60-79 ขึ้นไป

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กต่ำ หมายถึง น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม เต็มข้อละ 5 คะแนน จำนวน 11 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 55 คะแนน

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กสูง หมายถึง ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ คะแนน 44-55 คะแนน

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ปานกลาง หมายถึง ร้อยละ 60-79 ขึ้นไป คือ คะแนน 33-43 คะแนน

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กต่ำ หมายถึง น้อยกว่าร้อยละ 60 คือ คะแนน 0-32 คะแนน

ส่วนที่ 5 ข้อคำถามเกี่ยวกับแนวนโยบายการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 18 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

แนวนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็ก	คะแนน
มี, ทำ	1
ไม่มี, ไม่ทำ	0

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับการสนับสนุนด้านนโยบายสูง หมายถึง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ระดับการสนับสนุนด้านนโยบายปานกลาง หมายถึง ร้อยละ 60-79

ระดับการสนับสนุนด้านนโยบายต่ำ หมายถึง น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม คะแนนเต็มข้อละ 1 คะแนน
จำนวน 18 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 18 คะแนน

ระดับการสนับสนุนด้านนโยบายสูง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ 15-18
คะแนน

ระดับการสนับสนุนด้านนโยบายปานกลาง ร้อยละ 60-79 คือ 11-14
คะแนน

ระดับการสนับสนุนด้านนโยบายต่ำสารต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60 คือ 0-10
คะแนน

ส่วนที่ 6 ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์
โรคติดต่อและอุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก และแนวทางการป้องกันโรคติดต่อและอันตราย เป็นแบบ
เลือกตอบ จำนวน 8 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	คะแนน
ทราบ, เคย	1
ไม่ทราบ, ไม่เคย	0

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก หมายถึง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ระดับความรู้ข้อมูลข่าวสารปานกลาง หมายถึง ร้อยละ 60-79

ระดับความรู้ข้อมูลข่าวสารต่ำ หมายถึง น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม คะแนนเต็มข้อละ 1 คะแนน
จำนวน 8 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 8 คะแนน

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ 7-8 คะแนน

ระดับความรู้ข้อมูลข่าวสารปานกลาง ร้อยละ 60-79 คือ 5-6 คะแนน

ระดับความรู้ข้อมูลข่าวสารต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60 คือ 0-4 คะแนน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้ให้การดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามด้านข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานดูแลเด็ก การรับการอบรมก่อนปฏิบัติงาน การรับการอบรมระหว่างปฏิบัติงาน เป็นแบบเลือกตอบ และแบบคำถามปลายเปิด จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ เรื่องหลักเกณฑ์การ ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก จำนวน 17 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

การปฏิบัติตามประกาศของสถานเลี้ยงเด็ก	คะแนน
ปฏิบัติเป็นประจำ	1
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง/ไม่ปฏิบัติ	0

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับการปฏิบัติสูง	หมายถึง	ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับการปฏิบัติปานกลาง	หมายถึง	ร้อยละ 60-79
ระดับการปฏิบัติต่ำ	หมายถึง	น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม คะแนนเต็มข้อละ 1 คะแนน จำนวน 17 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 17 คะแนน

ระดับการปฏิบัติสูง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ คะแนน 14-17 คะแนน

ระดับการปฏิบัติปานกลาง ร้อยละ 60-79 คือ คะแนน 11-13 คะแนน

ระดับการปฏิบัติต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60 คือ คะแนน 0-10 คะแนน

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อและการควบคุมป้องกันโรค ติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำนวน 12 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อและการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย	คะแนน
ใช่	1
ไม่ใช่	0

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับความรู้สูง	หมายถึง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับความรู้ปานกลาง	หมายถึง ร้อยละ 60-79
ระดับความรู้ต่ำ	หมายถึง น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม คะแนนเต็มข้อละ 1 คะแนน จำนวน 10 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 10 คะแนน

ระดับความรู้สูง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ คะแนน 10-12 คะแนน

ระดับความรู้ปานกลาง ร้อยละ 60-79 คือ คะแนน 8-9 คะแนน

ระดับความรู้ต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60 คือ คะแนน 0-7 คะแนน

ส่วนที่ 4 ความตระหนักต่อการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำนวน 11 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

เกณฑ์ในการการให้คะแนน

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ 5	ให้คะแนนเท่ากับ 1
เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ 4	ให้คะแนนเท่ากับ 2
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนนเท่ากับ 3	ให้คะแนนเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ 2	ให้คะแนนเท่ากับ 4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ 1	ให้คะแนนเท่ากับ 5

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กสูง หมายถึง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถาน

รับเลี้ยงดูแลเด็ก ปานกลาง หมายถึง ร้อยละ 60-79 ขึ้นไป

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถาน

รับเลี้ยงดูแลเด็กต่ำ หมายถึง น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม เต็มข้อละ 5 คะแนน จำนวน 11 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 55 คะแนน

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กสูง หมายถึง ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ คะแนน 44-55 คะแนน

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ปานกลาง หมายถึง ร้อยละ 60-79 ขึ้นไป คือ คะแนน 33-43 คะแนน

ระดับความตระหนักต่อการการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กต่ำ หมายถึง น้อยกว่าร้อยละ 60 คือ คะแนน 0-32 คะแนน

ส่วนที่ 5 ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินงานป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ของผู้ดูแลเด็ก เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 11 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

การรับรู้ต่อสิ่งเอื้ออำนวย

คะแนน

เพียงพอ, เหมาะสม

2

ไม่เพียงพอ, ไม่เหมาะสม

0

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับรับรู้ว่ามีวัสดุ อุปกรณ์พอใช้และเหมาะสมมาก หมายถึง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ระดับรับรู้ว่ามีวัสดุ อุปกรณ์พอใช้และเหมาะสมปานกลาง หมายถึง ร้อยละ 60-79

ระดับรับรู้ว่ามีวัสดุ อุปกรณ์พอใช้และเหมาะสมต่ำ หมายถึง น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม คะแนนเต็มข้อละ 2 คะแนน
จำนวน 11 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 22 คะแนน

ระดับรับรู้ว่ามีสิ่งเอื้ออำนวยพอใช้มาก ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ 18-22
คะแนน

ระดับรับรู้ว่ามีสิ่งเอื้ออำนวยพอใช้ปานกลาง ร้อยละ 60-79 คือ 14-17
คะแนน

ระดับรับรู้ว่ามีสิ่งเอื้ออำนวยพอใช้ต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60 คือ 0-13
คะแนน

ส่วนที่ 6 ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์
โรคติดต่อและอุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก และแนวทางการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย เป็นแบบ
เลือกตอบ จำนวน 8 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

คะแนน

ทราบ, เคย

1

ไม่ทราบ, ไม่เคย

0

เกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก หมายถึง ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ระดับความรู้ข้อมูลข่าวสารปานกลาง หมายถึง ร้อยละ 60-79

ระดับความรู้ข้อมูลข่าวสารต่ำ หมายถึง น้อยกว่าร้อยละ 60

การแปลผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม คะแนนเต็มข้อละ 1 คะแนน
จำนวน 8 ข้อ รวมคะแนนทั้งหมด 8 คะแนน

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป คือ 7-8 คะแนน

ระดับความรู้ข้อมูลข่าวสารปานกลาง ร้อยละ 60-79 คือ 5-6 คะแนน

ระดับความรู้ข้อมูลข่าวสารต่ำ น้อยกว่าร้อยละ 60 คือ 0-4 คะแนน

3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มากำหนดขอบเขต โครงสร้างและเนื้อหา
2. ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเนื้อหาและความถูกต้องในแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขแล้วมาปรับปรุงแก้ไขข้อความ ให้มีความสมบูรณ์และตรงกับกรอบแนวคิดที่ต้องการวัด
3. ทดสอบความเที่ยง (Reliability) ขอบแบบสอบถาม หลังจากผ่านการตรวจสอบแก้ไขแล้ว นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) โดยนำไปทดลองใช้กับผู้บริหารและผู้ดูแลเด็ก ในจังหวัดละเชิงเทรา จำนวน 30 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (cronbach's alpha coefficient) ให้ได้ค่าความเที่ยงมากกว่า 0.7

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ โดยวิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามให้ผู้ตอบ ตอบด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยออกดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือแนะนำและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลที่สถานรับเลี้ยงดูเด็ก
2. ทำหนังสือถึงต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงดูเด็ก เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเข้าชี้แจงขั้นตอนงานวิจัย และการตอบแบบสอบถาม
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับการตอบแล้วจากสถานรับเลี้ยงดูเด็กเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่สมบูรณ์จะนำมาลงคะแนน แล้วนำไปคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ การวิเคราะห์สถิตินั้นแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่

ตอบแบบสอบถาม โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) โดยใช้

การทดสอบไคสแควร์ (Chi – square test)

หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะประชากร ได้แก่ วุฒิการศึกษา การรับการฝึกอบรม และตัวแปรองค์กร ได้แก่ ต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่เป็นข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scales) กับ การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก (บุญธรรม กิจปริดาภิวัตน์, 2535: 13 – 31)

การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย t-test

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

การทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะประชากร ได้แก่ ประสิทธิภาพการทำงาน ตัวแปรในกลุ่มผู้บริหาร และตัวแปรในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก ที่เป็นข้อมูลแบบอันดับมาตรา (Ordinal) กับมาตราส่วน (Ratio) กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล โดยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในกลุ่มผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวน 175 คน ได้รับแบบสอบถามตอบกลับและมีความสมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์ได้ทั้งหมด 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80 ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก สุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คน ได้รับแบบสอบถามตอบกลับและมีความสมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์ได้ทั้งหมด 280 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.35 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอแบ่งเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มแบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านนโยบายในการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 6 ข้อมูลการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร หน่วยงานต้นสังกัด ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย นโยบายด้านการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและ

อันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

กลุ่มที่ 2 ผู้ให้บริการดูแลเด็ก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้ให้บริการดูแลเด็ก ต่อความเพียงพอเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 6 ข้อมูลการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ต่อความเพียงพอเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำนวน 140 คน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหาร ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลทั่วไปของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก คือ สังกัด จำนวนเด็กที่ดูแล จำนวนเด็กต่อห้อง และจำนวนผู้ดูแลเด็กต่อห้อง จากการศึกษาพบว่า

ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้อำนวยการสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ร้อยละ 41.4 เป็นผู้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ร้อยละ 25 และอยู่ในตำแหน่งอื่น ๆ ร้อยละ 33.6 ข้อมูลด้านอายุ พบว่า อายุเฉลี่ย 40.23 ปี อายุต่ำสุด 22 ปี สูงสุด 85 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.7 มีอายุระหว่าง 41-59 ปี ข้อมูลด้านการศึกษา พบว่า ร้อยละ 63.5 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 15.3 จบการศึกษาระดับอนุปริญญา มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารเฉลี่ย 11.42 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.6 มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี รองลงมา ร้อยละ 29.3 มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี ประสบการณ์การทำงานต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 50 ปี

ข้อมูลทั่วไปของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พบว่า ร้อยละ 37.9 อยู่ในสังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมา ร้อยละ 28.6 อยู่ในสังกัดของภาคเอกชน จำนวนเด็กต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก เฉลี่ยอยู่ที่ 93.37 คน ต่ำสุด 3 คน สูงสุด 860 คน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.4 มีจำนวนเด็กระหว่าง 1-50 คน จำนวนเด็กต่อห้อง เฉลี่ยอยู่ที่ 25.70 คน ต่ำสุด 3 คน สูงสุด 85 คน ร้อยละ 48.2 มีจำนวนเด็กต่อห้อง 1 - 20 คน จำนวนผู้ดูแลเด็กต่อห้อง เฉลี่ย 1.87 คน ต่ำสุด 1 คน สูงสุด 7 คน ร้อยละ 42.9 มีผู้ดูแลเด็ก 1 คนต่อห้อง รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.1 และตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนตัวอย่าง	140	100.0
อายุ (ปี)		
21-30	12	8.6
31-40	44	31.4
41-59	71	50.7
>60 ปีขึ้นไป	13	9.3
min = 22, max = 85, mean = 43.23, SD = 11.49		
ตำแหน่งหน้าที่		
ผู้อำนวยการ	58	41.4
ผู้รับใบอนุญาต	35	25.0
อื่น ๆ	47	33.6

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
มัธยม 1 - 6	15	10.9
อนุปริญญา	21	15.3
ปริญญาตรี	87	63.5
สูงกว่าปริญญาตรี	14	10.2
ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งหน้าที่ (ปี)		
1-5	47	33.6
6-10	30	21.4
11- 20	41	29.3
21- 30	12	8.6
>31 ปีขึ้นไป	10	7.1
min = 1, max = 50, mean = 44.42, SD = 9.23		

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ข้อมูลทั่วไปของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัย	จำนวน	ร้อยละ
สังกัด		
พัฒนาชุมชน	8	5.9
เทศบาล	23	17.0
องค์การบริหารส่วนตำบล	53	39.3
กรมการศาสนา	3	2.2
เอกชน	40	29.6
อื่น ๆ	8	5.9

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัย	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนเด็ก (คน)		
1-50	65	48.5
51-100	33	24.6
101-150	14	10.4
151-200	8	6.0
>200	14	10.4
min = 3, max = 860, mean = 93.37, SD = 112.61		
จำนวนเด็กต่อห้อง (คน)		
1-20	66	48.2
21-40	57	41.6
>41	14	10.2
min = 3, max = 85, mean = 25.70, SD = 12.33		
จำนวนครูต่อห้อง (คน)		
1-2	115	82.1
3-4	22	15.7
>4	3	2.1
min = 1, max = 7, mean = 1.87, SD = 1.04		

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่า ร้อยละ 52.1 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.4 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง คะแนนต่ำสุด 8 คะแนน คะแนนสูงสุด 21 คะแนน รายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของระดับของการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร (n=140)

ระดับการปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
สูง	58	41.4
ปานกลาง	73	52.1
ต่ำ	9	6.4
$\bar{X} = 15.94$ $SD = 2.4$ คะแนน		

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหารพบว่า ข้อปฏิบัติตามประกาศที่ผู้บริหารส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตามได้สูง คือ การจัดให้มีถังขยะที่มีฝาปิด การกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง และมีมาตรการในการกำจัดขยะมูลฝอยรวมถึงการดูแลวางระบายต่าง ๆ ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กปฏิบัติตามได้ร้อยละ 97.9 รองลงมา คือ การแยกผู้ที่มีอาการเจ็บป่วยจากโรคติดเชื้อต่าง ๆ ออกจากสถานที่โดยให้หยุดพักงานหรือหยุดเรียนจนกว่าจะหายเป็นปกติ ปฏิบัติตามได้ร้อยละ 96.4 ข้อที่ปฏิบัติตามได้น้อยที่สุด คือ การจัดระบบระบายอากาศในห้องแยกผู้ป่วยไม่ให้ปะปนไปยังห้องเรียนปกติ ปฏิบัติตามได้ร้อยละ 35.7 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร (n=140)

การปฏิบัติ	การปฏิบัติ			
	ปฏิบัติ		ไม่ได้ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- จัดให้มีถังขยะมีฝาปิด เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำโรค	137	97.9	3	2.1
- กำหนดมาตรการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง โดยป้องกันไม่ให้มีแหล่งน้ำขังตามบริเวณรอบ ๆ อาคาร หรือใส่ทรายเคลือบสารเคมีกำจัดลูกน้ำยุงลาย	137	97.9	3	2.1
- มีมาตรการกำจัดขยะมูลฝอยทุกวัน และจัดให้มีการดูแลวางระบายต่าง ๆ ไม่ให้อุดตันเป็นประจำ	137	9.79	3	2.1

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร (n=140) (ต่อ)

การปฏิบัติ	การปฏิบัติ			
	ปฏิบัติ		ไม่ได้ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- มีมาตรการให้ผู้เลี้ยงดูเด็กหรือเด็กหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่มีอาการเจ็บป่วยจากโรคติดเชื้อ ได้หยุดพักงาน หรือหยุดเรียน จนกว่าจะมีใบรับรองแพทย์ว่าหายเป็นปกติจึงจะให้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ได้	135	96.4	5	3.6
- มีอุปกรณ์และสุขภัณฑ์ทำความสะอาดประจำห้องส้วมแต่ละห้อง	131	93.6	9	6.4
- มีแพทย์หรือสถานพยาบาลเข้าร่วมในการดูแลสุขภาพเด็ก อย่างน้อย 1 ครั้ง/เทอม	128	91.4	12	8.6
- มีห้องสำหรับปรุงอาหาร และมีภาชนะ อุปกรณ์ที่สะอาด และเพียงพอ	127	90.7	13	9.3
- มีอ่างล้างมือในห้องครัวได้ใช้ อย่างน้อย 1 ที่	126	90.0	14	10.0
- มีการจัดแบ่งกลุ่มเด็กในเด็กห้องเรียน ตามกลุ่มอายุ	126	90.0	14	10.0
- ห้องสำหรับจัดเตรียมอาหาร มีการออกกฏห้ามเด็กเข้ามาในพื้นที่	125	89.3	15	10.7
- มีการกำหนดนโยบายให้เด็กได้รับวัคซีนป้องกันโรคตามอายุตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด	125	89.3	15	10.7
- มีการจัดแบ่งหน้าที่ ผู้เลี้ยงดูเด็ก ผู้ประกอบอาหาร และผู้ทำความสะอาด โดยกำหนดหน้าที่เฉพาะบุคคลไม่ให้ทำงานปะปนกัน	125	89.3	15	10.7
- มีห้องและตู้เก็บของสำหรับจัดเก็บภาชนะและเครื่องใช้ในครัว	118	84.3	22	15.7
- บริเวณจัดเตรียมอาหารไม่มีท่อระบายน้ำเสียวางผ่านเหนือศีรษะ	114	81.4	26	18.6
- มีการแยกห้องสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ให้ปะปนกัน เช่น ห้องอาหาร ห้องเรียน	101	72.1	39	27.9
- บุคลากรที่ปฏิบัติงานได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีทุกรายรวมทั้งต้องมีใบรับรองแพทย์	84	60.0	56	40.0
- มีแผนการดูแลบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศให้อยู่ในสภาพดีและปลอดภัย โรค อยู่เสมอ	71	50.7	69	49.3

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร (n=140) (ต่อ)

การปฏิบัติ	การปฏิบัติ			
	ปฏิบัติ		ไม่ได้ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- มีการติดมุ้งลวดในห้องนอนเด็กเพื่อป้องกันยุง	67	47.9	73	52.1
- มีห้องแยกหรือ ห้องพยาบาล สำหรับเด็กป่วย	66	47.1	74	52.9
- ห้องแยกหรือ ห้องพยาบาล สำหรับเด็กป่วย ท่านจัดให้มีระบบ ระบายอากาศไม่ให้ปะปนไปยังห้องเรียนปกติ	50	35.7	90	64.3
- กรณีที่มีสระว่ายน้ำท่านได้ให้มีการตรวจสอบคุณภาพน้ำ อย่าง น้อยปีละ 1 ครั้ง	1	0.7	139	99.3

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การ ควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ระดับความรู้ของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พบว่า ร้อยละ 55.0 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 32.9 มีความรู้อยู่ในระดับสูง และร้อยละ 12.1 มีความรู้อยู่ในระดับต่ำ คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 13 คะแนน $\bar{X} = 10.15$, $SD = 2.44$ รายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่มีความรู้เกี่ยวกับประกาศกรม อนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยง ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับความรู้ (n= 140)

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
สูง	46	32.9
ปานกลาง	77	55.0
ต่ำ	17	12.1
$\bar{X} = 10.15$ $SD = 2.44$		

เมื่อพิจารณาข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ผู้บริหารส่วนใหญ่ตอบว่าทราบมากที่สุดเกี่ยวกับ “เด็กที่มีอาการป่วยเป็นโรคติดเชื้อต้องแยกกักเด็กออกจากกลุ่มทันที” ร้อยละ 97.1 รองลงมาเกี่ยวกับ “ผู้เลี้ยงดูเด็กและบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการจัดเตรียมอาหารทุกคนต้องผ่านการตรวจสุขภาพทุกปีจากแพทย์” ร้อยละ 94.3 ส่วนข้อคำถามที่ผู้บริหารตอบทราบน้อยที่สุดเกี่ยวกับ “กรณีที่มีสระว่ายน้ำ ระดับคลอรีนคงเหลือในน้ำต้องไม่น้อยกว่า 0.1 มิลลิกรัมต่อลิตร และไม่เกิน 3.0 มิลลิกรัมต่อลิตร” ร้อยละ 22.9 รองลงมาเกี่ยวกับ “สารทำความสะอาด หมายถึง สารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรด์ความเข้มข้น 0.5 %” ร้อยละ 55 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่มีความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำแนกรายข้อ

ข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัย	จำนวนตอบถูก	ร้อยละ
1. เด็กที่มีอาการป่วยเป็น โรคติดเชื้อต้องแยกกักเด็กออกจากกลุ่มทันที	136	97.1
2. ผู้เลี้ยงดูเด็กและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับการจัดเตรียมอาหารทุกคน ต้องผ่านการตรวจสุขภาพทุกปีจากแพทย์ และต้องได้รับการฝึกอบรม เกี่ยวกับการล้างมือที่ถูกต้อง	132	94.3
3. เด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ควรต้องจัดกลุ่มเพื่อดูแลเฉพาะ แยกออกจาก กลุ่มเด็กที่มีอายุมากกว่า	131	93.6
4. มาตรการควบคุมยุงต้องเป็นไปตามประกาศกรมอนามัย พ.ศ. 2544 เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมยุง	121	86.4
5. ภายในห้องเรียนไม่ควรใช้พรมปูพื้น	121	86.4
6. จำนวนส้วมและอ่างล้างมือ จำนวน 2 ที่ เพียงพอต่อเด็กจำนวน 1-47 คน และเพิ่มขึ้นอย่างละ 1 ที่ ทุก ๆ เด็ก 30 คน	118	84.3
7. ของเล่นสำหรับเด็กไม่ควรใช้ของเล่นที่ยัดไส้ด้วยผ้าหรือนุ่น	118	84.3

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่มีความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย		
เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัย	จำนวนตอบถูก	ร้อยละ
8. พื้นที่ใช้สอยที่เหมาะสมสำหรับทำกิจกรรมในอาคารอย่างน้อย 2 ตารางเมตร/คน	114	81.4
9. ห้องสำหรับเด็กป่วย ต้องมีช่องระบายอากาศที่เปิดไว้ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้อง	108	77.1
10. สถานรับเลี้ยงดูแลเด็กที่มีจำนวนมากกว่า 10 คน ควรมีแพทย์หรือสถานพยาบาลร่วมในการดูแลสุขภาพเด็ก	107	76.4
11. ผนังห้องครัวควรปูด้วยกระเบื้องเคลือบหรือวัสดุที่กันน้ำได้	106	75.7
12. สารทำความสะอาด หมายถึง สารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรท์ความเข้มข้น 0.5%	77	55.0
13. สระว่ายน้ำ ระดับคลอรีนคงเหลือในน้ำต้องไม่น้อยกว่า 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตร และไม่เกิน 3.0 มิลลิกรัมต่อลิตร	32	22.9

ส่วนที่ 4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร พบว่า ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 14.3 คะแนนต่ำสุด 26 คะแนนสูงสุด 40 $\bar{X} = 34.76$, $SD = 3.21$ รายละเอียดดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ระดับของความตระหนักรู้ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร จำแนกตามระดับความตระหนัก

ความตระหนักรู้ในการปฏิบัติงาน	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
ดี	120	85.7
ปานกลาง	20	14.3
ควรปรับปรุง	0	0.0
$\bar{X} = 34.76$ $SD = 3.21$		

ในส่วนของความตระหนักรู้ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร เมื่อพิจารณารายชื่อในแต่ละด้านแล้วพบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ร้อยละ 70 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 30 เห็นด้วย รองลงมาคือการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคเป็นสิ่งจำเป็น ร้อยละ 62.1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 36.4 เห็นด้วย และร้อยละ 1.4 ไม่แน่ใจ ผู้บริหารส่วนน้อยมีความตระหนักว่าสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นแหล่งแพร่โรคและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด ร้อยละ 55.7 เห็นด้วย ร้อยละ 21.4 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 14.3 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 8.6 ไม่เห็นด้วย ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร ที่มีความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำแนกรายข้อ

ข้อความเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	ระดับความตระหนัก					\bar{X}	SD
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
1. เมื่อมีเด็กมาอยู่รวมกันมาก ๆ ช่อมมีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยได้มากกว่าเด็กที่อยู่ที่บ้าน	58 (41.4)	70 (50.0)	1 (0.7)	11 (7.9)	0 (0.0)	4.25	0.82

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร ที่มีความตระหนักรู้ต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ข้อความเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	ระดับความตระหนักรู้					\bar{X}	SD
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
2. ท่านให้ความสำคัญในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก	98 (70.0)	42 (30.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.70	0.46
3. บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากเด็กที่ป่วย	35 (25.0)	87 (62.1)	12 (8.6)	6 (4.3)	0 (0.0)	4.08	0.71
4. การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จะช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กได้	66 (47.1)	69 (49.3)	5 (3.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.43	0.56
5. การล้างมืออย่างถูกต้องอย่างน้อย 10 วินาที ทุกครั้งจะช่วยลดการแพร่เชื้อลงได้	61 (43.6)	64 (45.7)	11 (7.9)	2 (1.4)	2 (1.4)	4.29	0.78
6. ปัจจุบันมีโรคติดต่อมากมายและสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก็เป็นแหล่งแพร่โรคและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด	30 (21.4)	78 (55.7)	20 (14.3)	12 (8.6)	0 (0.0)	3.90	0.83

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร ที่มีความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ข้อความเกี่ยวกับความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	ระดับความตระหนัก					\bar{X}	SD
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
7. การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคเป็นสิ่งจำเป็น	87 (62.1)	51 (36.4)	2 (1.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.61	0.52
8. บุคลากรที่มีหน้าที่ในการดูแลเด็ก ควรจะต้องได้รับการตรวจสุขภาพทุกปี	80 (57.1)	54 (38.6)	3 (2.1)	3 (2.1)	0 (0.0)	4.51	0.65

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านนโยบายในการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาการสนับสนุนในด้านนโยบายของผู้บริหาร ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พบว่า ผู้บริหารมีการสนับสนุนด้านนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 42.1 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.4 และอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 21.4 คะแนนต่ำสุด 0 คะแนนสูงสุด 18 $\bar{X} = 13.2$, SD = 3.25 รายละเอียดดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ระดับการสนับสนุนด้านนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร จำแนกตามระดับ

ระดับการสนับสนุนนโยบายในการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
สูง	59	42.1
ปานกลาง	51	36.4
ต่ำ	30	21.4
$\bar{X} = 13.20$ $SD = 3.25$		

ในส่วนของการสนับสนุนนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีการสนับสนุนนโยบายให้บุคลากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อได้หยุดพักงานจนกว่าหาย มากที่สุด ร้อยละ 95.7 รองลงมา คือ การกำหนดวิธีปฏิบัติในการทำความสะอาดของเล่นเด็ก อุปกรณ์ และเครื่องนอนของเด็ก ร้อยละ 94.3 กำหนดให้มีการตรวจสุขภาพเด็กเป็นประจำ และจัดทำสมุดบันทึกสุขภาพเด็กแต่ละคน และกำหนดให้มีการแยกอุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวของเด็กแต่ละคน ร้อยละ 92.1 ส่วนนโยบายที่ผู้บริหารมีการสนับสนุนน้อยที่สุด คือ จัดทำแผนการบำรุงรักษาระบบปรับอากาศ (แอร์) ตามระยะ ร้อยละ 15.7 รองลงมา คือ การให้มีสมุดบันทึกประวัติสุขภาพของบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ร้อยละ 30.0 รายละเอียดตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การสนับสนุนด้านนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร จำแนกรายข้อ

การสนับสนุนนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- มีนโยบายให้บุคลากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อ ได้หยุดพักงานจนกว่าจะหาย	134	95.7	6	4.3
- หน่วยงานมีกำหนดวิธีปฏิบัติในการทำความสะอาดของเล่นเด็ก อุปกรณ์ เครื่องนอนของเด็ก	132	94.3	8	5.7

ตารางที่ 4.10 การสนับสนุนด้านนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย
ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร จำแนกรายข้อ (ต่อ)

การสนับสนุนนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- สนับสนุนให้มีการตรวจสุขภาพเด็กเป็นประจำ และจัดทำบันทึกสุขภาพเด็กแต่ละคน	129	92.1	11	7.9
- นโยบายให้มีการแยกอุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวของเด็กแต่ละคน	129	92.1	11	7.9
- นโยบายให้ผู้ดูแลเด็กมีหน้าที่ในการเฝ้าระวังโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก	125	89.3	15	10.7
- แผนการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย เพียงพอ ทั้งปี เช่น ถุงมือ น้ำยาทำความสะอาด กระดาษชำระ	123	87.9	17	12.1
- การคัดแยกเด็กเพื่อดูแลเป็นกลุ่มตามอายุและพัฒนาการ	122	87.1	18	12.9
- จัดทำแนวทางวิธีการจัดการสำหรับ ปัสสาวะ/อุจจาระ/เลือด และ อาเจียน ของเด็ก	122	87.1	18	12.9
- นโยบายการกำหนดสัดส่วนของบุคลากรต่อจำนวนเด็กตามกลุ่มอายุ	119	85.0	21	15.0
- การแยกบุคลากรที่ทำหน้าที่ดูแลเด็ก ออกจากผู้ที่ทำหน้าที่เตรียมอาหาร	118	84.3	22	15.7
- นโยบายในการปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ทุกคนถึงนโยบายและการปฏิบัติในการควบคุมป้องกันการติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการอบรมในเรื่องดังกล่าว	107	76.4	33	23.3
- สนับสนุนให้มีการปฐมนิเทศผู้ปกครองถึงนโยบายและการปฏิบัติในการควบคุมป้องกันการติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก	100	71.4	40	28.6
- นโยบายให้มีการตรวจสุขภาพบุคลากรก่อนเข้าทำงาน	89	63.6	51	36.4
- มีการตรวจสอบประวัติสุขภาพและการเป็นโรคติดต่อของผู้ที่จะเข้างานใหม่ และสมาชิกในครอบครัว	88	62.9	52	37.1

ตารางที่ 4.10 การสนับสนุนด้านนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย
ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร จำแนกรายข้อ (ต่อ)

การสนับสนุนนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- มีการตรวจสอบสุขภาพประจำปีของพี่เลี้ยงเด็กและผู้ที่มีหน้าที่ในการ จัดเตรียมอาหาร	86	61.4	54	38.6
- มีการจัดทำคู่มือวิธีการปฏิบัติในการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก	57	40.7	83	59.3
- มีสมุดบันทึกประวัติสุขภาพของบุคลากรที่ทำงาน	42	30.0	98	70.0
- มีแผนการบำรุงรักษาระบบปรับอากาศ (แอร์) ตามระยะเวลา	22	15.7	118	84.3

ส่วนที่ 6 ข้อมูลการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแล
เด็ก

เมื่อพิจารณาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและ
อันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องดังกล่าวของ
ผู้บริหาร อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.3 และ
อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 1.4 คะแนนต่ำสุด 19 คะแนนสูงสุด 40 $\bar{X} = 32.48$, $SD = 3.8$ รายละเอียดดัง
ตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ระดับของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย
ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร จำแนกตามระดับ

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
สูง	83	59.3
ปานกลาง	55	39.3
ต่ำ	2	1.4
$\bar{X} = 32.48$ $SD = 3.8$		

เมื่อพิจารณาตามรายชื่อของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ รับทราบข่าว/เหตุการณ์การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก ทางสื่อต่าง ๆ เป็น ประจำ ร้อยละ 20 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 57.9 รับรู้มาก ร้อยละ 20.7 รับรู้ปานกลาง และร้อยละ 1.4 รับรู้น้อย

และจากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน สถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ผู้บริหารมีการรับรู้ที่สถานรับเลี้ยงเด็กที่ตนดูแลอยู่ก็อาจเกิด เหตุการณ์เช่นนั้นได้ ร้อยละ 7.1 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 35.7 รับรู้มาก ร้อยละ 24.3 รับรู้ปานกลาง ร้อยละ 27.1 รับรู้น้อย และร้อยละ 5.7 รับรู้น้อยที่สุด

และจากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน สถานศึกษา ผู้บริหารคิดว่ามีความสำคัญ และส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของสถานรับเลี้ยงเด็ก ร้อยละ 36.4 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 45.0 รับรู้มาก ร้อยละ 11.4 รับรู้ปานกลาง ร้อยละ 5.7 รับรู้น้อย และร้อยละ 1.4 รับรู้น้อยที่สุด

ผู้บริหารมีความสนใจที่จะติดตามข่าวสาร เหตุการณ์การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุ และข้อมูลในการปฏิบัติเพื่อการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวในสถานรับเลี้ยงเด็กที่ปฏิบัติงาน อยู่ ร้อยละ 50.7 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 47.1 รับรู้มาก และร้อยละ 2.1 รับรู้ปานกลาง

ผู้บริหารทราบว่า การล้างมือที่ถูกต้อง เป็นวิธีที่จะช่วยลดการติดเชื้อต่าง ๆ ได้ ร้อยละ 52.1 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 45.0 รับรู้มาก และร้อยละ 2.9 รับรู้ปานกลาง

จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน สถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ผู้บริหารรับรู้ว่าการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์ การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จะช่วยลดความเสี่ยงการเกิด เหตุการณ์ดังกล่าวได้ ร้อยละ 42.9 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 45.7 รับรู้มาก ร้อยละ 10 รับรู้ปานกลาง และร้อยละ 1.4 รับรู้น้อย

ผู้บริหารเคยได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับ ประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การ ควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ร้อยละ 26.4 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 48.6 รับรู้มาก ร้อยละ 22.1 รับรู้ปานกลาง และร้อยละ 2.9 รับรู้น้อย

เมื่อเกิดเหตุการณ์ระบาดของโรค ผู้บริหารสามารถขอคำแนะนำในการป้องกันควบคุม โรคได้จากหน่วยงานสาธารณสุขทันที ร้อยละ 30.7 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 51.4 รับรู้มาก ร้อยละ 13.6 รับรู้ปานกลาง ร้อยละ 1.4 รับรู้น้อย และร้อยละ 2.9 รับรู้น้อยที่สุด รายละเอียดตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร จำแนกรายข้อ

ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ระดับการรับรู้					\bar{X}	SD
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. ได้รับทราบข่าว/เหตุการณ์ การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานศึกษา ทางสื่อต่าง ๆ เป็นประจำ	28 (20.0)	81 (57.9)	29 (20.7)	2 (1.4)	0 (0.0)	3.96	0.68
2. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ท่านคิดว่าสถานรับเลี้ยงเด็กของท่านก็อาจเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นได้	10 (7.1)	50 (35.7)	34 (24.3)	38 (27.1)	8 (5.7)	3.11	1.06
3. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ท่านคิดว่ามีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของสถานรับเลี้ยงเด็ก	51 (36.4)	63 (45.0)	16 (11.4)	8 (5.7)	2 (1.4)	4.09	0.91

ตารางที่ 4.12 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ข้อความเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ระดับการรับรู้					\bar{X}	SD
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
4. ความสนใจที่จะติดตามข่าวสาร เหตุการณ์การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุ และข้อมูลในการปฏิบัติเพื่อการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวในสถานรับเลี้ยงเด็กของท่าน	71 (50.7)	66 (47.1)	3 (2.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.49	0.54
5. รับรู้ว่าการล้างมือที่ถูกต้อง เป็นวิธีที่จะช่วยลดการติดเชื้อต่าง ๆ ได้	73 (52.1)	63 (45.0)	4 (2.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.49	0.56
6. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ผู้บริหารรับรู้ว่าการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จะสามารถลดความเสี่ยงการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้	60 (42.9)	64 (45.7)	14 (10.0)	2 (1.4)	0 (0.0)	4.29	0.76

ตารางที่ 4.12 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ข้อความเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ระดับการรับรู้					\bar{X}	SD
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
7. การได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับ ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก	37 (26.4)	68 (48.6)	31 (22.1)	4 (2.9)	0 (0.0)	3.99	0.8
8. เมื่อเกิดเหตุการณ์ระบาดของโรค ผู้ดูแลเด็กสามารถขอคำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคได้จากหน่วยงานสาธารณสุขพื้นที่	43 (30.7)	72 (51.4)	19 (13.6)	2 (1.4)	4 (2.9)	4.06	0.9

ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร หน่วยงานต้นสังกัด ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย นโยบายด้านการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

7.1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร หน่วยงานต้นสังกัด กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ผลการวิจัยพบว่า วุฒิการศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value <0.05) และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติตามประกาศฯ ระหว่างสถานรับเลี้ยงเด็กในสังกัดของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและในสังกัดของหน่วยอื่นๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value <0.05) ดังตารางที่ 4.13 และ 4.14

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะประชากร ในด้านวุฒิการศึกษา และสังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กับการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ตัวแปร	χ^2	df	p-value
วุฒิการศึกษา	14.078	6	0.017*
สังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก	16.417	10	0.049*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก แบ่งกลุ่มตามหน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (อปท.) กับหน่วยงานอื่น ๆ

ตัวแปรที่ศึกษา	\bar{X}		S.D.		t	df	Sig.(2-tailed)
	อปท.	อื่น ๆ	อปท.	อื่น ๆ			
การปฏิบัติตามประกาศฯ	2.25	2.46	0.59	0.59	-2.069	133	0.040*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในส่วนของประสพการณ์การทำงาน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก (p-value >0.05) ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร ในด้านประสพการณ์การทำงาน กับการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ลักษณะประชากร	r_s	p-value
ประสพการณ์การทำงาน	-0.005	0.955

7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก แนวนโยบายและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในกลุ่มผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ผลการวิจัยพบว่าความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

แนวนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย แนวนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ตัวแปรในกลุ่มผู้บริหาร	การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย	
	r_s	p-value
ความรู้เกี่ยวกับ การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ	0.372	0.001**
ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	0.047	0.585
แนวนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	0.317	0.001**
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	0.152	0.073

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มที่ 2 ผู้ให้บริการดูแลเด็ก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้ให้บริการดูแลเด็ก ต่อความเพียงพอ เหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 6 ข้อมูลการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ต่อความเพียงพอเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรของผู้ให้ดูแลเด็ก คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน การผ่านการอบรมหลักสูตรที่เลี้ยงเด็ก การตรวจสุขภาพ ภายใน 1 ปีที่ผ่านมา จำนวนเด็กที่ดูแลแยกตามกลุ่มอายุ และกิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ จากการศึกษาพบว่า

ข้อมูลด้านอายุ พบว่า อายุเฉลี่ย 36.89 ปี อายุต่ำสุด 16 ปี สูงสุด 59 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 39.6 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เพศของผู้ตอบสอบถามพบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ ร้อยละ 98.1 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 1.9 เป็นเพศชาย

ข้อมูลด้านการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.3 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาร้อยละ 26.8 จบการศึกษาระดับอนุปริญญา และร้อยละ 17.9 จบการศึกษาระดับมัธยม 4-6

ข้อมูลด้านประสบการณ์การทำงาน เฉลี่ยมีประสบการณ์การทำงาน 8.11 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.4 มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี รองลงมา ร้อยละ 23.6 มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี

และร้อยละ 22.9 มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี ตามลำดับ ประสบการณ์การทำงานต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 30 ปี

ข้อมูลด้านการผ่านการอบรมหลักสูตรพี่เลี้ยงเด็ก พบว่า ร้อยละ 84.6 เคยผ่านการอบรม และร้อยละ 8.9 ไม่เคยผ่านการอบรม ข้อมูลการตรวจสุขภาพของผู้ดูแลเด็ก ภายใน 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า ร้อยละ 78.2 ได้รับการตรวจสุขภาพ และร้อยละ 19.3 ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ในส่วนของการดูแลเด็กที่รับผิดชอบ ร้อยละ 64.6 มีการแยกเด็กที่ดูแลตามกลุ่มอายุ และร้อยละ 34.3 ไม่ได้แยกเด็กที่ดูแลตามกลุ่มอายุ รายละเอียดตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้บริการเลี้ยงดูดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนตัวอย่าง	280	100
อายุ (ปี)		
< 21	6	2.1
21-30	52	18.6
31-40	111	39.6
41-50	84	30.0
> 50 ปีขึ้นไป	26	9.3
min = 16, max = 59, mean = 36.89, SD = 8.16		
เพศ		
หญิง	257	98.1
ชาย	5	1.9
วุฒิการศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 6	3	1.1
มัธยม 1 - 3	16	5.7
มัธยม 4 - 6	50	17.9
ปวช. - ปวส.	75	26.8
ปริญญาตรี	110	39.3
อื่นๆ	17	6.1

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้บริการเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งหน้าที่ (ปี)		
1-5	130	46.4
6-10	64	22.9
11- 20	66	23.6
> 20 ปี	19	6.8
min = 1, max = 30, mean = 8.11, SD = 6.43		
ผ่านการอบรมหลักสูตรพี่เลี้ยงเด็ก		
ผ่าน	237	84.6
ไม่ผ่าน	25	8.9
การตรวจสุขภาพ ภายใน 1 ปีที่ผ่านมา		
ได้รับการตรวจ	219	78.2
ไม่ได้รับการตรวจ	54	19.3
มีการจัดแยกเด็กที่ดูแลตามกลุ่มอายุ		
แยก	181	64.6
ไม่ได้แยก	96	34.3

ข้อมูลกิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ พบว่า กิจกรรมเตรียมความพร้อม ร้อยละ 94.6 ปฏิบัติเป็นประจำ อาบน้ำแต่งตัวให้เด็ก ร้อยละ 27.8 ปฏิบัติเป็นประจำ ทำตารางกิจกรรมประจำวัน ร้อยละ 92.8 ปฏิบัติเป็นประจำ บันทึกสุขภาพอนามัยเด็ก ร้อยละ 73.2 ปฏิบัติเป็นประจำ ป้อนอาหารเด็ก ร้อยละ 32.1 ปฏิบัติเป็นประจำ จัดอาหารให้เด็ก ร้อยละ 72.7 ปฏิบัติเป็นประจำ และการประกอบอาหารให้เด็ก ร้อยละ 25.3 ปฏิบัติเป็นประจำ รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของกิจกรรมที่ผู้ดูแลเด็กปฏิบัติเป็นประจำ

กิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ	ความถี่ในการปฏิบัติงาน						\bar{X}	SD
	ประจำทุกวัน		บางวัน		ไม่ได้ปฏิบัติ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
- กิจกรรมเตรียมความพร้อม	262	94.6	41	5.1	1	0.4	1.94	0.25
- อาบน้ำแต่งตัวให้เด็ก	74	27.8	131	49.2	61	22.9	1.05	0.71
- ทำตารางกิจกรรมประจำวัน	257	92.8	15	5.4	5	1.8	1.91	0.34
- บันทึกสุขภาพอนามัยเด็ก	197	73.2	67	24.9	5	1.9	1.71	0.49
- ป้อนอาหารเด็ก	87	32.1	105	38.7	79	29.2	1.03	0.78
- จัดอาหารให้เด็ก	202	72.7	35	12.6	41	14.7	1.58	0.73
- ประกอบอาหาร	68	25.3	24	8.9	177	65.8	0.59	0.87

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการประเมินเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ให้บริการดูแลเด็ก ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัย พบว่า ร้อยละ 72.9 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 19.3 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 7.9 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 22 คะแนน รายละเอียดดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของระดับของการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก

ระดับการปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
สูง	204	72.9
ปานกลาง	54	19.3
ต่ำ	22	7.9

$\bar{X} = 18.43$ SD = 3.61 คะแนน

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ให้บริการดูแลเด็ก ในรายชื่อ พบว่า ข้อปฏิบัติที่ ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตามได้สูง คือ จัดให้เด็กมีผ้าเช็ดตัว ภาชนะสำหรับดื่มน้ำและ รับประทานอาหาร โดยจัดแยกไว้เฉพาะสำหรับเด็กแต่ละคน และติดป้ายชื่อระบุไว้ ร้อยละ 92.5 ปฏิบัติเป็นประจำ ร้อยละ 2.5 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และร้อยละ 5.0 ไม่เคยปฏิบัติเลย

รองลงมา คือ การล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้งก่อนและหลังปฏิบัติงาน และเมื่อสัมผัสสิ่งคัด หลั่ง สิ่งปฏิภูลต่าง ๆ ร้อยละ 88.6 ปฏิบัติเป็นประจำ ร้อยละ 8.6 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และร้อยละ 2.9 ไม่เคยปฏิบัติเลย การปฏิบัติในการดูแลให้มีการทำความสะอาด ฆ่าเชื้อ โรคในห้องน้ำอย่างน้อยวัน ละครั้ง ร้อยละ 86.4 ปฏิบัติเป็นประจำ ร้อยละ 11.4 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และร้อยละ 2.1 ไม่เคยปฏิบัติเลย

ส่วนข้อที่ผู้ดูแลเด็กปฏิบัติตามได้น้อยที่สุดคือ เมื่อต้องสัมผัสกับสิ่งเปราะเปื้อน เสื้อผ้า ที่สกปรกด้วยอุจจาระ เลือด หรืออาเจียน ได้ใช้ถุงมือแบบใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้งทุกครั้ง ร้อยละ 48.2 ปฏิบัติเป็นประจำ ร้อยละ 31.4 ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และร้อยละ 20.4 ไม่เคยปฏิบัติเลย รายละเอียด แสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก

การปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็ก	ความถี่ของการปฏิบัติ					
	เป็นประจำ		เป็นบางครั้ง		ไม่ได้ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- จัดให้เด็กมีผ้าเช็ดตัว ภาชนะสำหรับดื่มน้ำ และรับประทานอาหาร โดยจัดแยกไว้เฉพาะสำหรับเด็กแต่ละคน และติดป้ายชื่อระบุไว้	259	92.5	7	2.5	14	5.0
- ล้างมือด้วยสบู่อย่างน้อย 10 วินาที ชะล้างให้สะอาดทั้งด้านหน้าและด้านหลังมือ ซ้อมือ ง่ามนิ้วมือและใต้เล็บ และเช็ดมือให้แห้งทุกครั้งก่อนและหลังปฏิบัติงาน และเมื่อสัมผัส สิ่งคัดหลั่ง สิ่งปฏิภูลต่าง ๆ	248	88.6	24	8.6	8	2.9

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก (ต่อ)

การปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็ก	ความถี่ของการปฏิบัติ					
	เป็นประจำ		เป็นบางครั้ง		ไม่ได้ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ดูแลให้มีการทำความสะอาด ฆ่าเชื้อโรค ในห้องน้ำอย่างน้อยวันละครั้ง	242	86.4	32	11.4	6	2.1
- ดูแล จัดเก็บเก้าอี้ เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กปีนเล่นได้	239	85.4	10	3.6	31	11.1
- เมื่อท่าน มีอาการเจ็บป่วยจากโรคติดเชื้อ ท่านได้หยุดพักงาน จนกว่าจะมีใบรับรองแพทย์ว่าหายเป็นปกติจึงจะให้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ได้	232	82.9	43	15.4	5	1.8
- เด็กได้รับตรวจร่างกายทุกวันและบันทึกพฤติกรรมหรืออาการผิดปกติไว้ทุกครั้ง และถ้าปรากฏว่าเด็กอยู่ในสภาพไม่แข็งแรงหรือมีความเจ็บป่วยที่ต้องเฝ้าระวัง เด็กได้ถูกแยกออกไปจากสถานเลี้ยงดูเด็กเพื่อทำการดูแลและแจ้งผู้ปกครองให้ทราบทุกครั้ง	231	82.5	38	13.6	11	3.9
- ของเล่นแบบเขย่าหรือบิ๊บหรือแบบใช้กัดเล่น มีขนาดใหญ่พอที่จะไม่ตกลงไปคาอยู่ในคอของเด็ก	200	71.4	23	8.2	57	20.4
- ดูแลจัดการให้พื้น ชั้นวางของ ลูกบิด ได้รับ การทำความสะอาดทุกวัน	200	71.4	69	24.6	11	3.9
- รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี	177	63.2	81	28.9	22	7.9
- ขอเล่นสำหรับเด็ก ท่านสามารถนำมาทำ ความสะอาดและทำลายเชื้อได้ทั้งหมด	155	55.4	111	39.6	14	5.0
- เมื่อต้องสัมผัสกับสิ่งเปราะเปื้อน เสื้อผ้าที่สกปรกด้วยอุจจาระ เลือด หรืออาเจียน ท่านใช้ถุงมือแบบใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้งทุกครั้ง	135	48.2	88	31.4	57	20.4

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ระดับความรู้ของผู้ให้การดูแลเด็ก เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พบว่า ร้อยละ 71.4 มีความรู้ในระดับสูง รองลงมาร้อยละ 21.1 มีความรู้ในระดับปานกลาง และร้อยละ 7.5 มีความรู้ในระดับต่ำ คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 17 คะแนน $\bar{X} = 9.94$, $SD = 2.22$ รายละเอียดดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลเด็ก ที่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำแนกตามระดับความรู้

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
สูง	200	71.4
ปานกลาง	59	21.1
ต่ำ	21	7.5
$\bar{X} = 9.94$ $SD = 2.22$		

เมื่อพิจารณาข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย ผู้ให้บริการดูแลเด็กส่วนใหญ่ตอบถูกเกี่ยวกับวิธีการล้างมือที่ถูกต้อง คือ “ฟอกสบู่อย่างน้อย 10 วินาที ทั้งด้านหน้าและด้านหลังมือ ซ้อมือ ง่ามมือและใต้เล็บนิ้วมือ” ร้อยละ 95.4 รองลงมาเกี่ยวกับ “ผู้ดูแลเด็กและบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการจัดเตรียมอาหาร ทุกคนต้องผ่านการตรวจสุขภาพทุกปีจากแพทย์” ร้อยละ 94.3 และเกี่ยวกับ “เด็กที่มีอาการป่วยควรจะต้องแยกกักเด็กออกจากกลุ่มทันที” ร้อยละ 93.6 ส่วนข้อคำถามที่ผู้ดูแลเด็กตอบถูกน้อยที่สุด เกี่ยวกับ “ของเล่นที่ซัดใส่ด้วยนุ่นหรือผ้า ไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก” ตอบถูกร้อยละ 58.6 รองลงมาเกี่ยวกับ “การเจือจางน้ำยาสำหรับทำความสะอาดเสื้อผ้าและพื้นผิว ต้องผสมอัตราส่วนน้ำยาฟอกขาวกับน้ำสะอาดในอัตรา 1 : 10” ตอบถูกร้อยละ 62.9 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลเด็ก ที่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย จำแนกรายข้อ

ข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัย	จำนวนตอบถูก	ร้อยละ
1. การล้างมือให้สะอาดถูกต้อง ต้องฟอกมืออย่างน้อย 10 วินาที ทั้ง ด้านหน้าและด้านหลังมือ ข้อมือ ง่ามนิ้วมือและใต้เล็บนิ้วมือ	267	95.4
2. ผู้เลี้ยงดูเด็กและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับการจัดเตรียมอาหารทุกคน ต้องผ่านการตรวจสุขภาพทุกปีจากแพทย์ และต้องได้รับการ ฝึกอบรมเกี่ยวกับการล้างมือที่ถูกต้อง	264	94.3
3. เด็กที่มีอาการป่วยเป็นโรคติดเชื้อ ควรจะต้องแยกกักเด็กออกจาก กลุ่มทันที	262	93.6
4. พื้น ชั้นวางของ ตู้บิดประตู และพื้นผิวที่ถูกจับต้องบ่อย ๆ ควร ต้องล้างทำความสะอาดและเช็ดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ทุกวัน	254	90.7
5. ถ้าเด็กมีอุณหภูมิร่างกาย 37.8 หรือสูงกว่าเมื่อตรวจวัดได้แขน ถือว่า เป็นไข้	244	87.1
6. เด็กอายุต่ำกว่า 3 ปีควรแยกดูแล ออกจากเด็กที่มีอายุมากกว่า	242	86.4
7. ฟูกนอนสำหรับเด็กควรมีขนาดพอดีกับเตียง	240	85.7
8. เด็กเกิน 3 ปี ไม่สามารถให้อยู่ในคอกเด็กเล่นได้	226	80.7
9. บริเวณเตียงนอน ห้ามแขวนวัตถุ หรือ ของเล่นที่ห้อยกับเชือก เพื่อให้เด็กได้เล่นได้	224	80.1
10. ของเล่นต่าง ๆ ที่เด็กใช้ร่วมกัน เป็นหนทางหนึ่งในการแพร่เชื้อ โรค นอกจากการไอ จามรดกัน การสัมผัสกันอย่างใกล้ชิด หรือ จากสัตว์นำโรค	211	75.4
11. การเจือจางน้ำยาฟอกขาวสำหรับฆ่าเชื้อเสื้อผ้าและพื้นผิวที่ ปนเปื้อนสิ่งคัดหลั่งต่าง ให้ผสมน้ำยาฟอกขาวกับน้ำสะอาดใน อัตราส่วน 1 : 10	176	62.9
12. ของเล่นที่ยัดไส้ด้วยนุ่นหรือผ้า ไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก	164	58.6

ส่วนที่ 4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก พบว่า ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายของผู้ดูแลเด็ก อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 86.1 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 13.9 คะแนนต่ำสุด 24 คะแนนสูงสุด 40 $\bar{X} = 35.18$, $SD = 3.42$ รายละเอียดดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ระดับของความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับความตระหนัก

ความตระหนักในการดำเนินงาน	ผู้ดูแลเด็ก	
	จำนวน	ร้อยละ
ดี	241	86.1
ปานกลาง	39	13.9
ควรปรับปรุง	0	0.0
$\bar{X} = 35.18$ $SD = 3.42$		

ในส่วนของความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้านแล้วพบว่า ผู้ดูแลเด็กให้ความสำคัญในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ร้อยละ 65.7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 32.5 เห็นด้วย ร้อยละ 0.7 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 1.1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมา คือ การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จะช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กลงได้ ร้อยละ 61.1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 35.4 เห็นด้วย และร้อยละ 3.6 ไม่แน่ใจ ผู้บริหารส่วนน้อยมีความตระหนักว่าสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นแหล่งแพร่โรคและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด ร้อยละ 27.9 เห็นด้วย ร้อยละ 48.9 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 10.4 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 11.8 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 1.1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังตารางที่ 2.24

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลเด็ก ที่มีความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำแนกรายข้อ

ข้อคำถามเกี่ยวกับความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	ระดับความตระหนัก					\bar{X}	SD
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. เมื่อมีเด็กมาอยู่รวมกันมาก ๆ ย่อมมีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยได้มากกว่าเด็กที่อยู่ที่บ้าน	130 (46.4)	125 (44.6)	9 (3.2)	16 (5.7)	0 (0.0)	4.32	0.80
2. ท่านให้ความสำคัญในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก	184 (65.7)	91 (32.5)	2 (0.7)	0 (0.0)	3 (1.1)	4.62	0.62
3. บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากเด็กที่ป่วย	113 (40.4)	138 (49.3)	12 (4.3)	14 (5.0)	3 (1.1)	4.23	0.83
4. การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จะช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กได้	171 (61.1)	99 (35.4)	10 (3.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.58	0.56
5. การล้างมืออย่างถูกต้องอย่างน้อย 10 วินาที ทุกครั้งจะช่วยลดการแพร่เชื้อลงได้	131 (46.8)	141 (50.4)	7 (2.5)	1 (0.4)	0 (0.0)	4.43	0.56

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลเด็ก ที่มีความตระหนักรู้ต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ข้อความเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	ระดับความตระหนัก					\bar{X}	SD
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
6. ปัจจุบันมีโรคติดต่อมากมายและสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก็เป็นแหล่งแพร่โรคและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด	78 (27.9)	137 (48.9)	29 (10.4)	33 (11.8)	3 (1.1)	3.90	0.97
7. การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคเป็นสิ่งจำเป็น	156 (55.7)	118 (42.1)	6 (2.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.53	0.54
8. บุคลากรที่มีหน้าที่ในการดูแลเด็ก ควรจะต้องได้รับการตรวจสุขภาพทุกปี	163 (58.2)	112 (40.0)	5 (1.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.56	0.53

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้ให้บริการดูแลเด็ก ต่อความเพียงพอ เหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาในด้านการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของตนเอง พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีระดับการรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ร้อยละ 59.3 รองลงมา

อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.9 และอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 12.9 คะแนนต่ำสุด 0 คะแนนสูงสุด 22 $\bar{X} = 12.21$, $SD = 6.08$ รายละเอียดดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานดูแลเด็ก จำแนกตามระดับ

ความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	ผู้ดูแลเด็ก	
	จำนวน	ร้อยละ
ดี	36	12.9
ปานกลาง	78	27.9
ต่ำ	166	59.3
$\bar{X} = 12.21$ $SD = 6.08$		

ข้อมูลในด้านการรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับดูแลเด็ก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วัสดุ อุปกรณ์ ที่ผู้ดูแลเด็กตอบว่ามีความเพียงพอมากที่สุด คือ อุปกรณ์ทำความสะอาด ร้อยละ 78.2 รองลงมา คือ จำนวนห้องน้ำและอ่างล้างมือ สำหรับเด็ก ร้อยละ 67.9 สบู่/สบู่เหลว สำหรับล้างมือ ร้อยละ 65.7 ตามลำดับ ส่วนวัสดุ อุปกรณ์ที่ผู้ดูแลเด็กตอบว่ามีความเพียงพอน้อยที่สุด คือ ฝ้ายอ้อม ร้อยละ 19.3 รองลงมา คือ ถูมือยาง ร้อยละ 32.9 และ ฝ้ายปิดจมูก ร้อยละ 39.6 ตามลำดับ

ในด้านการรับรู้ต่อความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อในสถานรับดูแลเด็ก วัสดุ อุปกรณ์ที่ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ตอบว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด คือ สบู่/สบู่เหลว สำหรับล้างมือ และ น้ำยาฆ่าเชื้อโรค ร้อยละ 68.2 รองลงมา คือ อุปกรณ์ทำความสะอาดต่าง ๆ ร้อยละ 66.8 จำนวนห้องน้ำและอ่างล้างมือ สำหรับเด็ก ร้อยละ 65.0 ตามลำดับ ส่วนวัสดุ อุปกรณ์ที่ผู้ดูแลเด็กตอบว่ามีความเหมาะสมในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด คือ ฝ้ายอ้อม ร้อยละ 26.4 รองลงมา คือ กระดาษหรือผ้าเช็ดมือ ร้อยละ 32.1 และ คอกสำหรับเด็กเล่นเตียงหรือฟูกนอนสำหรับเด็ก ร้อยละ 52.1 ตามลำดับ รายละเอียดตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
ควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำนวนกรายข้อ

วัสดุ/อุปกรณ์	ความเพียงพอ		ความเหมาะสม	
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
- ถุงมือยาง	92 (32.9)	188 (67.1)	164 (58.6)	116 (41.4)
- สบู่/สบู่เหลว ล้างมือ	184 (65.7)	96 (34.3)	191 (68.2)	89 (31.8)
- น้ำยาฆ่าเชื้อโรค	142 (50.7)	138 (49.3)	191 (68.2)	89 (31.8)
- จำนวนห้องน้ำ อ่างล้างมือสำหรับเด็ก	190 (67.9)	90 (32.1)	182 (65.0)	98 (35.0)
- ผ้าปิดปาก ปิดจมูก	111 (39.6)	169 (60.4)	169 (60.4)	111 (39.6)
- เสื้อคลุม/ผ้ากันเปื้อน	130 (46.4)	150 (53.6)	166 (59.3)	114 (40.7)
- ถุงใส่ขยะติดเชื้อ	131 (46.8)	149 (53.2)	174 (62.1)	106 (37.9)
- กระดาษ หรือผ้าสำหรับเช็ดมือ	177 (63.2)	103 (36.8)	190 (67.9)	90 (32.1)
- ผ้าอ้อม	54 (19.3)	225 (80.4)	74 (26.4)	206 (73.6)
- คอกเด็กเล่น เตียง หรือฟูกสำหรับเด็กนอน	140 (50.0)	139 (49.6)	146 (52.1)	134 (47.9)
- อุปกรณ์ทำความสะอาด (น้ำยา ไม้ถูพื้น ผ้าเช็ดทำความสะอาด)	219 (78.2)	61 (21.8)	187 (66.8)	93 (33.2)

ส่วนที่ 6 ข้อมูลการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก
เมื่อพิจารณาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องดังกล่าวของผู้ดูแลเด็ก อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 69.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.6 และอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 0.7 คะแนนต่ำสุด 21 คะแนนสูงสุด 40 $\bar{X} = 33.06$, $SD = 3.67$ รายละเอียดดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ระดับของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับ

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ผู้ดูแลเด็ก	
	จำนวน	ร้อยละ
ดี	195	69.6
ปานกลาง	83	29.6
ต่ำ	2	0.7
$\bar{X} = 33.06$ $SD = 3.67$		

เมื่อพิจารณาตามรายชื่อของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่า ผู้ดูแลเด็กได้รับทราบข่าว/เหตุการณ์การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก ทางสื่อต่าง ๆ เป็นประจำ ร้อยละ 26.4 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 53.2 รับรู้มาก ร้อยละ 18.2 รับรู้ปานกลาง และร้อยละ 2.1 รับรู้น้อย

ประเด็นจากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ผู้ดูแลเด็กมีความคิดว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตนปฏิบัติงานก็อาจเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นได้ ร้อยละ 11.8 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 42.1 รับรู้มาก ร้อยละ 25.4 รับรู้ปานกลาง ร้อยละ 16.1 รับรู้น้อย และร้อยละ 4.6 รับรู้น้อยที่สุด

จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ผู้ดูแลเด็กคิดว่ามีความสำคัญ และส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของสถานรับเลี้ยงเด็ก ร้อยละ 39.6 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 45.0 รับรู้มาก ร้อยละ 10.7 รับรู้ปานกลาง ร้อยละ 3.9 รับรู้น้อย และร้อยละ 0.7 รับรู้น้อยที่สุด

ผู้ดูแลเด็กมีความสนใจที่จะติดตามข่าวสาร เหตุการณ์การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุ และข้อมูลในการปฏิบัติเพื่อการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวในสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตน

ปฏิบัติงาน ร้อยละ 53.9 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 42.9 รับรู้มาก และร้อยละ 3.2 รับรู้ปานกลาง

ผู้ดูแลเด็กทราบว่ากรล้างมือที่ถูกต้อง เป็นวิธีที่จะช่วยลดการติดเชื้อต่าง ๆ ได้ ร้อยละ 57.9 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 36.8 รับรู้มาก และร้อยละ 5.4 รับรู้ปานกลาง

จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ผู้ดูแลเด็กคิดว่าการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จะสามารถลดความเสี่ยงการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้ ร้อยละ 46.8 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 39.6 รับรู้มาก และร้อยละ 13.6 รับรู้ปานกลาง

ผู้ดูแลเด็กเคยได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับ ประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ร้อยละ 25.7 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 52.5 รับรู้มาก ร้อยละ 20.7 รับรู้ปานกลาง และร้อยละ 1.1 รับรู้น้อย

เมื่อเกิดเหตุการณ์ระบาคของโรค ผู้ดูแลเด็กสามารถขอคำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคได้จากหน่วยงานสาธารณสุขทันที ร้อยละ 27.9 รับรู้มากที่สุด ร้อยละ 53.9 รับรู้มาก ร้อยละ 13.9 รับรู้ปานกลาง ร้อยละ 2.9 รับรู้น้อย และร้อยละ 1.4 รับรู้น้อยที่สุด รายละเอียดตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก จำแนกรายข้อ

ข้อความเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ระดับการรับรู้					\bar{X}	SD
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. ได้รับทราบข่าว/เหตุการณ์การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานศึกษา ทางสื่อต่าง ๆ เป็นประจำ	74 (26.4)	149 (53.2)	51 (18.2)	6 (2.1)	0 (0.0)	4.04	0.73

ตารางที่ 4.28 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ระดับการรับรู้					\bar{X}	SD
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
2. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อและ อุบัติเหตุ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ท่านคิดว่าสถานรับเลี้ยงเด็กของท่านก็อาจเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นได้	33 (11.8)	118 (42.1)	71 (25.4)	45 (16.1)	13 (4.6)	3.40	1.04
3. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อและ อุบัติเหตุ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ท่านคิดว่ามีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของสถานรับเลี้ยงเด็ก	111 (39.6)	126 (45.0)	30 (10.7)	11 (3.9)	2 (0.7)	4.19	0.83
4. ท่านมีความสนใจที่จะติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ การเกิดโรคติดต่อ หรือ อุบัติเหตุ และข้อมูลในการปฏิบัติเพื่อการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวในสถานรับเลี้ยงเด็กของท่าน	151 (53.9)	120 (42.9)	9 (3.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.51	0.56

ตารางที่ 4.28 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ระดับการรับรู้					\bar{X}	SD
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
5. การรับทราบว่าการล้างมือที่ถูกต้อง เป็นวิธีที่จะช่วยลดการติดเชื้อต่าง ๆ ได้	162 (57.9)	103 (36.8)	15 (5.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.53	0.60
6. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อและอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ท่านคิดว่าการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จะสามารถลดความเสี่ยงการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้	131 (46.8)	111 (39.6)	38 (13.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.33	0.70
7. การได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับ ประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก	72 (25.7)	147 (52.5)	58 (20.7)	3 (1.1)	0 (0.0)	4.03	0.71
8. เมื่อเกิดเหตุการณ์ระบาดของโรค ผู้ดูแลเด็กสามารถขอคำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคได้จากหน่วยงานสาธารณสุขทันที	78 (27.9)	151 (53.9)	39 (13.9)	8 (2.9)	4 (1.4)	4.04	0.81

ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ต่อความเพียงพอเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

7.1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับ การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการทำงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ($p\text{-value} < 0.05$) ส่วนวุฒิการศึกษาและการอบรมก่อนปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ ฯ ($p\text{-value} > 0.05$) ตารางที่ 4.29 และตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิการศึกษา การรับการอบรมก่อนปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ลักษณะประชากร	χ^2	df	p-value
วุฒิการศึกษา	6.358	10	0.795
การรับการอบรมก่อนปฏิบัติงาน	1.314	10	0.550

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร ในด้านประสิทธิภาพการทำงาน กับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ลักษณะประชากร	r_s	p-value
ประสิทธิภาพการทำงาน	-0.135	0.026*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก แนวนโยบายและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ต่อความเพียงพอและเหมาะสม ของวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับ การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก

ข้อมูลของผู้ดูแลเด็ก	การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย	
	r_s	p-value
ความรู้เกี่ยวกับ การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ	0.232	0.001**
ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	0.068	0.253
การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	0.282	0.001**
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	0.282	0.001**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงผลการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ และทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก และเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำมาซึ่งการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพต่อไป โดยผู้วิจัยได้นำเสนอประเด็นสำคัญของการอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยที่ความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในกลุ่มผู้บริหาร

1.1 ลักษณะประชากร

วุฒิการศึกษา : พบว่า มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ($p=0.017$) แสดงว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวแตกต่างกัน ซึ่งผู้บริหารส่วนใหญ่ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งจะมีพื้นฐานวิชาการดี ทำให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นระบบ โดยประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 128) กล่าวว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีการรับรู้และปฏิบัติตนด้านสุขภาพที่ถูกต้อง และดีกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า ตรงกับสมจิตต์ วงศ์สุวรรณศิริ (2545: บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ประสบการณ์การทำงานและวุฒิการศึกษา และการสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของหัวหน้าพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน ($r = .12, .25$ และ $.41$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสบการณ์การทำงาน : พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก การวิจัยครั้งนี้ผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี ร้อยละ 33.6 รองลงมา คือ 11-20 ปี ร้อยละ 29.3

เห็นได้ว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเป็นผู้บริหารที่น้อย ประสบการณ์การทำงานจึงไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2521: 225-227) ได้กล่าวว่าการมีประสบการณ์ในงานใดก็ตาม ย่อมทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้ดี แต่จำนวนปีที่เคยปฏิบัติงานมาไม่ได้เป็นเครื่องประกันว่าคนที่เคยทำงานมานานกว่าจะมีประสบการณ์มากกว่า ตรงกับสุภิญญา แสสนศรีจันทร์ (2546: บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ด้านบริหารของหัวหน้าหรือผู้ปวย ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายของหัวหน้าหรือผู้ปวย โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ

1.2 หน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

จากผลการวิจัยพบว่าหน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ($p = 0.049$) โดยพบว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่ไม่ได้อยู่ในสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการปฏิบัติตามประกาศฯ มากกว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่อยู่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.040$) เนื่องด้วยข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ และสถานที่ตั้ง ทำให้การปฏิบัติตามประกาศในบางข้อทำได้ยาก เช่นในด้านการจัดบุคลากรแบ่งแยกตามหน้าที่ และการจัดการสุขลักษณะสถานที่ ซึ่งมานี ไชยธีรานุวัฒน์ (2543: 53) กล่าวว่าหน่วยงานที่มีสายพื้นฐานต่างกัน จะมีการกำหนดเกณฑ์คุณภาพของสถานเลี้ยงดูแลเด็กหรือศูนย์เด็กเล็กจะแตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับ คมคาย สิทธิโชค (2551: 70-72) พบว่า หน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงเด็กไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานศูนย์เด็กเล็ก ($p = 1.00$)

1.3 ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 55.0 ระดับสูง ร้อยละ 32.9 อธิบายได้ว่าเนื่องจากการขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก โดยมีกฎกระทรวงควบคุมกำกับไว้ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กจึงต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าวอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาตได้ ซึ่งในประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ก็มีข้อกำหนดบางส่วนที่ตรงกัน เช่น การแยกเด็กที่มีอาการป่วย การตรวจสุขภาพบุคลากรและเด็กอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง การแยกดูแล

เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 3 ปี กำหนดให้มีมาตรการการควบคุมฝูงและแมลง พื้นอาคารต้องไม่ลื่นและไม่ขึ้น พื้นที่ใช้สอยเฉลี่ยประมาณ 2 ตารางเมตรต่อเด็ก 1 คน ซึ่งผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กส่วนใหญ่ตอบถูกในข้อเหล่านี้ ในส่วนข้อกำหนดที่มีรายละเอียดเฉพาะในด้านต่าง ๆ เช่น ห้องสำหรับเด็กป่วย ต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้อง สารทำความสะอาด หมายถึง สารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรท์ความเข้มข้น 0.5% ผงซักฟอกต้องปูด้วยกระเบื้องเคลือบหรือวัสดุกันน้ำ และสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กที่มีจำนวนมากกว่า 10 คน ควรมีแพทย์หรือสถานพยาบาลร่วมในการดูแลสุขภาพเด็ก ในส่วนนี้ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ทราบในรายละเอียดตามประกาศกรมอนามัย ในข้อที่ผู้บริหารไม่ทราบมากที่สุด คือ คลอรีนในสระว่ายน้ำต้องไม่น้อยกว่า 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตร เนื่องด้วยสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่ไม่มีสระว่ายน้ำให้บริการ ผู้บริหารจึงไม่ทราบข้อกำหนดนี้ และผลจากการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) สอดคล้องกับ ขวัญใจ จิรัญจินดา (2550: 122) พบว่าความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามกฎหมายของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.004$)

1.4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนมากมีความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการเกิดโรคระบาดและอุบัติเหตุที่ปรากฏตามแหล่งต่าง ๆ จากผลการวิจัยพบข้อมูลสนับสนุนว่าผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 78 ได้รับทราบข่าวหรือเหตุการณ์การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก ผ่านทางสื่อต่าง ๆ เป็นประจำ และรับรู้ว่าจะเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของสถานรับเลี้ยงเด็ก และผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กมีความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ย่อมส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จึงทำให้ตอบแบบสอบถามไปในทิศทางบวก เนื่องด้วยความตระหนักเป็นผลมาจากกระบวนการทางปัญญา ซึ่งเมื่อบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า เกิดการรับรู้ และเกิดความเข้าใจ และเมื่อบุคคลนั้นมีความรู้ก็มีผลนำไปสู่ความตระหนักในที่สุด (สถิติ วงศ์สวรรค์, 2525: 79-105) และผลการวิจัยพบว่าความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายใน

สถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่นัยสำคัญทางสถิติ (p -value<0.585) ซึ่งไม่เป็นตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าแม้ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กจะมีความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ก่อนปฐมวัยในระดับไหนก็ตาม ต่างก็มีการปฏิบัติ ตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในระดับที่ไม่ต่างกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรฐานสถานรับเลี้ยงเด็กที่ต้องผ่านการประเมินจากหน่วยงานภาครัฐ การตรวจสอบจากผู้ปกครองเด็ก และการป้องกันเหตุการณ์ที่จะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จากข้อมูลการวิจัยพบว่าผู้บริหารไม่แน่ใจในเรื่อง บุคลากรในสถานรับเลี้ยงเด็กมีโอกาสรับเชื้อโรคจากเด็กที่ป่วย และไม่แน่ใจว่าสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นแหล่งแพร่โรคและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาดด้วยเช่นกัน เนื่องจากผู้บริหารมั่นใจในการดูแลการควบคุมโรคภายในสถานรับเลี้ยงเด็กของตน โดยผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 57.1 ไม่คิดว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตนดูแลอยู่จะเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้

1.5 การสนับสนุนด้านนโยบายของผู้บริหาร ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กมีแนวนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 42.1 โดยพบว่าผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กมากกว่าร้อยละ 90 มีนโยบายในในเรื่องการดูแลสุขภาพบุคลากรและเด็ก ในเรื่องของแนวทางการทำความสะอาดวัสดุ อุปกรณ์ ของเล่นเด็ก เรื่องการเฝ้าระวังโรคติดต่อ การกำหนดสัดส่วนบุคลากรต่อจำนวนเด็กตามกลุ่มอายุ การปฐมนิเทศบุคลากรและผู้ปกครองเด็ก การตรวจสุขภาพประจำปี ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก พ.ศ. 2549 ซึ่งผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่รับทราบและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานได้ปฏิบัติตาม ซึ่งเมื่อองค์กรมีนโยบายที่ดี และมีแจ้งให้บุคลากรทราบเป็นลายลักษณ์อักษร บุคลากรจะเกิดการรับรู้ และปฏิบัติตามนโยบายนั้นจนเกิดเป็นความเคยชิน (อุทัย หิรัญโต, 2523: 66) ด้านข้อนโยบายที่ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กกำหนดใช้ในสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตนดูแลน้อยกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ การจัดทำคู่มือวิธีปฏิบัติในการควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก การจัดทำสมุดบันทึกสุขภาพของบุคลากร และการจัดทำแผนการซ่อมบำรุงรักษาระบบปรับอากาศ เนื่องจากผู้บริหารเห็นว่าเป็นการยุ่งยากในการดำเนินการ รวมทั้งมีคู่มือในการ

ปฏิบัติงานที่ออกมาจากหน่วยงานต่าง ๆ เพียงพอแล้วจึงไม่ได้ดำเนินการเพิ่มเติม และจากผลการวิจัยพบว่าแนวโน้มนโยบายในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value<0.001) ตรงกับ วันทนีย์ ทิพย์ถาวรณกุล (2539: 79) พบว่า นโยบายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p -value<0.001)

1.6 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ของผู้บริหาร

จากผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.3 มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 39.3 มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยส่วนใหญ่จะรับรู้ข้อมูลดังกล่าวผ่านทางสื่อต่าง ๆ เป็นประจำ และผู้บริหารรับรู้ถึงความเสี่ยงที่จะเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้ในสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตนเองบริหารอยู่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของสถานรับเลี้ยงเด็กได้ และจากการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นประจำ จึงส่งผลให้รับรู้ถึงความสำคัญของการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรค และรู้ว่าควรปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก สามารถที่จะลดความเสี่ยงในการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้ ซึ่งผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.6 มีการรับรู้เกี่ยวกับประกาศฉบับดังกล่าวอยู่ในระดับดี และจากผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กของผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p -value<0.073) ซึ่งสอดคล้องกับ คมคาย สิทธิโชค (2551: 70-72) พบว่า ปัจจัยด้านการจัดระบบข้อมูลข่าวสาร ไม่มีผลต่อความสำเร็จของศูนย์เด็กเล็กนอกระบบ (p -value<0.555) ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ขวัญใจ จิรัฐจินดา (2520:124) พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามกฎหมายของธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ปัจจัยที่ความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อน ของผู้ดูแลเด็ก

2.1 ลักษณะประชากร

วุฒิการศึกษา : พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก แสดงว่าผู้ดูแลเด็ก ไม่ว่าจะมีการศึกษาในระดับใดก็ตามจะมีการปฏิบัติตามประกาศ ฯ ไม่แตกต่างกัน โดยมาตรฐานการเลี้ยงดูเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้ผู้ดูแลเด็ก จะต้องจบการศึกษาไม่น้อยกว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 9 ปี และต้องผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการดูแลเด็ก ซึ่งในเนื้อหาการอบรมมีหัวข้อเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพกาย และ เรื่องของมาตรการความปลอดภัย สำหรับเด็ก ทำให้วุฒิการศึกษาไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน จากการศึกษาพบว่าผู้ดูแลเด็ก ร้อยละ 71.4 มีความรู้ด้านการป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงเด็กอยู่ในระดับสูง ซึ่งตรงกับสัญลักษณ์ โอบอ้อม (2539: ก) พบว่าระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของบุคลากรหน่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ประสบการณ์การทำงาน : พบว่า มีความสัมพันธ์ กับ การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าประสบการณ์การทำงานที่เพิ่มขึ้น จะทำให้การปฏิบัติตามประกาศ ฯ ได้ผลต่ำลง ($r = -0.135$) ผู้ที่ประสบการณ์การทำงานมากขึ้นย่อมหมายถึงอายุที่เพิ่มขึ้นซึ่งอาจส่งผลให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานลดลงเนื่องจากความเสื่อมถอยทางร่างกาย หรือเกิดจากความเบื่อหน่ายในงานจากความซ้ำซากจำเจ ซึ่งอุทัย เลาวิเชียร (2537: 418) ได้กล่าวว่า ในวัยกลางคน ประสิทธิภาพในการทำงานจะลดลงซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากสภาวะในตัวเอง บุคคลเอง อาทิเช่น ความเสื่อมถอยทางด้านชีวภาพ และสภาวะแวดล้อม ได้แก่ ความซ้ำซาก จำเจ และความเบื่อหน่าย ซึ่งตรงกับสัญลักษณ์ โอบอ้อม (2539: ก) พบว่าประสบการณ์ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.2061$)

การรับการอบรมก่อนปฏิบัติงาน : พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก การศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่ามีผู้ดูแลเด็กที่ผ่านการอบรมก่อนปฏิบัติงาน ร้อยละ 84.6 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 46.4 และผู้ดูแลเด็กต้องได้รับการประเมินจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้ผ่านมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กก่อนอยู่ ทำให้มีการทบทวนความรู้ตลอดเวลา และ

จากการศึกษาครั้งนี้ยังพบอีกว่า ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีความตระหนักในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของเด็กและป้องกันตนเองจากการติดเชื้อและการร้องเรียนจากผู้ปกครอง ตามแนวคิดของมาสโลว์ (อ้างถึงใน วันทนีย์ ทิพย์ถาวรณกุล, 2539: 77) ที่กล่าวว่าเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของร่างกายแล้ว บุคคลนั้นจะต้องการความปลอดภัยในทุก ๆ ด้านจากสิ่งแวดล้อม ดังนั้นผู้ดูแลเด็กที่เคย หรือไม่เคยได้รับการอบรมก่อนปฏิบัติงานจึงมีการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กไม่ต่างกัน ตรงกับ หลุยส์ ทบวงศรี (2540: 86-87) พบว่า การฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันในระบบทาเดินหายใจในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี และ ศศิเพ็ญ หอมสนิท (2548: บทคัดย่อ) พบว่าการได้รับการฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามมาตรฐานการระวังและควบคุมการติดเชื้อเอดส์ของพยาบาลวิชาชีพในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ให้การดูแลเด็ก

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้ให้การดูแลเด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.4 มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อยู่ในระดับสูง รองลงมา ร้อยละ 21.1 อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอธิบายได้ว่า ผู้ให้การดูแลเด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.6 ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ดูแลเด็ก ที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งตรงตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก พ.ศ. 2549 จึงทำให้ผู้ให้การดูแลเด็กมีความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี โดยมีความรู้ในเรื่องการล้างมือที่ถูกต้อง การทำความสะอาดในจุดต่าง ๆ การแยกดูแลเด็กที่มีอาการป่วย และผลการวิจัยพบว่าความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.001$) สอดคล้องกับ วัลลพ รัตนมารค (2552: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎหมายจราจรการขับขี่รถจักรยานยนต์ของประชาชนกลุ่มผู้ใช้แรงงาน พบว่า ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.05$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ปราโมทย์ เกรียงตันติวงศ์ (2550: 742) พบว่าความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานป้องกันควบคุมโรคไข้เลือดออก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.184$) และ ทัดดาว

ล่อโจรจ๋วงส์ (2532: บทคัดย่อ) พบว่าความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์และหลักการของงานพัฒนาเด็กของผู้ดูแลเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็ก

2.3 ความตระหนักในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก

จากผลการศึกษาพบว่า ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 86.1 และอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ร้อยละ 13.9 โดยผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก และเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้ออันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จะช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคติดต่อและอุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็กลงได้ และคิดว่าการอบรมในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคเป็นสิ่งจำเป็น และบุคลากรที่ปฏิบัติงานได้รับการตรวจโรคทุกปี แต่ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ไม่ตระหนักว่าสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นแหล่งแพร่โรคและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาดได้ อธิบายได้ว่าผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ผ่านการอบรมในหลักสูตรผู้ดูแลเด็ก และส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.2 ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี รวมทั้งการที่ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและมีนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กอยู่ในเกณฑ์ดี จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กได้รับทราบนโยบายและแนวทางการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กตระหนักถึงความสำคัญในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ประเด็นที่ผู้ดูแลเด็กให้ความสำคัญน้อยก็คือ สถานรับเลี้ยงเด็กเป็นแหล่งแพร่โรคและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด และบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีโอกาสเสี่ยงรับเชื้อโรคจากเด็กที่ป่วยได้ จากผลการศึกษา พบว่า ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้ออันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.253$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับ วันทนีย์ ทิพย์ถาวรณกุล (2539: 72) พบว่า ความตระหนักถึงความจำเป็นในการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) และพันตำรวจโทหญิง ณีฐณิษา ภูโต (2538: 120-122) พบว่า ความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของข้าราชการตำรวจ มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะปฏิบัติเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01

2.4 การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ข้อมูลการรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ในการปฏิบัติงาน การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก จากการศึกษาพบว่า ผู้ดูแลเด็ก มีระดับการรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.3 อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และร้อยละ 27.9 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง จากการศึกษาพบว่าวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัย ที่ผู้ปฏิบัติงานดูแลเด็กตอบว่าไม่เพียงพอที่สุด ได้แก่ ผ้าอ้อม ถุงมือยาง และผ้าปิดจมูก ร้อยละ 80.4, 67.1 และ 60.4 ตามลำดับ ส่วนวัสดุ อุปกรณ์ ที่ผู้ดูแลเด็กตอบว่าไม่เหมาะสมในการปฏิบัติงานมากที่สุด ได้แก่ ผ้าอ้อม เตียงนอนหรือฟูกนอนสำหรับเด็ก และถุงมือยาง ร้อยละ 73.6, 47.9 และ 41.4 ตามลำดับ จากผลการศึกษา พบว่า การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$) อธิบายได้จากแนวคิดของสมพงษ์ เกษมสิน (2526: 207) กล่าวว่า การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ครบถ้วนถูกต้องตามที่ผู้ปฏิบัติต้องการ ผู้ปฏิบัติก็จะมีการใช้อุปกรณ์เหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และทันต่อเวลา ดังนั้นการที่ผู้ดูแลเด็กมีการรับรู้ว่ามีสิ่งเอื้ออำนวย ซึ่ง ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กอย่างเพียงพอและเหมาะสมทุกครั้ง ก็สามารถให้วัสดุ อุปกรณ์นั้นในการปฏิบัติงานตามหลักการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กได้ สอดคล้องกับ หลุทัย ทบวงษ์ศรี (2540: 72) พบว่า ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านความเพียงพอและการจัดสรรทดแทน มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.05$)

2.5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับดี ร้อยละ 69.6 รองลงมา ร้อยละ 29.6 อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอธิบายได้ว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กให้ความสำคัญต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายใน

สถานรับเลี้ยงดูแลเด็กไม่ต่างกัน อาจเนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติงาน รวมทั้งเมื่อมีเหตุการณ์โรคระบาด หรือ เด็กประสบอุบัติเหตุ ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือในโรงเรียนต่าง ๆ สื่อมวลชนและผู้ปกครองเด็กส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในการติดตามข่าวสาร และสอบถามถึงมาตรการในการป้องกันของสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตนเองฝากบุตรหลานให้อยู่ในความดูแล นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการคอยตรวจสอบ และให้ข้อมูลต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งผู้ดูแลเด็กมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่เป็นประจำอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 53.2 และ ร้อยละ 26.4 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้ความสนใจติดตามข่าวสารเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวในสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตนเองทำงาน ร้อยละ 53.9 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 42.9 อยู่ในระดับมาก และรับรู้ว่าการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จะสามารถลดความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้ ซึ่งผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.9 และร้อยละ 27.9 รับรู้มากและมากที่สุดว่าเมื่อเกิดโรคระบาดในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก สามารถขอคำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคได้จากหน่วยงานสาธารณสุขได้ทันที จากผลการวิจัย พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$) สอดคล้องกับ พิพัฒน์ ทองผดุงโรจน์ (2536: 85-86) พบว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารของสาธารณสุขอำเภอ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร ยา และสารระเหย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.05$)

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อประเมินการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ และมีปัจจัยอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว ปัจจัยหรือตัวแปรในกลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยองค์กร ได้แก่ สังกัด นโยบาย สิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คือ กลุ่มผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 175 คน กลุ่มผู้ให้การดูแลเด็ก จำนวน 356 คน ซึ่งได้ขนาดตัวอย่างจากการใช้ตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และผ่านการทดลองใช้ หากค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient alpha or Cronbach Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายข้อมากกว่า 0.8 การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 1 พฤษภาคม 2553 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2553 โดยส่งแบบสอบถามในกลุ่มผู้บริหารไปทั้งหมด 175 ฉบับ ได้รับตอบกลับ 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80 ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก 362 ฉบับ ได้รับตอบกลับ 280 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.35 จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ หาจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

1. สรุปผลการวิจัยกลุ่มผู้บริหาร

1.1 การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัยในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้บริหารร้อยละ 52.1 มีการปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำร้อยละ 6.4 โดยคะแนนต่ำสุด 8 คะแนน คะแนนสูงสุด 20 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 15.94 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.4 คะแนน โดยข้อที่ผู้บริหารปฏิบัติตามได้น้อยได้แก่ ในด้านการจัดแบ่งบุคลากรตามหน้าที่ไม่ให้ทำงานปะปนกัน การจัดห้องเก็บภาชนะเครื่องใช้ในครัว และการจัดห้องสำหรับเตรียมอาหาร

1.2 ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 55.0 มีความรู้เกี่ยวกับประกาศฉบับดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง และต่ำที่สุดร้อยละ 12.1 คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 13 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 10.15 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.44 คะแนน

1.3 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความตระหนักอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 85.7 และไม่มีผู้บริหารที่มีความตระหนักอยู่ในระดับต่ำ โดยคะแนนต่ำสุด 26 คะแนน คะแนนสูงสุด 40 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 34.76 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.21 คะแนน

1.4 การสนับสนุนด้านนโยบาย ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

การสนับสนุนด้านนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและ

อันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่มีแนวโน้มนโยบายในเรื่องดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ ร้อยละ 42.1 และต่ำที่สุด ร้อยละ 21.4 คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 18 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 13.2 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.25 คะแนน

1.5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 59.3 และต่ำที่สุด ร้อยละ 1.4 คะแนนต่ำสุด 19 คะแนน คะแนนสูงสุด 40 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 32.48 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.8 คะแนน

1.6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

1) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเป็นไปตามสมมุติฐาน ได้แก่ วุฒิการศึกษาของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก หน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงเด็ก ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก และแนวโน้มนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

2) ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก และไม่ เป็นไปตามสมมุติฐาน ได้แก่ ประสบการณ์การทำงานของผู้บริหาร ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก และ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการ ดำเนินการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

2. สรุปผลการวิจัยกลุ่มผู้ดูแลเด็ก

2.1 การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและ

อันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้ดูแลเด็กร้อยละ 72.9 มีการปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าวอยู่ในระดับสูง และระดับต่ำร้อยละ 7.9 โดยคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 22 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 18.43 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.61 คะแนน ข้อกำหนดที่ผู้ดูแลเด็กปฏิบัติตามได้น้อย คือ ในเรื่องการดูแลของเล่นให้มีความปลอดภัยสำหรับเด็กไม่สามารถกลืนได้ การใช้ถุงมือแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งทุกครั้งเมื่อต้องสัมผัสกับอุจจาระหรือสิ่งคัดหลั่งต่าง ๆ

2.2 ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายของผู้ดูแลเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 71.4 มีความรู้เกี่ยวกับประกาศฉบับดังกล่าวอยู่ในระดับสูง และต่ำที่สุดร้อยละ 7.5 คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 17 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 9.94 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.22 คะแนน

2.3 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กของผู้ดูแลเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีความตระหนักอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 86.1 และไม่มีผู้บริหารที่มีความตระหนักอยู่ในระดับต่ำ โดยคะแนนต่ำสุด 24 คะแนน คะแนนสูงสุด 40 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 35.18 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.42 คะแนน

2.4 การรับรู้ต่อความเพียงพอและเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์การปฏิบัติงานป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

การรับรู้ต่อความเพียงพอและเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์การปฏิบัติงานป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กของผู้ดูแลเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ร้อยละ 59.3 และอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 12.9 คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน คะแนนสูงสุด 24 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 12.21 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.08 คะแนน

2.5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กของผู้ดูแลเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 69.6 และต่ำที่สุด ร้อยละ 0.7 คะแนนต่ำสุด 21 คะแนน คะแนนสูงสุด 40 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 33.06 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.67 คะแนน

2.6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

1) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเป็นไปตามสมมติฐานในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก

2) ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก และไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่ วุฒิการศึกษาของผู้ดูแลเด็ก การรับการอบรมก่อนปฏิบัติงาน และความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับการปฏิบัติประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัยในจังหวัดสมุทรปราการ และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัย ปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าวได้มากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ให้กับผู้บริหารและผู้ดูแลเด็ก รวมถึงการแนะนำในการปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าว เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ดูแลเด็กมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประกาศฯ มากขึ้น และมีทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานในเรื่องดังกล่าว สามารถดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กได้

อย่างถูกต้องและเหมาะสม กับสภาพของพื้นที่และบุคลากร

2. เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการดูแล ควบคุม กำกับ สถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ต้องให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กอย่างต่อเนื่อง ทั้งข้อมูลด้านวิชาการต่าง ๆ ข้อมูลสถิติการเกิดเหตุการณ์โรคระบาดและอุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก และแนวทางป้องกัน เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ดูแลเด็กเห็นความสำคัญและสามารถวางแผนป้องกันในสถานรับเลี้ยงเด็กได้

3. ระดับกระทรวงควรผลักดันให้ประกาศฉบับดังกล่าว เป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้อย่างจริงจัง อาทิเช่น ออกเป็นระเบียบแบบน่ายประกาศในการขออนุญาตดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างจริงจัง และมีการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องโดยเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาเรื่องการปฏิบัติด้านการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กในครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยสังเกตพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็กในขณะที่ปฏิบัติงาน และตรวจสอบสถานรับเลี้ยงเด็กตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศฯ

2. เสนอแนะให้ทำวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เพื่อปรับหาวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสมกับสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีบริบทต่างกัน

การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ

THE COMPLIANCE WITH THE HEALTH DEPARTMENT'S ANNOUNCEMENT ON THE PROCEDURE FOR THE INFECTIONS CONTROL AND INJURY DISEASES IN THE CHILD DAY CARE CENTERS IN SAMUTPRAKARN PROVINCE

นภัทร อยู่ดี 5037373 PHPH/M

วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สุธี อยู่สถาพร, D.en D (HONS-RIGIME 1984), ภัทรสุมน พงศ์ภิณูญ, ปช.ด.(ประชากรศาสตร์), สุรชาติ ณ หนองคาย, Psy.D.(MANAGEMENT)

บทสรุปแบบสมบูรณ์

ความสำคัญและที่มาของการศึกษา

ปัจจุบันที่ครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ไม่ได้อยู่เป็นครอบครัวใหญ่ เช่นในอดีต ทำให้เด็กต้องอยู่ในความดูแลของผู้อื่นตั้งแต่เยาว์วัยโดยเฉพาะในช่วงเวลากลางวันที่พ่อแม่และแม่ออกไปทำงานเด็กปฐมวัยที่ถูกส่งไปยังสถานเลี้ยงดูแลเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 58 ของเด็กอายุ 3-5 ปี ในปี พ.ศ. 2535 เป็นร้อยละ 78 ในปี พ.ศ. 2539 (จันทร์เพ็ญ และคณะ, 2541) เด็กที่เข้าไปอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนเป็นจำนวนมาก ๆ มักจะเกิดปัญหาสุขภาพปัญหาการติดเชื้อต่าง ๆ ตามมายิ่งหากไม่มีการดูแลที่ได้มาตรฐานก็อาจจะเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ได้ง่าย โดยมีการศึกษาพบว่าเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวันมีการเจ็บป่วยมากกว่าเด็กที่อยู่ที่บ้านสูงถึงร้อยละ 51 (Ferson, 1993) การที่เด็กเกิดการติดเชื้อหรือเจ็บป่วย ส่งผลกระทบต่อทั้งตัวเด็กเองและบิดา มารดาการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กจึงมีความจำเป็นและเป็นเรื่องที่สำคัญการที่จะทำให้อุบัติเหตุรับเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัยมีมาตรฐานทั้งในด้านวิชาการ และการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อควบคุมกำกับศูนย์รับเลี้ยงเด็กให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งรับผิดชอบในงานด้านส่งเสริมสุขภาพ

ของประเทศไทย จึงได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เพื่อให้ผู้ประกอบการถือปฏิบัติ เพื่อลดปัญหาโรคติดเชื้อและป้องกันเหตุอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กโดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาเพื่อบังคับใช้กับสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กทุกประเภททุกสังกัดทั่วประเทศ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยที่ดีของกลุ่มประชากรเด็กและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งถ้าสามารถดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้เชื่อว่าจะสามารถคุ้มครองป้องกันโรคติดเชื้อได้อีกหลาย ๆ ชนิด (ลือชา วรรัตน์ และคณะ, 2546)

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีความเจริญทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีสภาพสังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมเมือง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม และเป็นประชากรต่างถิ่นย้ายเข้ามาทำงานในจังหวัด ทำให้จำเป็นต้องฝากเด็กให้กับสถานรับเลี้ยงเด็กต่าง ๆ ซึ่งสถานรับเลี้ยงเด็กทุกสังกัดที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมดในจังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนถึง 178 แห่ง มีเด็กนักเรียนปฐมวัยที่ต้องดูแล เป็นจำนวน 11,732 คน และจากการประเมินศูนย์เด็กเล็กนอกระบบของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการปี 2550 พบว่ามีจำนวนสถานรับเลี้ยงเด็กที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพียงร้อยละ 72.02 การปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวของสถานรับดูแลเด็กก่อนปฐมวัยมีปัจจัยหลายอย่างเกี่ยวข้อง ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัยและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถานรับเลี้ยงเด็ก จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าสถานเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัยมีความจำเป็นที่ผู้ปกครองต้องการใช้บริการ และเนื่องจากเด็กที่ให้การดูแลมีจำนวนมาก อาจมีผลทำให้เกิดการติดเชื้อต่าง ๆ ได้ง่ายทั้งยังไม่เคยมีการศึกษาว่าสถานเลี้ยงเด็กก่อนปฐมวัยในจังหวัดสมุทรปราการ มีการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก หรือไม่ อย่างไร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าวของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัยในจังหวัดสมุทรปราการ ว่าเป็นอย่างใด อยู่ในระดับใด มีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดการปฏิบัติตาม ทั้งยังต้องการให้ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบผลการศึกษา เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการบริหาร การเงิน โยบายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ

2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็ก ความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรค และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ

3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ดูแลเด็ก ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ความตระหนักต่อการดำเนินงานควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตราย และการรับรู้ข้อมูล กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ

4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์กร ได้แก่ ต้นสังกัดขององค์กร นโยบายของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก และสิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคและอันตรายของผู้ดูแลเด็ก กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานการวิจัย

1. วุฒิศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ความตระหนักต่อการควบคุมป้องกันเชื้อโรคและอันตราย การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัยเรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

2. ประสบการณ์การทำงาน การรับการอบรม ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ความตระหนักต่อการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้ดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

3. ปัจจัยองค์กร ได้แก่ หน่วยงานต้นสังกัด นโยบายของผู้บริหาร และสิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก ของสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ทบทวนวรรณกรรม

หลักการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก
กรมอนามัยได้ออกประกาศหลักการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายใน
สถานเลี้ยงดูแลเด็ก ซึ่งสาระสำคัญของหลักการสามารถสรุปเป็นด้านต่าง ๆ ได้ ดังนี้

1. สุขลักษณะของอาคารสถานที่
2. สุขอนามัยอาหาร
3. การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ข้อปฏิบัติด้านความปลอดภัยการใช้อุปกรณ์และของเล่นสำหรับเด็ก
5. การจัดแบ่งกลุ่มเด็ก
6. สุขลักษณะทั่วไป
7. การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและการตรวจสุขภาพ
8. การเฝ้าระวังโรค
9. การระงับการแพร่เชื้อโรค
10. การแจ้งการระบาดของโรค

อื่น

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในบุคคลซึ่งมีส่วนทำให้เกิดเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ เป็น
พื้นฐานที่นักพฤติกรรมศาสตร์ได้นำมาสร้างทฤษฎีและวิธีการทางพฤติกรรมศาสตร์ โดยมีรากฐาน
มาจากสมมุติฐานเบื้องต้นว่า สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมาจาก
องค์ประกอบภายในตัวบุคคลอันได้แก่ ความรู้ เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม แรงจูงใจ เป็นต้น และ
องค์ประกอบภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ สิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ
นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในการทำงาน ล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคคล

ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์
การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยภายในตัว
บุคคลของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก คือ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ความรู้เกี่ยวกับ
ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแล
เด็ก ความตระหนักต่อการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และปัจจัยภายใน
ของผู้ดูแลเด็ก คือ การศึกษาประสบการณ์การทำงาน การเข้ารับการอบรม ความรู้ในการป้องกันโรค
ติดเชื้อและอันตราย ความตระหนักต่อการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย และการรับรู้ข้อมูล

ข่าวสาร และปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ ปัจจัยองค์กร คือ ลักษณะทั่วไปขององค์กร แนวนโยบายขององค์กร และสิ่งสนับสนุนในการดำเนินงาน

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 140 คน และผู้ดูแลเด็ก จำนวน 280 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square test), ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test และการทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

กลุ่มผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก

ข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้อำนวยการสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ร้อยละ 41.4 ผู้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ร้อยละ 25 และอยู่ในตำแหน่งอื่น ๆ ร้อยละ 33.6 ข้อมูลด้านอายุ พบว่า อายุเฉลี่ย 40.23 ปี อายุต่ำสุด 22 ปี สูงสุด 85 ปี ส่วนใหญ่ ข้อมูลด้านการศึกษา พบว่า ร้อยละ 63.5 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 15.3 จบการศึกษาระดับอนุปริญญา มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารเฉลี่ย 11.42 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.6 มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี รองลงมา ร้อยละ 29.3 มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี ประสบการณ์การทำงานต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 50 ปี

ข้อมูลทั่วไปของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พบว่า ร้อยละ 37.9 อยู่ในสังกัดขององค์กรบริหารส่วนตำบล รองลงมา ร้อยละ 28.6 อยู่ในสังกัดของภาคเอกชน จำนวนเด็กต่อสถานรับเลี้ยงเด็ก เฉลี่ยอยู่ที่ 93.37 คน ต่ำสุด 3 คน สูงสุด 860 คน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.4 มีจำนวนเด็กระหว่าง 1-50 คน จำนวนเด็กต่อห้อง เฉลี่ยอยู่ที่ 25.70 คน ต่ำสุด 3 คน สูงสุด 85 คน ร้อยละ 48.2 มีจำนวนเด็กต่อห้อง 1 - 20 คน จำนวนผู้ดูแลเด็กต่อห้อง เฉลี่ย 1.87 คน ต่ำสุด 1 คน สูงสุด 7 คน ร้อยละ 42.9 มีผู้ดูแลเด็ก 1 คนต่อห้อง

การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในกลุ่มผู้บริหาร

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็ก พบว่า ร้อยละ 52.1 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.4 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้บริหาร

ระดับการปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (ต่ำกว่าร้อยละ 40.0)	9	41.4
ปานกลาง (ร้อยละ 40.0 - 69.0)	73	52.1
สูง (ตั้งแต่ร้อยละ 70.0 ขึ้นไป)	58	6.4
รวม	140	100

ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในกลุ่มผู้บริหาร

ระดับความรู้ของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พบว่า ร้อยละ 55.0 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 32.9 มีความรู้ในระดับสูง และร้อยละ 12.1 มีความรู้ในระดับต่ำ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้บริหาร

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (ต่ำกว่าร้อยละ 40.0)	17	12.1
ปานกลาง (ร้อยละ 40.0 - 69.0)	77	55.0
มาก (ตั้งแต่ร้อยละ 70.0 ขึ้นไป)	46	32.9
รวม	140	100

ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้บริหาร

เมื่อพิจารณาความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้บริหาร พบว่า ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายของผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 14.3 รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของความตระหนักในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้บริหาร

ระดับความตระหนักในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
สูง	120	85.7
กลาง	20	14.3
ต่ำ	-	-
รวม	140	100.0

การสนับสนุนด้านนโยบายของผู้บริหาร ในดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาการสนับสนุนในด้านนโยบายของผู้บริหาร ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พบว่า ผู้บริหารมีการสนับสนุนด้านนโยบาย ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 42.1 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.4 และอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 21.4 รายละเอียดตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของระดับการสนับสนุนด้านนโยบายของผู้บริหาร ในดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จำแนกตามระดับ

ระดับการสนับสนุนนโยบายในการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (ต่ำกว่าร้อยละ 40.0)	30	21.4
ปานกลาง (ร้อยละ 40.0 - 69.0)	51	36.4
มาก (ตั้งแต่ร้อยละ 70.0 ขึ้นไป)	59	42.2
รวม	140	100

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร

เมื่อพิจารณาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องดังกล่าวของผู้บริหาร อยู่ในเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.3 และอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 1.4 รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้บริหาร

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก กลุ่มผู้บริหาร	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (ต่ำกว่าร้อยละ 40.0)	2	1.4
ปานกลาง (ร้อยละ 40.0 - 69.0)	55	39.3
มาก (ตั้งแต่ร้อยละ 70.0 ขึ้นไป)	83	59.3
รวม	140	100

ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กับปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกลุ่มผู้บริหาร

การหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร หน่วยงานต้นสังกัด กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก โดยใช้สถิติทดสอบแบบไคสแควร์ (Chi-square test) พบว่า วุฒិการศึกษ และหน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติตามประกาศฯ ระหว่างสถานรับเลี้ยงเด็กในสังกัดของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและในสังกัดของหน่วยอื่นๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ดังตารางที่ 6 และตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรในด้านวุฒิการศึกษา และสังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กับการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้บริหาร

ตัวแปร	χ^2	df	p-value
วุฒิการศึกษา	14.078	6	0.017*
สังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก	16.417	10	0.049*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก แบ่งกลุ่มตามหน่วย หน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงเด็ก

ตัวแปรที่ศึกษา	\bar{X}		S.D.		t	df	Sig. (2-tailed)
	อปท.	อื่นๆ	อปท.	อื่นๆ			
การปฏิบัติตามประกาศฯ	2.25	2.46	0.59	0.59	-2.069	133	0.040*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก การสนับสนุนด้านนโยบายและการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ ในกลุ่มผู้บริหาร โดยใช้สถิติทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

แนวนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.585$)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.073$)

ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก การสนับสนุนด้านนโยบายและการปฏิบัติ ตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายใน สถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มผู้บริหาร

ตัวแปรในกลุ่มผู้บริหาร	การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย	
	r_s	p-value
ความรู้เกี่ยวกับ การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ	0.372	0.001*
ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตราย	0.047	0.585
แนวนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตราย	0.317	0.001*
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	0.152	0.073

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลด้านอายุ พบว่า อายุเฉลี่ย 36.89 ปี อายุต่ำสุด 16 ปี สูงสุด 59 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 39.6 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ผู้ตอบสอบถาม ร้อยละ 91.8 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 1.8 เป็นเพศชาย

ข้อมูลด้านการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.3 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 26.8 จบการศึกษาระดับ อนุปริญญา และร้อยละ 17.9 จบการศึกษาระดับมัธยม 4-6

ข้อมูลด้านประสบการณ์การทำงาน เฉลี่ยมีประสบการณ์การทำงาน 8.11 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.4 มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี รองลงมา ร้อยละ 23.6 มีประสบการณ์การทำงาน 11-20 ปี และร้อยละ 22.9 มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี ตามลำดับ

ข้อมูลด้านการผ่านการอบรมหลักสูตรพี่เลี้ยงเด็ก พบว่า ร้อยละ 84.6 เคยผ่านการอบรม และร้อยละ 8.9 ไม่เคยผ่านการอบรม ในส่วนของการดูแลเด็กที่รับผิดชอบ ร้อยละ 64.6 มีการแยกเด็กที่ดูแลตามกลุ่มอายุ และร้อยละ 34.3 ไม่ได้แยกเด็กที่ดูแลตามกลุ่มอายุ

การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของผู้ให้บริการดูแลเด็ก ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พบว่า ร้อยละ 72.9 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 19.3 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และ ร้อยละ 7.9 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ระดับการปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (ต่ำกว่าร้อยละ 40.0)	22	7.8
ปานกลาง (ร้อยละ 40.0 - 69.0)	54	19.3
สูง (ตั้งแต่ร้อยละ 70.0 ขึ้นไป)	204	72.9
รวม	280	100

ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ระดับความรู้ของผู้ให้การดูแลเด็ก เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พบว่า ร้อยละ 71.4 มีความรู้อยู่ในระดับสูง รองลงมา ร้อยละ 21.1 มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง และ ร้อยละ 7.5 มีความรู้อยู่ในระดับต่ำ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (ต่ำกว่าร้อยละ 40.0)	21	7.5
ปานกลาง (ร้อยละ 40.0 - 69.0)	59	21.1
มาก (ตั้งแต่ร้อยละ 70.0 ขึ้นไป)	200	71.4
รวม	280	100

ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัยของผู้ดูแลเด็ก พบว่า ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายของผู้ดูแลเด็ก อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 86.1 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 13.9 คะแนนต่ำสุด 24 ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของความตระหนักในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ระดับความตระหนักในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย	ช่วงคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
ดี	3.67 – 5.00	241	86.1
ปานกลาง	2.34 – 3.66	39	13.9
ควรปรับปรุง	1.00 - 2.33	-	-
รวม		280	100.0

ความเพียงพอและเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ในดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาในด้านการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กของตนเอง พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีระดับการรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ร้อยละ 59.3 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.9 และอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 12.9 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ความเพียงพอและเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ในดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ความเพียงพอและเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินงาน ควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (ต่ำกว่าร้อยละ 40.0)	166	59.3
ปานกลาง (ร้อยละ 40.0 - 69.0)	78	27.8
มาก (ตั้งแต่ร้อยละ 70.0 ขึ้นไป)	36	12.9
รวม	280	100

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก

เมื่อพิจารณาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องดังกล่าวของผู้ดูแลเด็ก อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 69.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.6 และอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 0.7 ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อ และอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก กลุ่มผู้บริหาร	จำนวน	ร้อยละ
น้อย (ต่ำกว่าร้อยละ 40.0)	2	0.7
ปานกลาง (ร้อยละ 40.0 - 69.0)	83	29.6
มาก (ตั้งแต่ร้อยละ 70.0 ขึ้นไป)	195	69.7
รวม	280	100

ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กับปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก

การหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะประชากรในด้าน ประสิทธิภาพการทำงาน วุฒิการศึกษา การอบรมก่อนปฏิบัติงาน กับกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก โดยใช้สถิติทดสอบแบบไคสแควร์ (Chi-square test) พบว่า ประสิทธิภาพการทำงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ($p\text{-value} < 0.05$) ส่วนวุฒิการศึกษาและ การอบรมก่อนปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ ฯ ($p\text{-value} > 0.05$) ดังตารางที่ 14 และ 15

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะประชากร ในด้านวุฒิการศึกษา การอบรมก่อนปฏิบัติงาน กับกับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ลักษณะประชากร	χ^2	df	p-value
วุฒิการศึกษา	6.358	10	0.795
การรับการอบรมก่อนปฏิบัติงาน	1.314	10	0.550

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร ในด้านประสิทธิภาพการทำงาน กับกับการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ลักษณะประชากร	r_s	p-value
ประสิทธิภาพการทำงาน	-0.135	0.026*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก การสนับสนุนด้านนโยบายและการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก โดยใช้สถิติทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตาม ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยง เด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ ปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายใน สถานรับเลี้ยงเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายใน สถานรับเลี้ยงเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับ เลี้ยงเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การ ควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.253$) ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก การสนับสนุนด้านนโยบายและการปฏิบัติ ตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายใน สถานรับเลี้ยงเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ข้อมูลของผู้ดูแลเด็ก	การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย	
	r_s	p-value
ความรู้เกี่ยวกับ การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ	0.232	0.001**
ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตราย	0.068	0.253
ความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ในการ ปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย	0.282	0.001**
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	0.282	0.001**

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. กลุ่มผู้บริหาร

1.1 ลักษณะประชากร

วุฒิการศึกษา : พบว่า มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ($p = 0.017$) แสดงว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวแตกต่างกัน ซึ่งอธิบายได้ว่าผู้บริหารส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งจะมีพื้นฐานวิชาการดี ทำให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นระบบกว่าผู้บริหารที่จบในระดับต่ำกว่า

ประสบการณ์ทำงาน : พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.955$) การวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี ร้อยละ 33.6 รองลงมา คือ 11-20 ปี ร้อยละ 29.3 เห็นได้ว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเป็นผู้บริหารที่น้อย และการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กมีกฎหมาย กฏระเบียบที่ต้องปฏิบัติตามชัดเจน ดังนั้นประสบการณ์การทำงานจึงไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน

1.2 หน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

จากผลการวิจัยพบว่าหน่วยงานต้นสังกัดของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ($p = 0.049$) โดยพบว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่ไม่ได้อยู่ในสังกัดของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการปฏิบัติตามประกาศฯ มากกว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่อยู่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.040$) เนื่องด้วยข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ กฏระเบียบทางราชการ และสถานที่ตั้ง ต่างกับภาคเอกชนที่มีคล่องตัวในการบริหารจัดการมากกว่าภาครัฐ

1.3 ความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 55.0 ระดับสูง ร้อยละ 32.9 อธิบายได้ว่าเนื่องจากการขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก โดยมีกฎกระทรวงควบคุม

กำกับไว้ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการสถานรับเลี้ยงเด็กจึงต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าวอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาตได้ ซึ่งในประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ก็มีข้อกำหนดบางส่วนที่ตรงกัน และผลจากการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.001$)

1.4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนมากมีความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการเกิดโรคระบาดและอุบัติเหตุที่ปรากฏตามแหล่งต่าง ๆ ย่อมส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จึงทำให้ตอบแบบสอบถามไปในทิศ และผลการวิจัยพบว่าความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่นัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.585$) ซึ่งไม่เป็นตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่าแม้ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กจะมีความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัยในระดับไหนก็ตาม ต่างก็มีการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อ และอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัย ในระดับที่ไม่ต่างกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรฐานสถานรับเลี้ยงเด็กที่ต้องผ่านการประเมินจากหน่วยงานภาครัฐ การตรวจสอบจากหน่วยงานต่าง ๆ และเพื่อเป็นการป้องกันเหตุการณ์ที่จะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

1.5 การสนับสนุนด้านนโยบายของผู้บริหาร ในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กมีแนวนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 42.1 ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ

เงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก พ.ศ.2549 ซึ่งผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่รับทราบและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานได้ปฏิบัติตาม และจากผลการวิจัยพบว่าแนวโน้มนโยบายในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value <0.001)

1.6 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ของผู้บริหาร

จากผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.3 มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 39.3 มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยส่วนใหญ่จะรับรู้ข้อมูลดังกล่าวผ่านทางสื่อต่าง ๆ เป็นประจำ และจากผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กของผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p -value<0.073) เนื่องจากผู้บริหารต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กอยู่แล้ว และผู้บริหารไม่อย่างเสี่ยงต่อเหตุการณ์ที่ทำให้เสียชื่อเสียงของสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อต่าง ๆ ตามมา

2. ผู้ดูแลเด็ก

2.1 ลักษณะประชากร

วุฒิการศึกษา : พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก แสดงว่าผู้ดูแลเด็กไม่ว่าจะมีความรู้ในระดับใดก็ตามจะมีการปฏิบัติตามประกาศ ฯ ไม่แตกต่างกัน โดยมาตรฐานการเลี้ยงดูเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้ผู้ดูแลเด็กจะต้องจบการศึกษาไม่น้อยกว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 9 ปี และต้องผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการดูแลเด็ก ทำให้วุฒิการศึกษาไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน

ประสบการณ์การทำงาน : พบว่า มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p -value<0.05) ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าประสบการณ์การทำงาน

ที่เพิ่มขึ้นจะทำให้การปฏิบัติตามประกาศ ฯ ได้ผลต่ำลง ($r = -0.135$) อธิบายได้ว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำงานมากขึ้นย่อมหมายถึงอายุที่เพิ่มขึ้นซึ่งอาจส่งผลให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานลดลงเนื่องจากความเสื่อมถอยทางร่างกาย หรือเกิดจากความเบื่อหน่ายในงานจากความซ้ำซากจำเจ

การรับการอบรมก่อนปฏิบัติงาน : พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตาม ประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก การศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่ามีผู้ดูแลเด็กที่ผ่านการอบรมก่อนปฏิบัติงาน ร้อยละ 84.6 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 46.4 และผู้ดูแลเด็กต้องได้รับการประเมินจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้ผ่านมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กก่อนอยู่ ทำให้มีการทบทวนความรู้ตลอดเวลา และจากการศึกษาครั้งนี้ยังพบอีกว่า ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีความตระหนักในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของเด็กและป้องกันตนเองจากการติดเชื้อและการร้องเรียนจาก

2.2 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ให้การดูแลเด็ก

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้ให้การดูแลเด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.4 มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อยู่ในระดับสูง รองลงมา ร้อยละ 21.1 อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอธิบายได้ว่า ผู้ให้การดูแลเด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.6 ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ดูแลเด็ก ที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งตรงตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก พ.ศ. 2549 จึงทำให้ผู้ให้การดูแลเด็กมีความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี และผลการวิจัยพบว่าความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$)

2.3 ความตระหนักในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก

จากผลการศึกษาพบว่า ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 86.1 และอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ร้อยละ 13.9 อธิบายได้ว่าผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ผ่านการอบรมในหลักสูตร

ผู้ดูแลเด็ก และส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.2 ได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปี รวมทั้งการที่ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและมีนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กอยู่ในเกณฑ์ดี จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กได้รับทราบนโยบายและแนวทางการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าว อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กตระหนักถึงความสำคัญในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดต่อในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จากผลการศึกษา พบว่า ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดต่ออันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.253$)

2.4 การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานการป้องกันควบคุมโรคติดต่อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

ข้อมูลการรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานการป้องกันควบคุมโรคติดต่อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในกลุ่มผู้ดูแลเด็ก จากการศึกษาพบว่า ผู้ดูแลเด็ก มีระดับการรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานป้องกันควบคุมโรคติดต่อและอันตราย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 59.3 อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และร้อยละ 27.9 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง จากผลการศึกษา พบว่า การรับรู้ต่อความเพียงพอและความเหมาะสม ของวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดต่อและอันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p\text{-value}<0.001$)

2.5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก กลุ่มผู้ดูแลเด็ก

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับดี ร้อยละ 69.6 รองลงมา ร้อยละ 29.6 อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอธิบายได้ว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กให้ความสำคัญต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมป้องกันโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กไม่ต่างกัน เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติงานรวมทั้ง สื่อมวลชนและผู้ปกครองเด็กส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในการติดตามข่าวสาร และสอบถามถึงมาตรการในการป้องกันของสถานรับเลี้ยงเด็กในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการคอยตรวจสอบ และให้ข้อมูลต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ จากผลการวิจัย พบว่า การ

รับรู้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของผู้ดูแลเด็ก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 (p-value<0.001)

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ของสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก่อนปฐมวัยในจังหวัดสมุทรปราการ และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้สถานรับเลี้ยงเด็ก ปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าวได้มากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องการควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตราย ให้กับผู้บริหารและผู้ดูแลเด็ก รวมถึงการแนะนำในการปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าว เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ดูแลเด็กมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประกาศฯ มากขึ้น และมีทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานในเรื่องดังกล่าว สามารถดำเนินงานป้องกันควบคุม โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม กับสภาพของพื้นที่และบุคลากร
2. เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการดูแล ควบคุม กำกับ สถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ต้องให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กอย่างต่อเนื่อง ทั้งข้อมูลด้านวิชาการต่าง ๆ ข้อมูลสถิติการเกิดเหตุการณ์โรคระบาดและอุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก และแนวทางป้องกัน เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ดูแลเด็กเห็นความสำคัญและสามารถวางแผนป้องกันในสถานรับเลี้ยงเด็กได้
3. ระดับกระทรวงควรผลักดันให้ประกาศฉบับดังกล่าว เป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้อย่างจริงจัง อาทิเช่น ออกเป็นระเบียบแบบท่ายประกาศในการขออนุญาตดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างจริงจัง และมีการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องโดยเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาเรื่องการปฏิบัติตามด้านการควบคุมป้องกัน โรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กในครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยสังเกตพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้ดูแลเด็กในขณะปฏิบัติงาน และตรวจสอบสถานรับเลี้ยงเด็กตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศฯ

2. เสนอแนะให้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก เพื่อปรับหาวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสมกับสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีบริบทต่างกัน

THE COMPLIANCE WITH THE HEALTH DEPARTMENT'S ANNOUNCEMENT
ON THE PROCEDURE FOR THE INFECTION CONTROLS AND INJURY
DISEASES IN THE CHILD DAY CARE CENTERS IN SAMUTPRAKARN
PROVINCE

NAPAT YUDEE 5037373 PHPH/M

M.Sc.(PUBLIC HEALTH) MAJOR IN MEDICAL AND PUBLIC HEALTH LAW
ADMINISTRATION

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SUTHEE U-SATHAPORN, D.en D (HONS-
RIGIME 1984), CHARDSUMON PRUTIPINYO, Ph.D.(DEMOGRAPHY), SURACHART
NA NONGKHAI, Psy.D.(MANAGEMENT)

EXTENDED SUMMARY

Significances and Backgrounds of the Study

Presently, the number of single families has been increasing and children have been supported by other persons since they were young, especially during daytime when parents have to work. The number of early childhood children (ages of 3-5 years) sent by child care Child Day Care Centers tended to increase from 58% in 1992 to 78% in 1996 (Chanphen et al., 2541). A number of children living together in Child Day Care Centers often have infection control problems and also, without care, accidents more easily. It was found from study that illness rates of children in Child Day Care Centers was 51% (Ferson, 1993) higher than that of children at home. Children having infection control or illness inevitably affect them and their parents. It is therefore necessary and important to have in place the control of infection control and hazard for Child Day Care Centers. Laws play important roles on controlling nursery standards i.e. academic, infection control and injury diseases. The Department of Health, the Ministry of Public Health, which is responsible for health promotion in

Thailand, has issued a regulation on infection control and injury diseases in nursery (the regulation) as a guideline for entrepreneur operation. Such regulation aims to reduce infection control and hazard in children; and to cover all kinds of Child Day Care Centers in the country. It will protect good health of children and related persons. If Child Day Care Centers observe with this regulation, several infection controls (Luecha et al., 2546) will be prevented.

Samutprakan is a developed province in terms of economy and society and most parts are urban communities. Migrating from other provinces, most parents work in industrial sectors. Therefore, 11,732 early childhood children have been taken care of by Child Day Care Centers which 178 are registered. From an evaluation of good childcare centers by Samutprakan Health Office in 2007, only 72.02% of all childcare centers passed the criteria. There are several factors related to the compliance with such regulation of Child Day Care Centers (Child Day Care Centers' regulatory compliance) and collaboration of related parties are required i.e. the executives and Child Care Teachers. It was found from information that parents depended on services of Child Day Care Centers while a number of children in Child Day Care Centers may cause infection control more easily. In addition, no research has been conducted on whether Child Day Care Centers in Samutprakan are compliance with the Department of Health's regulation on infection control and injury diseases in nursery (the regulation), and how. The researcher, then, intends to study the Child Day Care Centers' regulatory compliance in Samutprakan, including factors influencing the regulatory compliance. The executives and related organizations should acknowledge and use research results as preliminary information for management and policy order.

Research Objectives

1. To evaluate Child Day Care Centers' regulatory compliance in Samutprakan.
2. To study relationships between internal factors of the executives i.e. knowledge on infection control and injury diseases of Child Day Care Centers awareness on infection control and injury diseases, information exposure, and Child Day Care Centers' regulatory compliance in Samutprakan.

3. To study relationships between internal factors of Child Care Teachers i.e. general characteristics, knowledge on infection control and injury diseases of Child Day Care Centers, awareness on infection control and injury diseases and information exposure, and Child Day Care Centers' regulatory compliance in Samutprakan.

4. To study relationships between organizational factors, i.e. original affiliation, the management's policy and facilities for infection control and injury diseases of Child Care Teachers, and Child Day Care Centers' regulatory compliance in Samutprakan.

Research Hypothesis

1. Educational level, work experience, knowledge on infection control and injury diseases, awareness on infection control and injury diseases, information exposure of the executives had the relationships with Child Day Care Centers' regulatory compliance.

2. Work experience, training, knowledge on infection control and injury diseases, awareness on infection control and injury diseases, information exposure of Child Care Teachers had the relationships with Child Day Care Centers' regulatory compliance.

3. Organizational factors, i.e. original affiliation, the management's policy and facilities for operation of Child Care Teachers had the relationships with Child Day Care Centers' regulatory compliance.

Literature Review

Regulation on Infection control and Injury diseases in Nursery

The Department of Health has issued the regulation on infection control and injury diseases in nursery (the regulation). Its key points were summarized as follows.

1. Hygienic condition of buildings
2. Food sanitation
3. Waste disposal

4. Safety practice for infant equipment and toys
5. Group classification
6. General hygiene
7. Immunization and health check
8. Disease surveillance
9. Prevention of disease transmission
10. Disease spread

Related Factors

Behavioral scientists developed theories and methods of behavioral sciences from concepts on internal factors of individuals influencing his/ her behaviors. The development was based on a preliminary hypothesis that causes of behaviors or factors influencing behaviors are internal factors i.e. knowledge, attitude, belief, value, motivation, etc.; and external factors i.e. environment e.g. persons, things or events. Working environment is also a factor effecting individual performance.

Accordingly, in the study on the factors affecting Child Day Care Centers' regulatory compliance, the researcher studied the internal factors of the executives i.e. educational level, work experience, knowledge on the regulation, awareness on infection control and injury diseases and prevention, information exposure; and internal factors of Child Care Teachers i.e. educational level, work experience, training, knowledge on infection control and injury diseases and prevention, awareness on infection control and injury diseases and prevention, information exposure; and organizational factors i.e. original affiliation, organization's policy and facilities.

Research Methodology

In this survey research, the data collection tool was questionnaire. The samples of the study were classified into 2 groups i.e. the 140 executives and 280 Child Care Teachers. The statistics for data analysis included percentage, mean, standard deviation, Chi-square test, t-test and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

Research Results

The executives of Child Day Care Centers

Personal information

The respondents comprised Child Day Care Centers' directors, Child Day Care Centers' licensees and others of 41.1%, 25% and 33.6%, respectively. An average age was 40.23 years, a minimum age was 22 years and a maximum age was 85 years. Most respondents or 63.5% had the bachelor's degree, followed by diploma of 15.3%. An average work experience in a management level was 11.42 years. Most respondents or 33.6% had 1-5 year experience, followed by 11-20 year experience of 29.3%. A minimum experience was 1 year and a maximum experience was 50 years.

In terms of general information of Child Day Care Centers, 37.9% was Child Day Care Centers of sub-district administrative organizations and 28.6% was Child Day Care Centers of private sectors. The average number of children per nursery was 93.37. The minimum and maximum were 3 and 860, respectively. Almost half of them or 46.4% took care 1-50 children. The average number of children per room was 25.70, a minimum of 3 and a maximum of 85. Another half of them or 48.2% supported 1-20 children per room. The average number of Child Care Teachers per room was 1.87, a minimum of 1 and a maximum of 7; almost half or 42.9% had in place 1 nursery maid per room.

The executive's Regulatory Compliance

Most of the executives or 52.1% was compliance with the regulation at the moderate level, followed by 41.4% at the high level. Details are as mentioned in Table 1.

Table 1 Number and Percentage of compliance with the regulation in the executives group.

Level of compliance	Number of People	Percentage
Low	9	41.4
Average	73	52.1
High	58	6.4
Total	140	100

The executive's Knowledge on the Department of Health's Regulation on Infection control and Injury diseases in Nursery

Most of the executives or 55.0% had knowledge on the regulation at the moderate level, followed by 32.9% at the high level and 12.1% at the low level, respectively. . Details are as mentioned in Table 2.

Table 2 Number and Percentage of the executive's knowledge on the Department of Health's Regulation on Infection control and Injury diseases in Nursery

Knowledge Level	Number of People	Percentage
Low	17	12.1
Average	77	55.0
High	46	32.9
Total	140	100

The executives Awareness on Infection control and Injury diseases

Most of the executives or 85.7% had awareness on infection control and injury diseases and prevention in nursery at the good level, followed by 14.3% at the moderate level. Details are as mentioned in Table 3.

Table 3 Number and Percentage of the executive's awareness on infection control and injury diseases and prevention in nursery.

Awareness level of the infection control and injury diseases and prevention in nursery.	Score Range	Number	Percentage
Agree	3.67 – 5.00	120	85.7
Unsure	2.34 – 3.66	20	14.3
Disagree	1.00 - 2.33	-	-
Total		140	100.0

The executive's Policy Support on Infection control and Injury diseases

It was found that the executives of 42.1% provided policy support on infection control and injury diseases and prevention in nursery at the high level, followed by 36.4% at the moderate level and 21.4% at the low level, respectively. Details are as mentioned in Table 4.

Table 4 Number and Percentage of the executive's Policy Support on Infection control and Injury diseases.

The level of support policy in the control of infectious diseases and Injury diseases in the nursery.	Number	Percentage
Low	30	21.4
Average	51	36.4
High	59	42.2
Total	140	100

The executive's Information Exposure on Infection control and Injury diseases and Prevention

Most of the executive's information exposure on infection control and injury diseases and prevention in nursery, or 59.3%, was at the good level, followed by 39.3% at the moderate level and 1.4% at the low level. Details are as mentioned in Table 5.

Table 5 Number and Percentage of the executive's information exposure on infection control and injury diseases in nursery.

The level of awareness information in the control of infectious diseases and Injury diseases in nursery	Number	Percentage
Low	2	1.4
Average	55	39.3
High	83	59.3
Total	140	100

The Relationships between the executive's Regulatory Compliance and Related factors

From the Chi-square test on the relationships between population characteristics, original affiliation and the regulatory compliance, it was found that educational level and original affiliation of Child Day Care Centers had the relationship with the regulatory compliance at the significant level (p-value <0.05). From the comparison, means of Child Day Care Centers of sub-district administrative organizations and Child Day Care Centers of private sectors was different at the significant level (p-value <0.05). Details are as mentioned in Table 6 and 7.

Table 6 Relationships between population characteristics, original affiliation and the regulatory compliance. The executive's group.

Variable	χ^2	df	p-value
Educational level	14.078	6	0.017*
Original affiliation	16.417	10	0.049*

*statistical significance at 0.05

Table 7 Comparing the average of compliance the regulatory compliance. Classified according to the original affiliation nursery.

Variable	\bar{X}		S.D.		t	df	Sig. (2-tailed)
	local	other	local	other			
the regulatory compliance	2.25	2.46	0.59	0.59	-2.069	133	0.040*

*statistical significance at 0.05

From the relationships between the executive's knowledge, awareness, policy support and Child Day Care Centers' regulatory compliance, by Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, it was found as follows.

The knowledge on the regulation had the positive relationships with the regulatory compliance at the significant level (p-value<0.001).

The policy guidelines on control of infection control and Injury diseases of Child Day Care Centers had the positive relationships with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value} < 0.001$).

The awareness on infection control and injury diseases of Child Day Care Centers had no relationship with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value} < 0.585$).

The information exposure on infection control and injury diseases of Child Day Care Centers had no relationship with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value} < 0.073$). Details are as mentioned in Table 8.

Table 8 The relationship between knowledge, awareness, policy support and information exposure with the regulatory compliance. Management group.

Variable in Management group.	Regulatory compliance	
	r_s	p-value
The knowledge about control of infection control and hazard of Child Day Care Centers.	0.372	0.001*
The awareness on infection control and injury diseases and prevention of Child Day Care Centers.	0.047	0.585
The policy guidelines on control of infection control and hazard of Child Day Care Centers.	0.317	0.001*
The information exposure on infection control and injury diseases and prevention of Child Day Care Centers.	0.152	0.073

*statistical significance at 0.01

Child Care Teachers

Personal Information

An average age of respondents was 36.89 years, a minimum age was 16 years and a maximum age was 59 years. 39.6% of the respondents aged between 31-40 years. Most of them or 91.8% was female and the remaining of 1.8% was male.

Most respondents or 39.3% had the bachelor's degree, followed by diploma of 26.8% and secondary education of 17.9%.

An average work experience was 8.11 years. Most respondents or 46.4% had 1-5 year experience, followed by 11-20 year experience of 23.6%, and 6-10 year experience of 22.9%, respectively.

It was found that 84.6% of the respondents attended childcare training courses and 8.9% had never attended such courses. Most respondents or 64.6% classified child groups by age and 34.4% did not classify child groups.

Child Care Teachers' Regulatory Compliance

Most Child Care Teachers or 72.9% was compliance with the regulation at the high level, followed by 19.3% at the moderate level and 7.9% at the low level, respectively. Details are as mentioned in Table 9

Table 9 Number and Percentage of compliance with the regulation in the Child Care Teachers group.

Level of compliance	Number of People	Percentage
Low	22	7.8
Average	54	19.3
High	204	72.9
Total	208	100

Child Care Teachers' Knowledge on Infection control and Injury diseases.

Most of the Child Care Teachers or 71.4% had knowledge on infection control and injury diseases in nursery at the high level, followed by 21.1% at the moderate level and 7.5% at the low level, respectively. Details are as mentioned in Table 10.

Table 10 Number and Percentage of the Child Care Teachers' knowledge on on Infection control and Injury diseases.

Knowledge Level	Number of People	Percentage
Low	21	7.5
Average	59	21.1
High	200	71.4
Total	280	100

Child Care Teachers' Awareness on Infection control and Injury diseases

Most of the Child Care Teachers or 86.1% had awareness on infection control and injury diseases in nursery at the good level, followed by 13.9% at the moderate level. Details are as mentioned in Table 11.

Table 11 Number and Percentage of the Child Care Teachers' awareness on infection control and injury diseases in nursery.

Awareness level of the infection control and injury diseases in nursery.	Score Range	Number	Percentage
Agree	3.67 – 5.00	241	86.1
Unsure	2.34 – 3.66	39	13.9
Disagree	1.00 - 2.33	-	-
Total		280	100

Sufficiency and Properness of Materials and Equipment for Infection control and Injury diseases in Nursery

Child Care Teachers' perceptions on sufficiency and properness of materials and equipment for infection control and injury diseases in nursery were at the low level (59.3%), followed by the moderate level (27.9%) and the high level (12.9%), respectively. Details are as mentioned in Table 12.

Table 12 Sufficiency and Properness of Materials and Equipment for Infection control and Injury diseases in Nursery.

Sufficiency and Properness of Materials and Equipment for Infection control and Injury diseases in Nursery.	Number	Percentage
Low	166	59.3
Average	78	27.8
High	36	12.9
Total	280	100

Child Care Teachers' information Exposure on Infection control and Injury diseases in Nursery

Most of nursery maid's information exposure or 69.6% was at the good level, followed by 29.6% at the moderate level and 0.7% at the low level, respectively. Details are as mentioned in Table 13.

Table 13 Number and Percentage of the Child Care Teachers' information exposure on infection control and injury diseases in nursery.

The level of awareness information in the control of infectious diseases and Injury diseases in nursery	Number	Percentage
Low	2	0.7
Average	83	29.6
High	195	69.7
Total	280	100

The Relationships between Child Care Teachers' Regulatory Compliance and Related Factors

From the Chi-square test on the relationships between population characteristics i.e. work experience, educational level, training, and the regulatory compliance, it was found that work experience had the relationship with the regulatory

compliance (p-value < 0.05); while educational level and training had no relationship with the regulatory compliance (p-value > 0.05). Details are as mentioned in Table 14 and 15.

Table 14 Relationships between population characteristics i.e. educational level, training, and the regulatory compliance Child Care Teachers' group.

population characteristics	χ^2	df	p-value
Educational level	6.358	10	0.795
Training	1.314	10	0.550

Table 15 Relationships between population characteristics i.e. work experience and the regulatory compliance Child Care Teachers' group.

work experience	r_s	p-value
Work experience	-0.135	0.026*

*statistical significance at 0.05

From the relationships between Child Care Teachers' knowledge, awareness, policy support and the regulatory compliance, by Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, it revealed as the followings.

The knowledge on the regulation had the positive relationships with the regulatory compliance at the significant level of 0.01 (p-value<0.001).

The perception on sufficiency and properness of materials and equipment for infection control and injury diseases in nursery had the positive relationships with the regulatory compliance at the significant level of 0.01 (p-value<0.001).

The information exposure on infection control and injury diseases in nursery had the positive relationships with the regulatory compliance at the significant level of 0.01 (p-value<0.001).

The awareness on infection control and injury diseases in nursery had no relationship with the regulatory compliance at the significant level (p-value<0.253). Details are as mentioned in Table 16.

Table 16 The relationship between knowledge, awareness, sufficiency and properness of materials and equipment for infection control and injury diseases in nursery and information exposure with the regulatory compliance. Child Care Teachers' group.

Variable in Child Care Teachers' group	Regulatory compliance	
	r_s	p-value
The knowledge about control of infection control and hazard of Child Day Care Centers.	.232	0.001*
The awareness on infection control and injury diseases and prevention of Child Day Care Centers.	0.068	0.253
The perception on sufficiency and properness of materials and equipment for infection control and injury diseases and prevention in nursery.	0.282	0.001*
The information exposure on infection control and injury diseases and prevention of Child Day Care Centers.	0.282	0.001*

*statistical significance at 0.01

Results and Discussion

1. The executives Group

1.1 Population Characteristics

Educational Level: It was found that the educational level had the relationship with the regulatory compliance ($p = 0.017$). It may be concluded that the executives of different educational levels had different compliance levels. Most of them having post graduate studies with good academic backgrounds. This group therefore was able to analyze problems more systematically than others.

Work Experience: It was found that the work experience had no relationship with the regulatory compliance at the significant level ($p = 0.955$). In this research, most of the executives or 33.6% had 1-5 year work experience, followed by followed by 11-20 year experience of 29.3%. It may be concluded that most of them shortly worked in the executives level. Since nursery services shall strictly

comply with laws, rules and regulations, work experience did not influence performance.

1.2 Original Affiliation

It was found from the research that original affiliations of Child Day Care Centers had the relationship with the regulatory compliance ($p = 0.049$). Child Day Care Centers of private sectors complied with the regulation more than Child Day Care Centers of local administrative organizations at the significant level ($p = 0.040$). The reasons were limited budgets, government rules and regulations, and locations, provided that the executives of the private sectors was more flexible that of the public sector.

1.3 Knowledge on the Department of Health's Regulation on Infection control and Injury diseases in Nursery

The research revealed that most of the executives or 55.0% had knowledge on the regulation at the moderate level, followed by 32.9% at the high level. The request on nursery establishment license shall be in compliance with the Child Protection Act and ministerial regulation, applicants shall strictly observe such regulations; otherwise the license may be revoked. In addition, several provisions of the regulation are identical to such regulations. Knowledge on the regulation had the positive relationships with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value} < 0.001$).

1.4 Awareness on Infection control and Injury diseases in Nursery

It was found that most of the executives was aware of infection control and injury diseases and prevention in nursery at the high level. The reason may be that information on epidemic diseases and accidents appeared on several sources resulting in mutual understanding. The awareness on infection control and injury diseases and prevention in nursery had no relationship with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value} < 0.585$) so the hypothesis was not accepted. The executives of different awareness had indifferent regulatory compliance. This was

related to nursery standards which shall be evaluated and certified by government authorities to protect reliability and reputation of Child Day Care Centers.

1.5 The executive's Policy Support on Infection control and Injury diseases in Nursery

It was found that the executives of 42.1% had in place policies on infection control and injury diseases and prevention in nursery at the good level, which was in line with provisions of the ministerial regulation on criteria, method and condition of nursery establishment license B.E. 2549 (2006). Most of them acknowledged and prepared written policies to ensure personnel operation. Policies on infection control and injury diseases and prevention in nursery had the positive relationships with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value}<0.001$).

1.6 The executive's Information Exposure on Infection control and Injury diseases in Nursery

The research results revealed that most of the executives or 59.3% had information exposure at the good level, followed by 39.3% at the moderate level. Most of them received information via media. The executive's information exposure on infection control and injury diseases and prevention in nursery had no relationship with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value}<0.073$). The reasons were that the executives complied with related laws, rules and regulations and did not take risks affecting nursery reputation.

2. Nursery Maid Group

2.1 Population Characteristics

Educational Level: It was found that the educational level had no relationship with the regulatory compliance. Nurse maids of different educational levels had indifferent compliance levels. According to child care standards (children less than three years old) set by the National Education Commission, Child Care Teachers shall have, at least, 9-year compulsory education and attend child care training courses. Hence, educational level had no effect on performance.

Work Experience: It was found that the work experience had the relationship with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value}<0.05$). In this research, it was found that Child Care Teachers having higher work experience had less regulatory compliance ($r = -0.135$). It may be concluded that Child Care Teachers having a lot of experience were getting older so health deterioration and repeated work may affect work efficiency.

Training: Training before start working had no relationship with the regulatory compliance. In this research, most Child Care Teachers attended training courses (84.6%) and had work experience of less than 5 years (46.4%). They had been evaluated by government agencies under the good child care center so they had to revamp their knowledge regularly. In addition, most of them were aware of infection control and injury diseases at the good level, in order to ensure child safety and prevent their infection control and any complaints.

2.2 Knowledge on Infection control and Injury diseases in Nursery

The research revealed that most of the Child Care Teachers or 71.4% had knowledge on infection control and injury diseases and prevention in nursery at the high level, followed by 21.1% at the moderate level. The reason was that most of them, or 84.6%, passed child care training courses held by agencies in line with provisions of the ministerial regulation on criteria, method and condition of nursery establishment license B.E. 2549 (2006). As a result, they had knowledge on infection control and injury diseases and prevention in nursery at the good level. In addition, knowledge on infection control and injury diseases and prevention in nursery had the positive relationship with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value}<0.001$).

2.3 Awareness on Infection control and Injury diseases in Nursery

From the study, Child Care Teachers' awareness on infection control and injury diseases and prevention in nursery was at the good level (86.1%) and at the moderate level (13.9%). This was because most of them passed child care

training courses and 78.2% undertook annual physical exams. In addition, since most of the executives gave priority to and established proper policies on infection control and injury diseases and prevention, Child Care Teachers acknowledged related policies and guidelines consistently. As a result, they were aware of an importance of infection control and injury diseases and prevention in nursery. The awareness on infection control and injury diseases and prevention in nursery had no relationship with the regulatory compliance at the significant level ($p\text{-value}<0.253$).

2.4 Perception on Sufficiency and Properness of Materials and Equipment for Infection control and Injury diseases in Nursery

Most of the Child Care Teachers or 59.3% had perception on sufficiency and properness of materials and equipment for infection control and injury diseases and prevention in nursery at the low level, followed by 27.9% at the moderate level. Perception on sufficiency and properness of materials and equipment for infection control and injury diseases and prevention in nursery had the positive relationships with the regulatory compliance at the significant level of 0.01 ($p\text{-value}<0.001$).

2.5 Information Exposure on Infection control and Injury diseases in Nursery

Most of Child Care Teachers or 69.6% had information exposure on infection control and injury diseases and prevention in nursery at the good level, followed by 29.6% at the moderate level. All Child Care Teachers indifferently paid attention to information on infection control and injury diseases and prevention in nursery because such information directly involved with their jobs. Most mass media and parents gave priority to information and asked about preventive measures of Child Day Care Centers. In addition, government officers monitored and provided information to Child Day Care Centers continuously. Information exposure on infection control and injury diseases and prevention in nursery had the positive relationships with the regulatory compliance at the significant level of 0.01 ($p\text{-value}<0.001$).

Recommendations

The research results revealed Child Day Care Centers' regulatory compliance in Samutprakan Province. To encourage the regulatory compliance, the researcher proposes the recommendations as follows.

1. Transfer knowledge on infection control and injury diseases, including guidelines, to the executives and Child Care Teachers. This is to ensure their clear understanding on and positive attitude towards the regulatory compliance. As a result, Child Day Care Centers will be able to control and prevent infection control and hazard more efficiently, suitable with conditions of locations and personnel.

2. Responsible officers related to nursery control and supervision should provide information on infection control and injury diseases and prevention in Child Day Care Centers consistently. Information should cover academic issues, statistics on epidemic diseases and accidents in Child Day Care Centers, including preventive actions. As a result, the executives and Child Care Teachers will recognize the importance of such actions and will be able to set preventive plans more properly.

3. The Ministry should enforce the regulation more strictly. Examples are issuing attachments of a nursery establishment license to ensure implementation; government officers should monitor and exam this issue continuously.

Recommendations for Further Research

1. In the further research on infection control and injury diseases in Child Day Care Centers, the qualitative research should be conducted. Child Care Teachers' behaviors should be observed and Child Day Care Centers should be inspected according to standards stipulated in the regulation.

2. The research should develop infection control and injury diseases in Child Day Care Centers. This is to propose proper operating guidelines for different types of Child Day Care Centers.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรรณิการ์ กันระรักษา. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน ภายนอกตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนเพื่อดำรงไว้ซึ่งสุขภาพในหญิงตั้งครรภ์ วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2527.
- กฏกระทรวง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก พ.ศ.2549.
- กองวัน โรค กรมควบคุมโรคติดต่อ. การศึกษาคุณภาพสถานรับเลี้ยงเด็กและความเสี่ยงของเด็กต่อโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจ, กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. นนทบุรี; 2539.
- กุศล สุนทรธาดา และคณะ. สถานการณ์และองค์ความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล; 2542.
- ขวัญใจ จิรัฐจินดา. การปฏิบัติตามกฎหมายของธุรกิจป่าเพื่อสุขภาพในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2550.
- คมคาย สิริโชค. ปัจจัยสู่ความสำเร็จของศูนย์เด็กเล็กนอกระบบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกบริหารสาธารณสุข. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2551.
- จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรณ และคณะ. รายงานบททวนองค์ความรู้ เรื่องเด็ก เยาวชนและครอบครัวในประเทศไทย และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย; 2541.
- จินตนา ยูนิพันธ์. การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2537.
- จิตวดี บันเทิง. สัมฤทธิ์ผลของโครงการศูนย์เด็กเล็กนอกระบบในชุมชนในเขต 3 (ภาคตะวันออก). ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 3 ชลบุรี กรมอนามัย; 2545.

- ณัฐณิชา ภูโต. ความตระหนักและความตั้งใจที่จะปฏิบัติเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนครบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2538.
- คุษฎี โยเพลลา และคณะ. การศึกษาอันตมตเกี่ยวกับการจัดบริการสถานเลี้ยงเด็กในประเทศไทย: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2544.
- รูปนภ รัตนคิลก ณ ภูเก็ด, ประมวญ สุนากร. ความรู้เรื่องโรคหวัดและปอดบวมของผู้เลี้ยงเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก กรุงเทพมหานคร. ในรายงานการสัมมนาระดับชาติครั้งที่ 4. การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก 2540: 82-88.
- ชงชัย สันติวงษ์. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช; 2531.
- ชัยลักษณ์ โอบอ้อม. พฤติกรรมกรป้องกันกรติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของบุคลากรหน่วยอุบัติเหตุ ฉุกเฉิน โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2539.
- นฤมล ชีระรังสิกุล และคณะ. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการปฏิบัติพยาบาลตามแนวทางป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเอดส์ของพยาบาลในโรงพยาบาลแม่และเด็ก. วิจัย โรงพยาบาลแม่และเด็ก ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 8 นครสวรรค์; 2536.
- นฤมล รัชตโกมุท. สถานการณ์โรคมือ เท้า ปาก ในกรุงเทพมหานคร. วารสารรายงานการเฝ้าระวังโรค กรุงเทพมหานคร 2551; 16(10): 4-8.
- นิตยา คชภักดี นิชรา เรื่องคารานนท์ ชัยยศ คุณานุสนธิ์. สุขภาพและพัฒนาการของเด็กไทย พ.ศ. 2539-2540; 2543.
- นิชรา เรื่องคารานนท์ กัญญา ชีเรนทร นิตยา คชภักดี และสมหมาย อัสวสุตสาคร. Day Care. บทความทางวิชาการกุมารเวชศาสตร์ 2538; 12(1):19-17.
- บรรหาร ภูทอง. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรป้องกันและควบคุมการติดเชื้อของแพทย์และพยาบาลในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช จังหวัดสระแก้ว. วารสารศูนย์การศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก โรงพยาบาลพระปกเกล้า 2542; 16(3): 121-129.
- บุญเลิศ ไพรินทร์. เทคนิคการพัฒนาองค์การระดับบุคคลและระหว่างบุคคล. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารและการพัฒนาองค์การ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไทย; 2530.
- ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก พ.ศ. 2546.

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การวัดสถานะภาพทางสุขภาพ:การสร้างมาตรฐานประมาณค่าและแบบสอบถาม. กรุงเทพมหานคร: ภาพการพิมพ์; 2537.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวิง สุวรรณ. พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพ และสุขศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์; 2526.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช; 2526.
- เปลื้อง ณ นคร. พจนานุกรม ฉบับทันสมัย เล่มที่ 1. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช; 2525.
- พรทิพย์ ชนะภัย. ความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อในการปฏิบัติกรพยาบาลของพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2536.
- พรพรรณ เขียวปัญญา. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์กับการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของพยาบาลวิชาชีพ ในการพยาบาลผู้ติดเชื้อและเอดส์ในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2535.
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546.
- พิพัฒน์ ทองผดุงโรจน์. ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสาธารณสุขอำเภอตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร ยา และสาระเหย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2536.
- พีระพงศ์ วงษ์สมาน. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับมลพิษทางเสียงของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2539.
- ภัทรารัตน์ ตันนุกิจ. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมกรเป็นสมาชิกขององค์การตัดสินใจเชิงจริยธรรมในการบริหารกรพยาบาลกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2546.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารประกอบชุดวิชาการจัดการสถานเลี้ยงเด็กในชุมชน หน่วยที่ 8- 15. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: บริษัทประชาชนจำกัด; 2528.

- ยุพเรศ พญาहरหม. ความรู้และการปฏิบัติในการดูแลทารกของมารดาที่ติดเชื้อเอชไอวี. วิทยานิพนธ์
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2540.
- ลัดดา เหมาะสุวรรณ. อิทธิพลของธุรกิจต่อสถานเลี้ยงดูเด็กและพ่อแม่: สักยภาพที่จะมีผลต่อสุขภาพ
ของเด็กปฐมวัย, คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2543.
- ลือชา วนรัตน์ สมศักดิ์ ชัยพิพัฒน์ และประนอม ภูวนัตตชัย. “หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติด
เชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูเด็ก”. วารสารส่งเสริมสุขภาพและอนามัย
สิ่งแวดล้อม (เมษายน-มิถุนายน 2546): 52-63.
- วัลย์ลักษณ์ ชันทา. การควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในสถานเลี้ยงเด็กกลางวันในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลด้านการ
ควบคุมการติดเชื้อ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2542.
- วันทนีศ ทิพย์ถาวรณกุล. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากการ
ให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของพยาบาลในโรงพยาบาลสังกัดกรมการ
แพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2539.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรการสอนมิติใหม่. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองการพิมพ์; 2523.
- วิลาวุฒย์ พิเชียรเสถียร และคณะ. การเฝ้าระวังและการควบคุมการติดเชื้อในสถานเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน:
กรณีศึกษาศูนย์เด็กเล็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2541.
- ศศิวิมล ปุจฉาการ. องค์ประกอบการบริหารที่มีผลต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่องของโครงการผู้นำนักเรียนฝ่าย
ส่งเสริมอนามัยในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
บริหารสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2534.
- ศุภลักษณ์ หิริวัฒนวงศ์. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ Universal Precautions เพื่อป้องกันและควบคุมการติด
เชื้อไวรัสเอดส์ของพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาโรคติดเชื้อ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2539.
- สถิต วงศ์สุวรรณค์. พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สารมวลชน; 2525.
- สมจิต วงศ์สุวรรณศิริ. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การสนับสนุนจากองค์การกับการ
ปฏิบัติงานของหัวหน้าพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2545.

- สมพร อินธิเดชพงศ์. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ โรงพยาบาลชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2530.
- สุภิญญา แสสนศรีจันทร์. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์กับความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2546.
- สุวิมล ติรกานันท์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2549.
- เสรี สุกแสงฉาย. “การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล”. วารสารศูนย์การศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก โรงพยาบาลประปกเกล้า (เมษายน – มิถุนายน 2535); 9: 66.
- สำนักกระบาดวิทยา. รายงานการเฝ้าระวังการบาดเจ็บเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี พ.ศ. 2549. กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข นนทบุรี; 2550.
- สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย. คู่มือ ผู้ประเมินมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กน่ายู่. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักกิจการ โรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- หฤทัย ทบวงษ์ศรี. ปัจจัยการบริหารที่มีผลต่อการดำเนินงานของหัวหน้าสถานอนามัย ตามแผนงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบทางเดินหายใจในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล; 2540.
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on Rights of the Child); 1989.
- อุดมสิทธิ์ จิตรวิจารณ์. รายงานการศึกษา การสำรวจและประมวลผลข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานเลี้ยงดูเด็กวัย 0-6 ปี ในประเทศไทย. สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 1 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ; 2542.
- อุมาพร วงศ์ประยูร. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสถานการณ์ คุณลักษณะของงาน กับ การปฏิบัติงานตามบทบาทของพยาบาลวิชาชีพ ในหน่วยบริการปฐมภูมิ โรงพยาบาลชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2545.
- อุทัย หิรัญโต. หลักการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร: พีระพัทธนา; 2523.

ภาษาอังกฤษ

- Bloom, B.S. (Ed.). Taxonomy of educational objective: The classification of educational goal: Handbook 1: Cognitive domain (20th ed.). New York: David Mckay; 1975.
- Bloom Benjamin, S., J. Thomas and Madaus George F. Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. New York: Mc Graw-Hill Book Company; 1971.
- CDC. Infection Control in Day Care Centers; 1998.
- Ferson ML. Infectious in day care. Current opinion in Pediatrics 1993; 5(1): 35-40.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York: Mc Graw-Hill Book Company; 1973.
- James E. Anderson. Public policymaking: an introduction. (6th ed.). Boston: Houghton Mifflin Company; 2006.
- L. Hagerhed-Engman, C.-G. Bornehag, J. Sundell, N. Aberg. Day-care attendance and increased risk for respiratory and allergic symptoms in preschool age. Allergy and Respiratory Medicine 2005; 61(4): 447-453. Published Online.
- Lopes, J., Diliberto, J., & McQuckin, M. Infection control in day care center: Present and future needs. American Journal of Infection Control 1988; 16(1): 26-29.
- Mohle – Boetani et al. Community wide shigellosis: control of an outbreak and risk factors in child day-care centers. American Journal of Public Health 1995; 85(6): 812-816.
- Pickering, L.K., & Headler, S.c. (1990). Management and prevention in day care. In R. D. Feigin. J.D.Cherry (Eds.) Textbook of Pediatric Infectious Disease Volume 11 (3rd ed.). (pp.2308-2318). Philadelphia: W.B. Saunders company.
- Warga, R.G. Personal awareness: a psychology of adjustment. (3rd ed). Boston: Houghton Mifflin Company; 1983.
- Schwartz, N.E. Nutritional knowledge, attitudes, and practice of high school graduates. Journal of the American Dietetic Association 1975; 66(1): 28-31.

ภาคผนวก ก
จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
โดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เอกสารรับรองเลขที่	MUPH2009-127
ชื่อโครงการ	การปฏิบัติตามประกาศ เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จังหวัดสมุทรปราการ
รหัสโครงการ	94/2552
ชื่อหัวหน้าโครงการ	นายนภัทร อยู่ดี
ที่ทำงาน	หลักสูตร วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 420/1 ถนนราชวิถี กรุงเทพมหานคร

ขอรับรองว่าโครงการดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับคำประกาศ
เฮลซิงกิ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ลงนาม
(รองศาสตราจารย์พิพัฒน์ ลักษณะมีจรัสกุล)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม
(รองศาสตราจารย์พิทยา จารุพูนผล)
คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์

วันที่รับรอง : 20 กรกฎาคม 2552

วันที่เอกสารรับรองหมดอายุ : 19 กรกฎาคม 2553

ภาคผนวก ข

ชุดที่ 1

แบบสอบถามเรื่อง

**การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและ
อันตราย ในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ**

คำชี้แจง แบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์ **ตอบโดยผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก**

หรือ ผู้บริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การ
ควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม
ป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 4 ข้อคำถามความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและ
อันตราย

ส่วนที่ 5 ข้อคำถามเกี่ยวกับนโยบายด้านการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายใน
สถานรับดูแลเด็ก

ส่วนที่ 6 ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและสถานดูแลเด็กเล็ก จำนวน 11 ข้อ
คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย และเติมข้อความลงในช่องว่าง.....ให้ตรงกับความเป็นจริง
ข้อมูลทั่วไปของสถานดูแลเด็กเล็ก

1. สังกัด พัฒนาชุมชน เทศบาล อบต. กรมการศาสนา เอกชน อื่นๆ....
2. ขนาด จำนวนเด็ก.....คน
3. จำนวนเด็ก ต่อ ห้องเรียน.....คน/ห้อง (ส่วนใหญ่)
4. จำนวนครู/ผู้ดูแลเด็ก.....คน/ห้อง
5. อัตราค่าดูแลเด็กหรือเงินสนับสนุนจากต้นสังกัด.....บาท/คน/เทอม
6. ระบายน้ำ ไม่มี มี ขนาด.....ตารางเมตร
7. การระบายอากาศ (ห้องเรียน) ห้องแอร์.....ห้อง พัดลม.....ห้อง

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

8. ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ผู้อำนวยการ/ผู้บริหาร ผู้รับใบอนุญาต สถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก
 อื่น ๆ ระบุ.....
9. อายุ..... ปี
10. ประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ หรือ ในการบริหารสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก..... ปี
11. วุฒิการศึกษาสูงสุด
 มัธยมศึกษาปีที่ (1-6) อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

**ส่วนที่ 2 การปฏิบัติตามประกาศ เรื่อง การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก
จำนวน 21 ข้อ**

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย และเติมข้อความลงในช่องว่าง.....ให้ตรงกับความเป็นจริง

คำถาม	ทำ	ไม่ทำ
1. ท่านได้จัดให้มีถังขยะมีฝาปิด เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำโรค เช่น แมลงวัน หนู แมลงสาบ		
2. ท่านได้กำหนดมาตรการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง โดยป้องกันไม่ให้มีแหล่งน้ำขังตามบริเวณรอบ ๆ อาคาร หรือ ใต้ทรายเคลือบสารเคมีกำจัดลูกน้ำยุงลาย		
3. ได้ทำการติดมุ้งลวดในห้องนอนเด็กเพื่อป้องกันยุง		
4. ท่านกำหนดให้มีการแยกห้องสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ให้ปะปนกัน เช่น ห้องอาหาร ห้องเรียน		
5. ท่านได้จัดให้มีห้องแยกหรือ ห้องพยาบาล สำหรับเด็กป่วย		
6. ห้องแยกหรือ ห้องพยาบาล สำหรับเด็กป่วย ท่านจัดให้มีระบบระบายอากาศไม่ให้ปะปนไปยังห้องเรียนปกติ		
7. ท่านกำหนดให้มีอุปกรณ์และสุขภัณฑ์ทำความสะอาดประจำห้องส้วมแต่ละห้อง		
8. ท่านได้จัดให้มีห้องสำหรับปรุงอาหาร และมีภาชนะ อุปกรณ์ที่สะอาด และเพียงพอ		
9. ห้องสำหรับจัดเตรียมอาหารท่านได้มีการออกกฏห้ามเด็กเข้ามาในพื้นที่ดังกล่าว		
10. ท่านจัดให้มีอ่างล้างมือในห้องครัวได้ใช้ อย่างน้อย 1 ที่		
11. บริเวณจัดเตรียมอาหารไม่มีท่อระบายน้ำเสียวางผ่านเหนือศีรษะ		
12. ท่านกำหนดให้มีห้องและตู้เก็บของสำหรับจัดเก็บภาชนะและเครื่องใช้ในครัว		
13. ท่านมีมาตรการกำจัดขยะมูลฝอยทุกวัน และจัดให้มีการดูแลวางระเบียบต่าง ๆ ไม่ให้อุดตันเป็นประจำ		
14. ท่านกำหนดให้มีการจัดแบ่งกลุ่มเด็กในเด็กห้องเรียน ตามกลุ่มอายุ		
15. ท่านจัดให้ มีแพทย์หรือสถานพยาบาลเข้าร่วมในการดูแลสุขภาพเด็ก อย่างน้อย 1 ครั้ง/เทอม		
16. ท่านมีการกำหนดนโยบายให้เด็กได้รับวัคซีนป้องกันโรคตามอายุตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด		

คำถาม	ทำ	ไม่ทำ
17. ท่านได้ให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีทุกปี รวมทั้งต้องมีใบรับรองแพทย์		
18. ท่านมีแผนการดูแลบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศให้อยู่ในสภาพดีและปลอดเชื้อโรค อยู่เสมอ		
19. ในกรณีที่มีสระว่ายน้ำ ท่านได้ให้มีการตรวจสอบคุณภาพน้ำ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง		
20. ท่านได้กำหนดให้มีการจัดแบ่งหน้าที่ ผู้เลี้ยงดูเด็ก ผู้ประกอบอาหาร และผู้ทำความสะอาด โดยกำหนดหน้าที่เฉพาะบุคคลไม่ให้ทำงานปะปนกัน		
21. ผู้เลี้ยงดูเด็กหรือเด็กหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่มีอาการเจ็บป่วยจากโรคติดเชื้อ ท่านได้ให้หยุดทำงาน หรือ หยุดเรียน จนกว่าจะมีใบรับรองแพทย์ว่าหายเป็นปกติจึงจะให้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ได้		

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับประกาศเรื่อง การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก
จำนวน 13 ข้อ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ทราบ ไม่ทราบ ตามความรู้ความเข้าใจของผู้ดูแลเด็ก

คำถาม	ทราบ	ไม่ทราบ
1. มาตรการควบคุมยุงต้องเป็นไปตามประกาศกรมอนามัย พ.ศ.2544 เรื่อง ข้อปฏิบัติการควบคุมยุง		
2. พื้นที่ใช้สอยที่เหมาะสมสำหรับทำกิจกรรมในอาคารอย่างน้อย 2 ตารางเมตร/คน		
3. จำนวนส้วมและอ่างล้างมือ จำนวน 2 ที่ เพียงพอต่อเด็กจำนวน 1-47 คน และเพิ่มขึ้นอย่างละ 1 ที่ ทุก ๆ เด็ก 30 คน		
4. สารทำความสะอาดความสะอาด หมายถึง สารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรท์ความเข้มข้น 0.5%		
5. ห้องสำหรับเด็กป่วย ต้องมีช่องระบายอากาศที่เปิดไว้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้อง		
6. เด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ควรต้องจัดกลุ่มเพื่อดูแลเฉพาะ แยกออกจากกลุ่มเด็กที่มีอายุมากกว่า		
7. ของเล่นสำหรับเด็กไม่ควรใช้ของเล่นที่ยัดไส้ด้วยผ้าหรือนุ่น		

คำถาม	ทราบ	ไม่ทราบ
8. สถานรับเลี้ยงดูแลเด็กที่มีจำนวนมากกว่า 10 คน ควรมีแพทย์หรือสถานพยาบาลร่วมในการดูแลสุขภาพเด็ก		
9. เด็กที่มีอาการป่วยเป็นโรคติดเชื้อต้องแยกกักเด็กออกจากกลุ่มทันที		
10. ผู้เลี้ยงดูเด็กและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับการจัดเตรียมอาหารทุกคนต้องผ่านการตรวจสุขภาพทุกปีจากแพทย์ และต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการล้างมือที่ถูกต้อง		
11. กรณีที่มีสระว่ายน้ำ ระดับคลอรีนคงเหลือในน้ำต้องไม่น้อยกว่า 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตร และไม่เกิน 3.0 มิลลิกรัมต่อลิตร		
12. ภายในห้องเรียนไม่ควรใช้พรมปูพื้น		
13. ผนังห้องครัวควรปูด้วยกระเบื้องเคลือบหรือวัสดุที่กันน้ำได้		

ส่วนที่ 4 ความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำนวน 11 ข้อ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามความคิดเห็นของท่าน

ความตระหนัก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เมื่อมีเด็กมาอยู่รวมกันมาก ๆ ย่อมมีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยได้มากกว่าเด็กที่อยู่ที่บ้าน					
2. ท่านให้ความสำคัญในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก					
3. บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากเด็กที่ป่วย					
4. การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จะช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กลงได้					

ความตระหนัก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. การล้างมืออย่างถูกต้องอย่างน้อย 10 วินาที ทุกครั้งจะช่วยลดการแพร่เชื้อลงได้					
6. วัสดุ อุปกรณ์ บางอย่าง เช่น ถังมือยาง น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นสิ่งสิ้นเปลือง					
7. หากมีโรคระบาดเกิดขึ้นในสถานรับดูแลเด็กเพียง 1 ราย ไม่ถือเป็นเรื่องร้ายแรง เช่น โรคหัด คางทูม สุกใส มือเท้าปาก					
8. ปัจจุบันมีโรคติดต่อมากมายและสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก็เป็นแหล่งแพร่โรคและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาดได้เช่นกัน					
9. การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคเป็นสิ่งจำเป็น					
10. บุคลากรที่มีหน้าที่ในการดูแลเด็ก ควรจะต้องได้รับตรวจทุกปี					
11. เด็กที่เจ็บป่วย ไม่สบาย ด้วยโรคติดต่อเพียงเล็กน้อยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียนได้ตามปกติ					

**ส่วนที่ 5 แนวนโยบายในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก
จำนวน 18 ข้อ**

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มี / ไม่มี ตามความเป็นจริง

นโยบาย	มี	ไม่มี
1. หน่วยงานของท่านได้กำหนดให้มีการตรวจสอบประวัติสุขภาพและการเป็นโรคติดต่อของผู้ที่จะเข้ามาใหม่ และสมาชิกในครอบครัว		
2. หน่วยงานของท่านมีนโยบายให้มีการตรวจสุขภาพบุคลากรก่อนเข้าทำงาน		
3. หน่วยงานของท่านได้กำหนดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีของพี่เลี้ยงเด็กและผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดเตรียมอาหาร		
4. หากมีบุคลากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อ ท่านมีนโยบายให้หยุดพักงานจนกว่าจะหาย		
5. หน่วยงานของท่านกำหนดให้มีสมุดบันทึกประวัติสุขภาพของบุคลากรที่ทำงาน		
6. หน่วยงานของท่าน มีการแยกเด็กเพื่อดูแลเป็นกลุ่มตามอายุและพัฒนาการ		
7. หน่วยงานของท่านมีนโยบายกำหนดสัดส่วนของบุคลากรต่อจำนวนเด็กตามกลุ่มอายุ		
8. ท่านกำหนดให้ผู้ดูแลเด็กมีหน้าที่ในการเฝ้าระวังโรคติดต่อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก		
9. หน่วยงานของท่านมีการจัดทำคู่มือวิธีการปฏิบัติในการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก		
10. หน่วยงานของท่าน มีการแยกบุคลากรที่ทำหน้าที่ดูแลเด็ก ออกจากผู้ที่มีหน้าที่เตรียมอาหาร		
11. หน่วยงานของท่านกำหนดให้มีการตรวจสุขภาพเด็กเป็นประจำ และจัดทำบันทึกสุขภาพเด็กแต่ละคน		
12. หน่วยงานของท่านกำหนดให้มีการแยกอุปกรณ์ของใช้ส่วนตัวของเด็กแต่ละคน		
13. ท่านมีแผนการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย เพียงพอ ทั้งปี เช่น ถุงมือ น้ำยาทำความสะอาด กระดาษชำระ		

นโยบาย	มี	ไม่มี
14. หน่วยงานของท่านมีแนวทางวิธีการจัดการสำหรับ ปัสสาวะ/อุจจาระ/เลือด และอาเจียน ของเด็ก		
15. หน่วยงานท่านมีกำหนดวิธีปฏิบัติในการทำความสะอาดของเล่นเด็ก อุปกรณ์ เครื่องนอนของเด็ก		
16. หน่วยงานของท่านมีแผนการบำรุงรักษาระบบปรับอากาศ (แอร์) ตามระยะ		
17. ท่านมีนโยบายให้มีการปฐมนิเทศผู้ปกครองถึงนโยบายและการปฏิบัติในการควบคุมป้องกันการติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก		
18. ท่านได้มีการปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ทุกคนถึงนโยบายและการปฏิบัติในการควบคุมป้องกันการติดเชื้อและอันตรายในสถานเลี้ยงเด็ก รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรได้รับการอบรมในเรื่องดังกล่าว		

ส่วนที่ 6 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 8 ข้อ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ให้ตรงกับความเป็นจริง

คำถาม	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านได้รับทราบข่าว/เหตุการณ์ การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานศึกษา ทาง สื่อต่าง ๆ เป็นประจำ					
2. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ท่านคิดว่าสถานรับเลี้ยงเด็กของท่านก็ อาจเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นได้					
3. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ท่านคิดว่ามีความสำคัญ และส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของ สถานรับเลี้ยงเด็ก					
4. ท่านมีความสนใจที่จะติดตามข่าวสาร เหตุการณ์การเกิดโรคติดต่อหรืออุบัติเหตุ และข้อมูลในการปฏิบัติ เพื่อการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวในสถานรับเลี้ยงเด็กของท่าน					

คำถาม	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. ท่านทราบหรือไม่ว่าการล้างมือที่ถูกต้อง เป็นวิธีที่จะช่วยลดการติดเชื้อต่าง ๆ ได้					
6. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อและอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ท่านคิดว่า การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จะสามารถลดความเสี่ยงการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้					
7. ท่านเคยได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับ ประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก					
8. เมื่อเกิดเหตุการณ์ระบาดของโรค ท่านสามารถขอคำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคได้จากหน่วยงานสาธารณสุขพื้นที่					

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

1. ปัญหาอุปสรรค ใดที่ทำให้ท่านไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดได้

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 2

แบบสอบถามเรื่อง

การปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย ใน
สถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก ในจังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจง แบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์ *ตอบโดย ผู้ดูแลเด็ก* ในสถานรับดูแลเด็ก จังหวัด
สมุทรปราการ แบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ดูแลเด็ก

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ กรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การ
ควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถาน
รับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 4 ข้อคำถามความตระหนักในการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและ
อันตราย

ส่วนที่ 5 ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ต่อความเพียงพอ เหมาะสมของวัสดุ
อุปกรณ์ สำหรับการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก

ส่วนที่ 6 ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ดูแลเด็ก จำนวน 7 ข้อ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย และเติมข้อความลงในช่องว่าง.....ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ.....ปี เพศ ชาย หญิง
2. จบการศึกษา จบชั้น
 - ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยม 1-3
 - มัธยม 4-6 ปวช - ปวส
 - ปริญญาตรี อื่น ๆ.....
3. ระยะเวลาในการทำงานเป็นผู้ดูแลเด็ก.....ปี
4. ผ่านการอบรมหลักสูตรพี่เลี้ยงเด็ก
 - ไม่ผ่าน
 - ผ่าน จัดโดยหน่วยงาน.....
 - ได้รับการอบรมเพิ่มเติมในช่วง 2 ปี ที่ผ่านมาในหลักสูตรพื้นฟูวิชาการพี่เลี้ยงเด็ก
 - เรื่อง 1.
 - เรื่อง 2.
5. การตรวจสุขภาพของผู้ดูแลเด็ก ภายใน 1 ปีที่ผ่านมา
 - ไม่ได้ตรวจ
 - ตรวจ
6. จำนวนเด็กที่ท่านดูแลมีการจัดแยกตามกลุ่มอายุหรือไม่
 - ไม่ได้แยก
 - แยก
7. กิจกรรมที่ท่านทำเป็นประจำ

กิจกรรมเตรียมความพร้อม	☐ ทำประจำทุกวัน	☐ ทำเป็นบางวัน	☐ ไม่ทำ
อาบน้ำแต่งตัวให้เด็ก	☐ ทำประจำทุกวัน	☐ ทำเป็นบางวัน	☐ ไม่ทำ
ทำตารางกิจกรรมประจำวัน	☐ ทำประจำทุกวัน	☐ ทำเป็นบางวัน	☐ ไม่ทำ
บันทึกสุขภาพอนามัยเด็ก	☐ ทำประจำทุกวัน	☐ ทำเป็นบางวัน	☐ ไม่ทำ
ป้อนอาหารเด็ก	☐ ทำประจำทุกวัน	☐ ทำเป็นบางวัน	☐ ไม่ทำ
จัดอาหารให้เด็ก	☐ ทำประจำทุกวัน	☐ ทำเป็นบางวัน	☐ ไม่ทำ
ประกอบอาหารให้เด็กหรือไม่	☐ ทำประจำทุกวัน	☐ ทำเป็นบางวัน	☐ ไม่ทำ

ส่วนที่ 2 การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก จำนวน 17 ข้อ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เป็นประจำ เป็นบางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ ตามความเป็นจริง

การปฏิบัติ	ความถี่ของการปฏิบัติ		
	เป็น ประจำ	เป็น บางครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
1. ท่านดูแลให้บริเวณเตียงนอนของเด็กไม่มีชายผ้าหรือเชือกอยู่ในขณะที่เด็กเอนมถึง รวมทั้งไม่มีวัสดุใดแขวนอยู่บริเวณเตียงนอน			
2. ท่านดูแลให้ของเล่นแบบเขย่าหรือบีบหรือแบบใช้กดเล่น มีขนาดใหญ่พอที่จะไม่ตกลงไปคาอยู่ในคอของเด็ก			
3. ท่านดูแลเก้าอี้จัดเก็บไว้เรียบร้อย ห่างจากเคาน์เตอร์ ป้องกันไม่ให้เด็กปีนเล่นได้			
4. ภายในคอกเด็กเล่น ท่านดูแลให้ไม่มีของเล่นขนาดใหญ่หรือกล่อง ที่เด็กอาจใช้ปีนออกมาได้			
5. เมื่อเด็กใช้เก้าอี้หัดเดิน พี่เลี้ยงได้คอยดูแลอย่างใกล้ชิดเสมอ			
6. ท่านได้ตรวจสอบความแข็งแรงทนทานของเปล พูกนอน และเบาะรองพูก สม่่าเสมอ			
7. เด็กที่อายุไม่เกิน 3 ปี ท่านได้แยกเตียงดูแล ออกจากกลุ่มเด็กที่มีอายุมากกว่า			
8. ท่านล้างมือด้วยสบู่อย่างน้อย 10 วินาที ชะล้างให้สะอาดทั้งด้านหน้าและด้านหลังมือ ข้อมือ งามนิ้วมือและใต้เล็บ และเช็ดมือให้แห้งทุกครั้งก่อนและหลังปฏิบัติงาน และเมื่อสัมผัสสิ่งคัดหลั่ง สิ่งปฏิกูลต่าง ๆ			
9. เมื่อท่านต้องสัมผัสกับสิ่งเปราะเปื้อน เสื้อผ้าที่สกปรกด้วยอุจจาระ เลือด หรืออาเจียน ท่านใช้ถุงมือแบบใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้งทุกครั้ง			
10. เมื่อต้องเปลี่ยนผ้าอ้อม ท่านเปลี่ยนบนกระดาษเช็ดมือ กระดาษม้วน หรือเครื่องห่อหุ้มปกปิดร่างกาย ชนิดใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง			

การปฏิบัติ	ความถี่ของการปฏิบัติ		
	เป็นประจำ	เป็นบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
11. ท่านจัดให้เด็กมีผ้าเช็ดตัว ภาชนะสำหรับดื่มน้ำและรับประทานอาหาร โดยจัดแยกไว้เฉพาะสำหรับเด็กแต่ละคน และติดป้ายชื่อระบุไว้			
12. เด็กได้รับตรวจร่างกายทุกวันและบันทึกพฤติกรรมหรืออาการผิดปกติไว้ทุกครั้ง และถ้าปรากฏว่าเด็กมีความเจ็บป่วยที่ต้องเฝ้าระวัง เด็กได้ถูกแยกออกเพื่อทำการดูแล และแจ้งผู้ปกครองให้ทราบทุกครั้ง			
13. ท่านจัดการให้พื้น ชั้นวางของ ลูกบิด ได้รับการทำความสะอาดทุกวัน			
14. ท่านได้ทำหรือดูแล ให้มีการทำความสะอาด หน้าเชื้อโรค ในห้องน้ำอย่างน้อยวันละครั้ง			
15. ขอเล่นสำหรับเด็ก ท่านสามารถนำมาทำความสะอาดและทำลายเชื้อได้ทั้งหมด			
16. เมื่อท่านหรือเด็กมีอาการเจ็บป่วยจากโรคติดเชื้อ ท่านได้หยุดพักงาน หรือหยุดเรียน จนกว่าจะหายเป็นปกติจึงจะให้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ได้			
17. ท่านได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี			

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย จำนวน 12 ข้อ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ใช่ ไม่ใช่ ตามความรู้ความเข้าใจของผู้ดูแลเด็ก

ข้อคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1. บริเวณเตียงนอนสามารถแขวนวัตถุ หรือ ของเล่นที่ห้อยกับเชือก เพื่อให้เด็กได้เล่นได้		
2. เด็กทุกวัยสามารถให้อยู่ในคอกเด็กเล่นได้		
3. การดูแลเด็ก ควรแยกเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ออกจากเด็กที่มีอายุมากกว่า		
4. การล้างมือให้สะอาดถูกต้อง ท่านต้องฟอกถูมืออย่างน้อย 10 วินาที ทั้งด้านหน้าและด้านหลังมือ ข้อมือ ง่ามนิ้วมือและใต้เล็บนิ้วมือ		

ข้อคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
5. การเจือจางน้ำยาฟอกขาวสำหรับฆ่าเชื้อเสื้อผ้าและพื้นผิวที่ปนเปื้อนสิ่งคัดหลั่งต่าง ให้ผสมน้ำยาฟอกขาวกับน้ำสะอาดในอัตราส่วน 1 : 10		
6. ของเล่นที่ขูดไส้ด้วยนุ่นหรือผ้า เหมาะสมสำหรับเด็ก		
7. ถ้าเด็กมีอุณหภูมิร่างกาย 37.8 หรือสูงกว่าเมื่อตรวจวัดได้แขน ถือว่าเป็นไข้		
8. เด็กที่มีอาการป่วยเป็นโรคติดเชื้อ ควรจะต้องแยกกักเด็กออกจากกลุ่มทันที		
9. ฟูกนอนสำหรับเด็กควรมีขนาดพอดีกับเตียง		
10. ผู้เลี้ยงดูเด็กและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับการจัดเตรียมอาหารทุกคนต้องผ่านการตรวจสอบสุขภาพทุกปีจากแพทย์ และต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการล้างมือที่ถูกต้อง		
11. พื้น ชั้นวางของ ลูกบิดประตู และพื้นผิวที่ถูกจับต้องบ่อย ๆ ควรต้องล้างทำความสะอาดและเช็ดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ทุกวัน		
12. ของเล่นต่าง ๆ ที่เด็กใช้ร่วมกัน ไม่ใช่หนทางในการแพร่เชื้อโรค นอกจากการไอ จามรดกัน การสัมผัสกันอย่างใกล้ชิด หรือจากสัตว์นำโรค		

ส่วนที่ 4 ความตระหนักในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อและอันตราย จำนวน 11 ข้อ
คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามความคิดเห็นของท่าน

ความตระหนัก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เมื่อมีเด็กมาอยู่รวมกันมาก ๆ ย่อมมีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยได้มากกว่าเด็กที่อยู่ที่บ้าน					
2. ท่านให้ความสำคัญในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็ก					
3. บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากเด็กที่ป่วย					
4. การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จะช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคและอันตรายในสถานรับเลี้ยงเด็กลงได้					

ความตระหนัก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. การล้างมืออย่างถูกต้องอย่างน้อย 10 วินาที จะช่วยลดการแพร่เชื้อต่าง ๆ ลงได้					
6. วัสดุ อุปกรณ์ บางอย่าง เช่น ถุงมือยาง น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นสิ่งสิ้นเปลือง					
7. หากมีโรคระบาดเกิดขึ้นในสถานรับดูแลเด็กเพียง 1 ราย ไม่ถือเป็นเรื่องร้ายแรง เช่น โรคหัด คางทูม สุกใส มือเท้าปาก					
8. ปัจจุบันมีโรคติดต่อมากมายและสถานรับเลี้ยงดูแลเด็กก็เป็นแหล่งแพร่โรคและเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาดได้เช่นกัน					
9. การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในเรื่องการควบคุมป้องกันโรคเป็นสิ่งจำเป็น					
10. บุคลากรที่ดูแลเด็กก่อนปฐมวัย ควรจะต้องได้รับการตรวจทุกปี					
11. เด็กที่เจ็บป่วย ไม่สบาย ด้วยโรคติดเชื้อ เพียงเล็กน้อยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมในห้องเรียนได้ตามปกติ					

ส่วนที่ 5 การรับรู้ต่อความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินงานป้องกันโรคติดเชื้อและอันตราย จำนวน 12 ข้อ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เพียงพอ ไม่เพียงพอ และวัสดุ อุปกรณ์ที่ท่านมีอยู่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน หรือไม่ตามความคิดของผู้ดูแลเด็ก

วัสดุ/อุปกรณ์	ความเพียงพอ		ความเหมาะสม	
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	ไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน
1. ถุงมือยาง				
2. สบู่/สบู่เหลว ล้างมือ				
3. น้ำยาฆ่าเชื้อโรค				
4. จำนวนห้องน้ำ อ่างล้างมือสำหรับเด็ก				
5. ผ้าปิดปาก ปิดจมูก				
6. เสื้อคลุม/ผ้ากันเปื้อน				
7. ถุงใส่ขยะติดเชื้อ				
8. กระดาษหรือผ้า สำหรับเช็ดมือ				
9. ผ้าอ้อม				
10. คอกเด็กเล่น เตียนนอน หรือ ฟูกสำหรับเด็กนอน				
11. อุปกรณ์ทำความสะอาด (น้ำยา ไม้ถูพื้น ผ้าเช็ดทำความสะอาด)				
12. อื่น ๆ.....				

ส่วนที่ 6 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 8 ข้อ

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

คำถาม	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านได้รับทราบข่าว/เหตุการณ์ การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานศึกษา ทางสื่อต่าง ๆ เป็นประจำ					
2. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ท่านคิดว่าสถานรับเลี้ยงเด็กของท่านก็อาจเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นได้					
3. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ท่านคิดว่ามีความสำคัญ และส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของสถานรับเลี้ยงเด็ก					
4. ท่านมีความสนใจที่จะติดตามข่าวสาร เหตุการณ์การเกิดโรคติดต่อ หรืออุบัติเหตุ และข้อมูลในการปฏิบัติเพื่อการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวในสถานรับเลี้ยงเด็กของท่าน					
5. ท่านทราบหรือไม่ว่าการล้างมือที่ถูกต้อง เป็นวิธีที่จะช่วยลดการติดเชื้อต่าง ๆ ได้					
6. จากการรับทราบข้อมูลข่าวสารการเกิดโรคติดต่อ และอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา/สถานรับดูแลเด็ก ท่านคิดว่า การปฏิบัติตามประกาศกรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก จะสามารถลดความเสี่ยงการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้					

คำถาม	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. ท่านเคยได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับ ประกาศ กรมอนามัย เรื่องหลักเกณฑ์การควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อและอันตรายในสถานรับเลี้ยงดูแลเด็ก					
8. เมื่อเกิดเหตุการณ์ระบาดของโรค ท่านสามารถขอคำแนะนำในการป้องกันควบคุมโรคได้จากหน่วยงานสาธารณสุขพื้นที่					

ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

1. ปัญหาอุปสรรค ใดที่ทำให้ท่านไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดได้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล	นายนภัทร อยู่ดี
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี, พ.ศ. 2538 ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ (สาธารณสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, พ.ศ. 2541 - 2543 สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, พ.ศ.2550 - 2554 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ กลุ่มงานควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้	บ้านเลขที่ 209/267 หมู่ 3 ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมือง สมุทรปราการ 10280 โทรศัพท์ 0-2914-4879 E-mail: napat_yudee@hotmail.com